

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Torsdag den 7. december 2000 kl. 17.30

Dagsorden:

Forskellige forslag vedr. dagsordenen

- 500/2000 Ændring af regulativ for Kgs. Enghave bydelsråd
- 528/2000 Anskaffelse og implementering af indkøb- og projektstyring til KØR
- 522/2000 Overførsel af midler mellem 2000 og 2001
- 521/2000 Genbeskikkelse af sagkyndigt retsmedlem
- 525/2000 Etablering af øvelokaler på Øresundsvejens Skole
- 517/2000 Redegørelse vedrørende udskydelse af anlægsopgaver på folkeskoleområdet
- 516/2000 Leje af klublokaler i Heimdalsgade
- 512/2000 Etablering af fritidshjem og fritidsklub på areal i Dannebrogsgade
- 540/2000 Øresundsskolens etape 2
- 544/2000 Gennemførelse af planlægning, projektering og anlægsarbejder på folkeskoleområdet
- 529/2000 Godkendelse af regnskab for I/S KOROVA
- 527/2000 Etablering af boliger til voksne udviklingshæmmede på Musvågevej/Glentevej
- 510/2000 Udpegning til EU's Regionale Sociale Fondsudvalg
- 520/2000 Tillæg til lokalplan nr. 300 "Kirkegårdsvej"
- 530/2000 Lokalplan "Holmen II" med tilhørende tillæg til kommuneplanen 1997
- 537/2000 Støtte til opførelse af private andelsboliger på Holmen
- 538/2000 Støtte til opførelse af private andelsboliger på Trøjborggade
- 513/2000 Omprioritering af almene boliger
- 515/2000 Fælles gårdanlæg i karreen Caprivej, Messinavej, Øresundsvej og Venedigvej
- 514/2000 Fælles gårdanlæg i karreen Guldbergsgade, Fensmarkgade, Tibirkegade og Sjællandsgade
- 519/2000 Fælles gårdanlæg i den nordlige del af Scandiagade og Peter Sabroes Gade
- 511/2000 Oprettelse af samlekonto for kapitalbemyndigelser m.m.
- 545/2000 Kriterier for tildeling af støtte efter byfornyelseslovens kapitel 5
- 526/2000 Handlingsplan for trafikafviklingen i København
- 539/2000 Overførsel af budgetmidler i forbindelse med Havnelinien
- 523/2000 Takstregulativ for afhentning af husholdningsaffald
- 533/2000 Affaldsplan 2004
- 524/2000 KE's nettatariffer for el
- 531/2000 Medlemsforslag vedrørende kvalitetsmærkning af københavnske plejehjem
- 125/2000 Medlemsforslag vedrørende indførelse af borgermøder
- 535/2000 Medlemsforslag vedrørende omdøbning af en del af Israels Plads

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

534/2000	Medlemsforslag vedrørende borgmesterportrætter
542/2000	Medlemsforslag vedrørende værestedet Amadeus
518/2000	Grønjordskollegiet
536/2000	Vurderingsmand
541/2000	Billedskolen
532/2000	Udvidelse af lejemål
489/2000	Salg af en ejendom

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): God aften. Mødet er åbnet. Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med 31 punkter, og så er der en tillægsdagsorden med 7 punkter i alt.

På medlemmernes pladser er omdelt en revideret dagsorden, hvor sagerne på tillægsdagsordenerne er indsat i overensstemmelse med de forslag, jeg herefter ridser op, til, hvordan sagerne kan behandles.

Punkt 1, 2 og 3 på tillægsdagsorden I, altså sag 540/2000, 539/2000 og 541/2000 om henholdsvis Øresundsskolens etape 2, overførsel af budgetmidler i forbindelse med havnelinien og Billedskolen, vil jeg foreslå behandles efter henholdsvis punkt 8, punkt 21 og punkt 30 på den oprindelige dagsorden.

Punkt 1 og 2 på tillægsdagsorden II, sag 542/2000 og 489/2000 om henholdsvis medlemsforslag vedrørende værestedet Amadeus og salg af en ejendom, vil jeg foreslå behandles efter henholdsvis punkt 28 og 31 på den oprindelige dagsorden, sidstnævnte som den sidste sag for lukkede døre.

Så er der punkt 1 på tillægsdagsorden III, den sag, der hedder 544/2000 om gennemførelse af planlægning, projektering og anlægsarbejder på folkeskoleområdet. Jeg vil foreslå, at den sag behandles efter sagen om Øresundsskolens 2. etape, der er punkt 1 på tillægsdagsorden I.

Punkt 1 på tillægsdagsorden IV, som er sag 545/2000 om kriterier for tildeling af støtte efter byfornyelseslovens kapitel V, vil jeg foreslå behandles efter punkt 20 på den oprindelige dagsorden.

Er der bemærkninger til, at sagerne på de 4 tillægsdagsordener behandles som foreslået? (*Ophold*). Det er der ikke. Er der i øvrigt bemærkninger til den udsendte dagsorden? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

1) BR 500/2000. Ændring af regulativ for Kgs. Enghave bydelsråd

Indstilling om, at § 5 i regulativet for Kgs. Enghave bydelsråd ophæves med virkning fra 1. januar 2001, således at ældreområdet tilbageføres til Borgerrepræsentationen med virkning fra 1. januar 2001.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

2) BR 528/2000. Anskaffelse og implementering af indkøb- og projektstyring til KØR

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Indstilling om, at Økonomiforvaltningen indgår aftale med Andersen Consulting om levering af KØR fase 2 på vilkår som beskrevet i nærværende indstilling, og dermed gør brug af option til den oprindelige kontrakt om levering af Københavns Kommunes Økonomi- og Ressourcestyringssystem (KØR) om udvidelse af KØR med områderne indkøb og projektstyring, samt at dækning for den samlede udgift i 2000-2002 på 35,7 mill. kr. anvises med 5 mill. kr. på IT-puljen i 2001, konto 6.51.1, og med 30,7 mill. kr. indenfor Økonomiudvalgets ramme, Økonomisk forvaltning, konto 6.51.1, som beskrevet i indstillingen.
(Økonomiudvalget)

Lars Hutters (L): Det, det drejer sig om her, er, at det ønskes, at man yderligere giver 35,7 mill. kr. til at videreudvikle KØR.

Som det burde være Borgerrepræsentationen bekendt ud fra tidligere drøftelser, så har jeg absolut ikke tillid til KØR-systemet. Det volder adskillige problemer i forvaltningerne, og personligt er jeg meget ked af, at man, selv om jeg flere gange har forsøgt at anbefale det, ikke har undersøgt alternativer til KØR-systemet.

Jeg tror ikke, at KØR-systemet kommer til at leve op til de forventninger, man har, og at det fortsat vil give problemer i forvaltningerne på trods af kapitalbevillingen af den størrelsesorden, 35,7 mill. kr.

Jeg har stadig væk den opfattelse, at man bør se på, om ikke der er alternative muligheder. Jeg har udmærket godt, at for hver eneste gang vi giver de her meget, meget, meget store kapitalbevillinger – 35,7 mill. kr. er stadig væk mange penge – så bevæger man sig mere og mere ind i en situation, hvor man synes, at det ikke kan betale sig at finde og skabe alternativer.

Men jeg har ikke tillid til det, så SOL vil stemme imod og vil opfordre andre til også at gøre det. I modsat fald kommer flertallet og de personer, der stemmer herfor i Borgerrepræsentationen, til at stå med ansvaret for et system, som efter min opfattelse er en kolos på lerfodder. Og alle de millioner, man kaster ud den vej, kan man så efterfølgende selv stå til ansvar for over for borgerne. Jeg mener ikke, at det bliver et troværdigt system.

Indstillingen blev godkendt med 40 stemmer imod 1.

Før stemte: A, V, F, Ø, O, C, B og D.

Imod stemte: L.

=====

3) BR 522/2000. Overførsel af midler mellem 2000 og 2001

Indstilling om overførsel af midler mellem 2000 og 2001 samt tillægsbevillinger til budget 2000 og 2001.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

4) BR 521/2000. Genbeskikkelse af sagkyndigt retsmedlem

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Indstilling om, at vicedirektør Jan Tønners, Økonomiforvaltningen, genbeskikkes som sagkyndigt retsmedlem i sager vedrørende lov om varsling m. v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang.

Indstillingen blev godkendt.

5) BR 525/2000. Etablering af øvelokaler på Øresundsvejens Skole

Indstilling om, at der bevilges 250.000 kr. til projektering i forbindelse med indretning af øvelokaler på Øresundsvejens Skole, Øresundsvej 4, at der anvises dækning for beløbet på konto 3.63.3 Musikarrangementer (øvelokaler) i 2000, samt at det forudsættes, at de samlede udgifter dels til projektering, dels til indretning af øvelokaler på den tidligere Øresundsvejens Skole afholdes inden for rammen for Kultur- og Fritidsudvalgets budget.
(Kultur- og Fritidsudvalget)

Finn Rudaizky (A): Det er ca. 10 år, der er gået i forsøget på at løse problemet om flere musikøvelokaler i København, og det ser nu heldigvis ud til at lykkes. Jeg vil godt understrege, at vi er meget glade i Socialdemokratiet for denne gode mulighed for yderligere 18 øvelokaler, og vi kan naturligvis støtte projekteringsbevillingen på de 250.000 kr.

Placeringen på den tidligere Øresundsvejens Skole er slet ikke så dårlig, ja, den er faktisk rigtig god. Jeg vil også gerne understrege, at vi er opmærksom på et problem, nemlig det forhold, at der er beboelse til den ene side af bygningen på Øresundsvejens Skole, og dermed er vi også opmærksom på spørgsmålet om optimal lydisolering.

Det er desværre ikke muligt at foretage en uddybning af spørgsmålet om støjgener og lydisolering, før selve projekteringen er færdig i foråret 2001. Men vi er som nævnt meget opmærksom på det problem, og der er også afsat midler til at foretage særlige lydmålinger, især med henblik på at fjerne eventuelle nabogener.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Jeg er glad for som formand for Kultur- og Fritidsudvalget at kunne præsentere BR for forslaget om etablering af øvelokaler på Øresundsvejens Skole. Det er rigtigt, som det er udtrykt af Finn Rudaizky, at der er bred opbakning i Kultur- og Fritidsudvalget til denne løsning.

Der har gennem længere tid her i byen været behov for gode offentligt støttede øvelokaler. Mange amatørmusikere er således henvist til dyre private øvelokaler, hvis fysiske tilstand ofte lader meget tilbage at ønske.

Der har uden held været gjort mange forsøg på etablering af øvelokaler i København startende med Maria Kirkeplads Skole over Musikkens Hus og til nu Øresundsvejens Skole.

Det ser ud til, at Øresundsvejens Skole er det helt rigtige sted til placering af øvelokalerne. Efter min mening er en af de største fordele ved stedet, at det ligger i et eksisterende kulturmiljø, nemlig Amager Kulturpunkt. I Amager Kulturpunkt er der både en stor og en lille scene. Her kan musikerne fra øvelokalerne komme på de skrå brædder og få den sceneerfaring, der er så vigtig for rytmiske musikere.

Driften af øvelokalerne vil blive overladt til brugerne via en øvelokaleforening.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

I Folkeoplysningssekretariatet har man skønnet, at øvelokaleforeningen vil være berettiget til et årligt driftstilskud på ca. 750.000 kr. Herved skulle driften løbe rundt uden yderligere tilskud fra kommunen.

Det fremgår af et foreløbigt overslag over anlægsudgifterne, at indretning af øvelokalerne vil koste 3 mill. kr., svarende til den tidligere meddelte anlægsbevilling. De 250.000 kr. til projekteringen vil blive taget af denne bevilling.

Jeg forventer, at etableringen af øvelokalerne kan igangsættes primo 2001, og at lokalerne kan tages i brug i slutningen af 2001.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg vil tillade mig i denne sag også lige at benytte min lille kasket som værende medlem af Amager Kulturpunkts styringsgruppe og sige, at vi naturligvis også er glade for, at vi nu får nogle nye naboer i kraft af nogle udøvende musikere.

Men jeg vil også sige, at når kulturborgmesteren så positivt omtaler det her, så virker det også lidt besynderligt, at man så beslutter sig for, at det er KUC, der styrer alt omkring, hvordan man etablerer det, og at man ikke inddrager Amager Kulturpunkt og sørger for, at det er Amager Kulturpunkt, der i samarbejde med øvelokaleforeningen laver det her. Men det må være noget med, at kulturborgmesteren ønsker, at det skal være KUC-styret, og at det er derfor, man ikke ønsker, at naboerne skal være med.

Indstillingen blev godkendt.

=====

6) BR 517/2000. Redegørelse vedrørende udskydelse af anlægsopgaver på folkeskoleområdet

Indstilling om, at redegørelsen vedrørende udskydelse af anlægsopgaver og Handleplan 2001 godkendes, samt at der i forbindelse med udskydelserne gives en kapitalbevilling på 2.470.000 kr. til afhjælpende foranstaltninger.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal gøre opmærksom på, at BR kun skal tage stilling til indstillingens 2. »at«.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): SF undlader at stemme for denne indstilling, ikke fordi de afhjælpningsforanstaltninger, der her bliver søgt om penge til, ikke er udmærkede og også nødvendige, men for at gøre opmærksom på, at det her er simpelt hen, hvad det koster hver gang vi ikke kan finde ud af at planlægge langsigtet. Det er jo det, vi ikke kan, når vi udskyder, og det er jo kun ét blandt mange eksempler på, at vi bliver nødt til til tider at opstille pavilloner og andre alskens mærkværdigheder ude omkring skolerne.

Men det er ikke, fordi vi ikke anser det her for nødvendigt. Vi ville bare meget gerne have undgået de her udgifter og finder dem unødvendige, fordi man netop ikke, når man går ind og laver sådan nogle midlertidige – eller ikke midlertidige, men nogle afhjælpende foranstaltninger, ikke får det langsigtede perspektiv med, man burde, når man gik ind og renoverede skoler.

Karen Hækkerup (A): Det er aldrig sjovt at udskyde projekter, som vi allerede har sat i værk lokalt. Når byggeudvalg og bestyrelse har lagt et seriøst stykke arbejde i at finde en op-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

timal løsning for netop deres udbygning, bliver folk skuffede og ærgerlige. Derfor forstår vi vist alle sammen herinde godt, og jeg er sikker på, at kunne vi have gjort det anderledes, så havde alle fået indfriet deres begrundede forventning om, at deres udbygning blev iværksat, som det var planlagt.

Situationen er imidlertid, at vi på grund af, at vi har fået mulighed for at realisere en række byggerier, som aktuelt trænger sig på, bliver nødt til at udskyde andre. Men vi gør det altså af nød og ikke af lyst.

Heldigvis er der hos langt de fleste stor forståelse for, at vi er nødt til at gøre det, vi har nemlig fået nogle muligheder på hånden, som vi har grebet, og derfor har vi fremrykket nogle projekter. Det drejer sig om den nye skole på Indre Østerbro, vi bruger penge på overbygningsskolen, hvor vi i hvert fald i Socialdemokratiet glæder os ufatteligt til, at den i august åbner dørene og giver den københavnske ungdom et helt nyt specielt tilbud. Vi får flyttet Musik- og Billedskolen til Brune Købby, vi har fået vedtaget ny handleplan for Rødkilde Skole, og alt det resulterer så i, at vi bliver nødt til at udskyde en række anlægsudgifter.

Normalt i U & U, når vi træffer beslutning, så gør vi det egentlig for det meste i konsensus. Vi har også alle sammen været enige om, at alle de her forbedringer, som jeg nævnte lige før, skulle gennemføres. Således stemte altså også Charlotte Wieth-Klitgaard og SF på sidste møde, den 30. november, for, at vi skulle igangsætte byggeriet med den nye skole på Indre Østerbro. Alligevel mener man ikke, at man vil være ved sit mandsmod og være med til sige, at pengene også skal samles ind. Det synes jeg da egentlig er ærgerligt nok, når vi ellers alle sammen var enige om, at det var det, der var nødvendigt.

Men vi i Socialdemokratiet støtter altså, at anlægsudgifterne bliver udskudt, selv om det gør ondt, fordi vi gerne vil være seriøse i vores politiske arbejde.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg vil også godt være med i koret, der siger, at det er beklageligt, at vi har udskudt de her udbygninger af skoler, men det er efter moden overvejelse, vi har gjort det, fordi pengene kunne anvendes til nogle bedre ting på det pågældende tidspunkt.

Så må jeg sige til Charlotte Wieth-Klitgaard, at hun stiller sig op, og så virker det, som om alle pengene, 2½ mill. kr., er penge ud af vinduet, altså underforstået, at det er brugt til nogle foranstaltninger, som man ikke ville bruge penge på, hvis man ikke havde lavet de her udskydelser. Det er ikke rigtigt. 80 pct. af de her projekter, der er beskrevet, drejer sig om varige forbedringer, altså ikke forbedringer, som bliver afløst af udbygninger. Det er forskellige plastre på såret, som man laver, fornuftige og langvarige investeringer.

Trækker man så det fra, der hedder lokaleleje til idræt, som jo så tilfalder nogle andre grene af kommunen, hvor lokalerne sandsynligvis ikke var blevet brugt, ja, så går man måske op på 90 pct., hvor man kan sige, jamen det er nogle fornuftige ting. Så det er mere for at gennemhulle myten, at alt det her går til pavilloner. Det gør det kun i ringe omfang.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til anden runde.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Jamen jeg tror også, vi kommer til at beklage, når det nu er så beklageligt, fordi når vandreklasserne melder sig, så kan det godt være, at der er nogle, der overvejer, hvor de bedre ting var.

Men det er rigtigt, at SF også har støttet de tiltag, der har været, og de muligheder, der har vist sig. Men omvendt havde vi altså også penge med til det her område i budgettet, som vi forsøgte at forhandle igennem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Det at 80 pct. af det her er varige forbedringer, er da rigtigt nok. Men i enhver husholdning gælder, at hvis man skal have håndværkere ud 2 gange, så er det altså dyrere, end hvis man kan nøjes med 1. Men det kan godt være, det ikke gør sig gældende, når kommunen er så dygtig til at forhandle.

Indstillingen blev godkendt med 35 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, Ø, O, C, B og D.

Undlod at stemme: F og L.

=====

7) BR 516/2000. Leje af klublokaler i Heimdalsgade

Indstilling om, at der gives bemyndigelse til Uddannelses- og Ungdomsforvaltningen til at indgå lejekontrakt vedrørende leje af lokaler i Heimdalsgade 39 til klubformål.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

8) BR 512/2000. Etablering af fritidshjem og fritidsklub på areal i Dannebrogsgade

Indstilling om, at der gives kapitalbevilling på 13.455.000 kr. kr. til etablering af 88 fritidshjemspladser og 30 fritidsklubpladser i Dannebrogsgade 49, som tilknyttes Enghave Plads Skole.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

9) BR 540/2000. Øresundsskolens etape 2

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling på i alt 14.600.000 kr. til gennemførelse af Øresundsskolens etape 2, samt

Forslag til beslutning

(Stillet af Per Bregengaard (Ø), Morten Kabell (Ø), Bente Frost (V), Søren Pind (V), Louise Frevert (O), Peter Skaarup (O), Ole Hentzen (C), Charlotte Wieth-Klitgaard (F), Bo Asmus Kjeldgaard (F), Naser Khader (B), Lars Rimfalk Jensen(B), Lars Hutters (L), Preben Møller Hansen (P) og A. Benhaddou (D)):

”Borgerrepræsentationen er indforstået med, at Uddannelses- og Ungdomsudvalget bevilges et 1-årigt lån på op til 20,7 mill. kr. i slutningen af 2001 til finansiering af anlægsprojekter til gavn for børn og unge med behov for vidtgående specialundervisning, såfremt dette skulle vise sig nødvendigt.”

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Per Bregengaard**: Den her historie har en lang forhistorie. Grundlæggende handler det om, at de handicappede elevers både undervisning og tag over hovedet altid kommer til at svæve i runderne omkring budgettet, fordi de ikke er omfattet af demografiord-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

ninger. Det er noget skidt, og det er en af de ting, som Enhedslisten har foreslået, at på budgetseminaret for Borgerrepræsentationen i foråret så prøver man at tage demografimodeller på ældreområdet og på handicapområdet fra børn til voksne op til en debat i Borgerrepræsentationen.

Og i de sidste budgetforhandlinger op til aftalerne blev der altså ikke plads til at skaffe de handicappede børn tag over hovedet. Det er en alvorlig situation. Jeg prøvede at forhandle til forskellige sider, startende med Socialdemokratiet, det lykkedes ikke. Til gengæld lykkedes så forhandlinger med resten af Borgerrepræsentationens partier, som i det store og hele gik ud på, at de her byggerier, erhvervelser, skulle sættes i værk på handicapområdet, og så, hvis der ikke var penge i slutningen af året gennem forsinkede projekter, ja, så var Borgerrepræsentationens flertal indstillet på, at man ydede et lån hen over nytår til det her område.

Det vil sige, at man demokratisk og åbent går ind og siger, jamen det kan godt være, der bliver underskud på Uddannelses- og Ungdomsudvalgets budget i år på investeringsområdet, men det er så acceptabelt, hvis det skyldes de her ting, og alt andet klapper omkring byggerierne.

Så jeg er taknemmelig for, at et flertal i Borgerrepræsentationen synes, det her er en god løsning.

Så har jeg set, Kramer i aviserne har lovet, at det her med lån, det er nu noget fjolleri, om man ikke hellere skulle bevilge pengene, og der venter jeg jo så i spænding på, at der fremkommer et forslag fra Socialdemokratiet om bevilling af de her godt 20 mill. kr., eller i hvert fald i omegnen af 20 mill. kr., til dette område, således at løfterne til offentligheden bliver indfriet.

Men jeg anbefaler varmt at stemme for de her 2 forslag.

Karen Hækkerup (A): Borgmester Per Bregengaard siger jo, at han forsøgte at forhandle med Socialdemokratiet, og selv om vi ikke altid er så tunge at danse med, så giver man nogle gange måske alligevel op lidt for tidligt, og jeg vil sige, at det gjorde Enhedslisten måske nok denne gang. Vi ville egentlig gerne have været med, fordi de handicappede børn er jo en debat, vi har haft mange gange, og det er nu, der skal nogle løsninger til, og derfor vil vi også gerne stille et ændringsforslag.

Vi mener i Socialdemokratiet, det er hovedløs gerning at foreslå et lån, et lån skal jo betales tilbage, og så skal vi stå med debatten igen. Vi vil gerne gå endnu videre, og derfor vil vi gerne foreslå et rammeløft. Derfor vil Socialdemokratiet gerne stille et ændringsforslag:

»Uddannelses- og Ungdomsudvalget fremlægger i august 2001 indstilling til Borgerrepræsentationen, såfremt udvalget vurderer, at der er behov for det, om et 1-årigt lån til finansiering af anlægsprojekter til gavn for børn og unge med vidtgående handicap.

Borgerrepræsentationen er indforstået med, at Uddannelses- og Ungdomsudvalget får et rammeløft i 2002 på op til 12 mill. kr. til brug ved tilbagebetaling af det i 2001 lånte beløb.«

Ole Hentzen (C): De allerfleste af os var jo også med til budgetafstemningerne her for et par måneder siden, og der oplevede vi jo det lidt komiske, at det store Socialdemokrati forsøgte at binde denne her forsamling længere frem end budgetperioden. Der var et par gevaldige forslag, hvor vi var helt fremme i 2002 og 2003, så skulle vi tvinges til at anerkende rammeløft, ekstrabevillinger til nogle områder, hvor Socialdemokratiet havde lidt ondt i lommerne.

Det sagde Borgerrepræsentationen nej til, fordi man sagde, at sådan laver vi ikke budget i denne forsamling, der har vi 1-årige, og denne forsamling har så sent som i oktober måned na-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

turligvis drøftet, hvordan økonomien ser ud i 2001, og i 2001 er der nogle, der bedømmer, hvordan økonomien ser ud i 2002.

Så uanset om man kunne have stor sympati for det, der nu er sagt af den socialdemokratiske ordfører, så vil jeg bare advare forsamlingen om, at det her er – og det må man ikke sige, så det er et citat – en »fis i en hornlygte«, fordi det er fuldstændig gaskak i låget at skulle vinde nogle point på at bevilge nogle penge, som denne forsamling i forvejen har sagt, den gerne vil bevilge, under lovlige former.

Så nu skulle vi altså pludselig alle sammen i valgkampen kunne høre, nej men det var Socialdemokratiet, der sørgede for, at der kom et rammeløft ved en beslutning i år 2000, som gælder ind i år 2002. Ja goddag mand – økseskaft!

Vi vil gerne anbefale, og det er også derfor, vi er medunderskrivere på det her, at selvfølgelig stemmer man for det, der er lagt frem fra borgmesterens side. Det sikrer også nogle anstændige forhold for de børn, vi alle ønsker det så godt. Og så vil forligspartierne og alle dem, der nu skal indgå forlig om 2002, og det sker som bekendt efter sommerferien næste år, selvfølgelig sætte sig sammen, og så vil alle overbyde hinanden, og så må vi se, hvad situationen er på det tidspunkt.

Men det er nu, der skal tages stilling, og det er nu, man kan tage stilling uden at skulle prøve at overbyde ind i en periode, hvor man ikke engang ved, om man er medlem.

Borgmester Per Bregengaard: Jeg kunne godt tænke mig at spørge Socialdemokratiet om noget, fordi overborgmesteren til Jyllands-Posten og også til Politiken har udtalt, at han synes, at det der med lån er noget rod, og derfor vil han give en kapitalbevilling. Jeg kunne godt tænke mig at spørge: Jamen hvorfor er – først i 2002 – kapitalbevillingen så kun på 12 mill. kr.? Hvorfor er den ikke på 20 mill. kr.? Fordi det er jo det beløb, der er brug for.

Enhedslisten stemmer gerne for Socialdemokratiets forslag, men vi vil også godt opretholde det hidtidige forslag og den aftale, vi har indgået. Men vi har ikke noget imod, at området får et rammeløft.

Men spørgsmålet er, hvorfor man kun går halvvejen, hvorfor er det i den sidste halvdel ikke noget rod at låne sig til det? Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på fra Socialdemokratiet, fordi det i høj grad jo var et spørgsmål om pest eller kolera: Skulle Øresundsskolen eller de døve have bevillingen? Og det står vi sådan set stadig i.

Jeg ved ikke, om jeg opgav for tidligt med at forhandle med Socialdemokratiet, da jeg forhandlede i første omgang. Jeg følte, der ikke var noget at komme efter længere, og så er det klart, at Socialdemokratiet, når alt andet er på plads, kommer rendende og siger, at nu vil de gerne være med.

Jeg spurgte der, det var da underligt, jeres politik har ændret sig, nu der er et flertal for det. Jeg synes, at den måde, jeg var blevet behandlet på under forhandlingerne, gjorde, at jeg siger, men så må de ligesom lære af pædagogikken, at hvis der ikke er nogen vej frem for dem, jamen så søger man selvfølgelig andre muligheder, og de vil så manifestere sig.

Men det kan da selvfølgelig være en glæde, hvis der kommer 12 mill. kr. til området i rammeløft og helst de der 8-10 mill. kr. ekstra, som der er brug for.

Bente Frost (V): Det virker dog utrolig populistisk. Man skulle tro, at når overborgmesteren ikke er hjemme, så spiller musene på bordet. Jeg har da aldrig hørt noget så tåbeligt, at man her i aften skulle give en bevilling på 12 mill. kr. på budgettet for år 2002. Jamen hvad er det da for en børnehaven?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Jeg synes, vi skal sige, at nu tager vi sagen tilbage i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, og så må vi se at få lavet et fornuftigt forslag. Det her kan vi da ikke byde borgerne. Jeg synes, det er helt uantageligt. Det mener jeg er den fornuftigste løsning, så ved forhandlingernes afslutning vil jeg foreslå sagen tilbagesendt til Uddannelsesudvalget.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): SF vil gerne støtte Bente Frosts forslag om, at sagen ryger tilbage til Uddannelses- og Ungdomsudvalget, ikke fordi vi ikke synes, at sådan en lille, fredelig kappestrid mellem Socialdemokratiet og Enhedslisten ikke kan være ganske lystig. Den viser sig jo også givtig. Vi undrer os dog også over, at det kun er 12 mill. kr.

Så har vi i øvrigt bidt mærke i, at overborgmesteren tilsyneladende mener, at lån er noget rod. Det kunne jo så komme andre udvalg til gode, som også står for måske at kunne bruge et rammeløft. Det er Sundheds- og Omsorgsudvalget, jeg tænker på, de får jo kun lån. Men det kan jo være, denne trend breder sig, at lån er noget rod, og at rammeløft er et gode.

Men vi støtter, at den ryger tilbage til Uddannelses- og Ungdomsudvalget.

Karen Hækkerup (A): Jeg kan forstå, at det lige pludselig er blevet et spørgsmål om æren og ikke et spørgsmål om de handicappede børn.

Nu er det jo denne forsamling, der sidder herinde, der også er med til at vedtage budgettet for 2002. Selv om det jo ikke er sikkert, at alle, der er til stede herinde i salen lige netop i aften, også vil sidde her efter 1. januar næste år, så kan vi jo altså stadig væk godt tage ansvar for og være dem, der vedtager budgettet for 2002, det er vi faktisk valgt til.

Vi behøver ikke at sige, som Ole Hentzen siger, så skal vi alle sammen gå rundt og sige, at det var Socialdemokratiet, der sørgede for, at der kom et rammeløft. Så små sko går vi ikke i i Socialdemokratiet. Vi behøver ikke at tage æren. Vi vil gerne være med til, at alle sammen siger: Borgerrepræsentationen var sig sit ansvar bevidst og fik taget hånd om den nødvendige indsats for de handicappede børn. Vi behøver ikke at tage laurbærrene.

Jeg var lige ovre og forhøre mig hos forvaltningsfolket med henblik på muligheden for at tilbagevise sagen til udvalg, og blev der hvasket i øret, at det langtfra var en god idé, i og med at arbejdet på Kastelsvej jo allerede er igangsat. Så det kan vi ikke støtte.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg vil undlade at kommentere nogen af de bemærkninger, om det er den ene eller den anden, der tager æren for det her. Jeg vil blot meddele, at jeg synes, at det er en meget dårlig idé at tilbagevise den til udvalget. Jeg synes, at det er vigtigt, vi tager en beslutning her og nu. Vi ønsker, at der skal ske noget på det område, og det kan ikke være rigtigt, at vi sender nogle signaler om, at vi står og vakler, fordi vi skal diskutere, hvem der skal have æren af det her.

Jeg synes, vi i dag skal meddele klart til området, at vi ønsker, at dette område skal bevilges de her penge. På den ene eller anden måde kan vi egentlig diskutere, men vi går ind for det her lån, og vi går ind for, at vi meddeler det med et signal i dag om, at der skal ske noget for denne gruppe.

A. Benhaddou (D): CD synes også, det er en dårlig idé at udskyde en handling i dag. Det er min fornemmelse, sådan som jeg har fået forelagt sagen, at Socialdemokraterne ikke ville give penge til området, og derfor gik CD med ind i det her forslag om at bevilge et lån.

Det er jo så godt, at Socialdemokratiet nu vil bevilge nogle penge med et budgetrammeløft på området i år 2002, men jeg synes, at man kunne jo køre det sådan, så vores forslag om at bevilge et lån skal køres igennem i aften, og så kan man eventuelt ved næste budgetfor-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

handlinger indfri lånet på området, hvis man ønsker det fra Socialdemokratiets side. Så det er en mellemløsning, som jeg håber, at Socialdemokraterne også kan støtte.

Ole Hentzen (C): Ja, Karen Hækkerup. Kan jeg ikke bevæge det ærede medlem til at komme på talerstolen og forklare, hvad forskellen er på at give lånebevillingen i dag og så, at Socialdemokratiet også viser sig ansvarlig ved budgetlægningen, når den drøftes næste år?

Der må være et kæmpe skisma for Socialdemokratiet i ikke at turde gamble på, at de socialdemokratiske medlemmer er ansvarlige ved næste budget og tør garantere et rammeløft til skoleområdet på disse 20 mill. kr. Der må altså være en indre uro, om man nu kan holde sammen på disse 16 man har p.t., som åbenbart gør, at man siger, åh, vi er heldige lige i aften, vi kan altså nå åbenbart at holde sammen på flokken, så vi måske kan få givet rammeløftet nu.

Hvis sagen virkelig kommer Socialdemokratiet ved, så er det forhåbentlig børnene, der er det væsentlige, og ikke Socialdemokratiets indre splittelse, om man nu kan holde sammen på flokken i måske de her 8-10 måneder mere.

Derfor vil jeg da foreslå Socialdemokratiet, at man selvfølgelig stemmer for den lånegaranti, som sikrer, at sagen kører og man får bygget de ting, man nu skal, og så kan Socialdemokratiets ordfører gå på talerstolen og sige, hun vil kæmpe for, at der er 16 ansvarlige socialdemokrater ved budgetlægningen i oktober 2001, der vil prøve at sikre et rammeløft til skoleområdet i 2002. Og så kan vi alle sammen sidde og sige, åh, det er dejligt at høre, at der er 16 ansvarlige, der vil kæmpe for noget, også en måned før de skal til valg. Jeg tror, den rammer måske befolkningen lidt renere end det pjat, man forsøger her.

Mona Heiberg (A): Hvis hr. Ole Hentzen rydder op i sin egen gruppe, så skal vi nok klare vores. Sådan plejer det at være herinde, at man ikke står heroppe og håner 16 mandater i forsamlingen. Hvad er det for en måde at fremlægge en sag på skoleområdet på?

Jeg ved, hvordan denne her sag er blevet behandlet, og jeg ved nogle, der ikke spurgte os, da man gik ind og lavede en aftale. Sådan forholdt det sig, og sådan er det, og det er o.k.

Nu er vi kommet med et ændringsforslag, som vi selvfølgelig holder fast i, fordi U & U kan få et rammeløft på 12 mill. kr., og det står vi fast ved i dag. Det gør vi selvfølgelig også, hvis det skal være, ved budgetbehandlingen for år 2002.

Men den måde at behandle en sag på med en nedgørende måde fra den konservative ordfører – jeg har aldrig hørt noget lignende.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Bente Frost (V): Det var dog gevaldigt, som den nye gruppeformand for Socialdemokraterne kan puste sig op her på talerstolen. Men vi kommer jo nok igennem sagerne.

Jeg foreslog før, at vi skulle sende sagen tilbage til Uddannelses- og Ungdomsudvalget. Jeg vil ændre min indstilling lidt til, at vi stemmer for kapitalbevillingen til Øresundsskolens etape 2 i dag og sender resten af sagen tilbage til Uddannelses- og Ungdomsudvalget. Så tror jeg, at vi kan løse sagen på den måde. Så det skal være mit forslag.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): Det er stort set det samme som Venstre. Vi vil sige, vi støtter, at der bliver delt afstemning, hvor vi stemmer om den første del om Øresundsskolen og lånegarantien. Men hvis det er sandt, at den her sag haster, og vi har en klar vished om, at vi skal gøre noget nu, så foreslår vi, at vi henviser den del eller det socialdemokratiske forslag til behandling i Økonomiudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg tilslutter mig de foregående talere.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Undskyld, hvad blev der sagt?

Borgmester **Per Bregengaard**: Det var nu ikke så langt og indviklet. Jeg tilslutter mig de foregående talere. Hvis jeg skal repetere det, består det i, at man vedtager Øresundsskolens lånegaranti og sender det socialdemokratiske forslag i Økonomiudvalget.

Ole Hentzen (C): Jeg har fuld ære og respekt for den nye indpisker, som partiet har fået, og der skal selvfølgelig også være råderum især i en ny periode, og det er så det.

Jeg vil gerne sige til ordføreren, at det, jeg har sagt tidligere, står jeg fuldstændig ved. Hvis Karen Hækkerup ikke mener, at man kan være ansvarlig på det tidspunkt, hvor man normalt laver budget for 2002, så ser det sløjt ud.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er der ikke flere på talerlisten. Forhandlingerne er afsluttet, og jeg har forstået, at der skal være afstemning.

Vi har nu fundet ud af en afstemningsprocedure for tillægsdagsordenens punkt 1, altså det, der hedder Øresundsskolens etape 2. Først stemmer vi om kapitalbevillingen. Derefter stemmer vi om Bente Frosts forslag om at sende forslaget og ændringsforslaget tilbage til U & U-udvalget. Det andet afstemningstema bliver altså henvisningen til Økonomiudvalget ... (*Ole Hentzen*: Hvad med det socialdemokratiske ændringsforslag?). Jo, men man kan jo ikke sende ændringsforslaget alene i Økonomiudvalget. Så kommer hovedforslaget jo også, men ikke kapitalbevillingen, den stemmer vi om allerførst ... (*Afbrydelse*). Det er ikke helt klart? O.k., vi tager den en gang til. Der bliver 2 afstemningspunkter. Det første er selve kapitalbevillingen, det andet er oversendelse til Økonomiudvalget af ændringsforslaget fra Socialdemokratiet og forslaget til beslutning.

Borgmester **Per Bregengaard**: Jeg vil godt bede formanden overveje, om det socialdemokratiske forslag ikke i virkeligheden er et selvstændigt forslag. Er det et ændringsforslag til den der lånegaranti? Det mener jeg ikke. Jeg mener, det er et selvstændigt forslag, og dermed kan man godt hakke den over i to.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Man kan ikke fremsætte selvstændige forslag under behandlingen af en sag. Der kan man kun fremsætte ændringsforslag til sagen. Så derfor kan jeg ikke tage Per Bregengaards forslag til ... Det er indgivet som et ændringsforslag, det er problemet (*Afbrydelse*). Lige et øjeblik, Lars Hutter. Først har Ole Hentzen bedt om ordet.

Ole Hentzen (C): Så vil jeg bede formandskabet forklare, hvordan man kan godtage et ændringsforslag, hvis det er argumentationen, til noget, der går ind i 2002, mens det her løser et problem i 2001. Jeg har svært ved at se sammenkædningen, og derfor beder jeg om, at man overvejer endnu en gang, at denne bemyndigelse, som Borgerrepræsentationen er indforstået med, kommer til selvstændig afstemning. Og hvis Socialdemokratiet ønsker at give denne kapitalbevillingshistorie, ja så må de stille det forslag i Økonomiudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Nu hører jeg lige Lars Hutters og Lars Engberg og Per Bregengaard, før vi tager mere stilling heroppe.

Lars Hutters (L): Jeg skal gøre det rimelig kort og bare gøre opmærksom på, at det jo er formanden, som vurderer, om det, som bliver fremsat som et ændringsforslag, reelt er et selvstændigt forslag. Og hvis formanden konstaterer, at det er et selvstændigt forslag, så skal formanden jo bare gøre opmærksom på, at det vil blive behandlet på et efterfølgende borgerrepræsentationsmøde.

Lars Engberg (A): Det, som både beslutningsforslaget og vores ændringsforslag – og jeg vil godt understrege, at det er stillet af os som et ændringsforslag – drejer sig om, er, hvordan vi skal finansiere anlægsprojekter til gavn for børn og unge med vidtgående handicap. Det er altså den samme materie, det er anlægsprojekter til gavn for børn og unge med vidtgående handicap.

Der foreligger 2 forslag til, hvordan det skal finansieres, nemlig et fra et flertal her i forsamlingen, og så et ændringsforslag fra Socialdemokratiet. Dette ændringsforslag er til overflod mere vidtgående end hovedforslaget, og derfor er det helt klart, at det skal først til afstemning.

Borgmester **Per Bregengaard**: Hvis formanden ikke ændrer vurderingen, og jeg er helt enig i, at det er formanden, der afgør det her, så vil jeg faktisk anbefale, at man stemmer udvalghenvisningen ned og stemmer også det socialdemokratiske forslag ned, og så kan flertallet jo lave en protokolbemærkning om, at da man mener, at det er et forslag, der vedrører forhandlinger omkring 2002 og dermed betragtes som et selvstændigt forslag, så er det begrundelsen for, at man har stemt det ned.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Det er min opfattelse, at forslaget er stillet som et ændringsforslag til beslutningsforslaget, så jeg fastholder den procedure, der hedder, at først stemmer vi om kapitalindstillingen, så stemmer vi om udvalghenvisningen. Hvis det ikke bliver tiltrådt, så stemmer vi om ændringsforslaget, og til sidst stemmer vi om forslaget til beslutning, hvis ændringsforslaget ikke er tiltrådt. O.k., er det forstået? Jeg mener, alle er i salen.

Uddannelses- og Ungdomsudvalgets indstilling vedrørende kapitalbevillingsforslaget blev godkendt med 45 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, L og D.

Karen A. Hækkerup (A) stillede følgende ændringsforslag til det forslag til beslutning, der er en del af dagsordenspunktet: ”Uddannelses- og Ungdomsudvalget fremlægger i august 2001 indstilling til Borgerrepræsentationen, såfremt udvalget vurderer, at der er behov for et 1 – årigt lån til finansiering af anlægsprojekter til gavn for børn og unge med vidtgående handicap. Borgerrepræsentationen er indforstået med, at Uddannelses- og Ungdomsudvalget får et rammeløft i 2002 på op til 12 mill. kr. til brug ved tilbagebetaling af det i 2001 lånte beløb.”

Et af Charlotte Wieth – Klitgaard (F) stillet forslag om, at såvel forslaget til beslutning som ændringsforslaget hertil blev henvist til Økonomiudvalget, blev forkastet med 45 stemmer imod 0.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Imod stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, L og D.

Herefter blev ændringsforslaget forkastet med 31 stemmer imod 14.

For stemte: A.

Imod stemte: V, F, Ø, O, C, B, L og D.

Endelig blev forslaget til beslutning godkendt med 45 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, L og D.

Per Bregengaard (Ø) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen: "Borgerrepræsentationens partier med undtagelse af Socialdemokratiet stemte imod det socialdemokratiske forslag, da partierne opfatter det som en del af budget 2002 og dermed et selvstændigt forslag."

Lars Engberg (A) ønskede i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen: "Socialdemokratiet stemte for ændringsforslaget, fordi vi gerne ville have sikkerhed for et rammeløft i 2002 til anlægsprojekter til gavn for børn og unge med behov for vidtgående specialundervisning."

=====

10) BR 544/2000. Gennemførelse af planlægning, projektering og anlægsarbejder på folkeskoleområdet

Indstilling om, at der gives kapitalbevilling på i alt 0,52 mill. kr. til nødvendige anlægsarbejder mv. som led i den fortsatte gennemførelse af de i Handleplan 1996 fastlagte kapacitetsudvidelser, at der gives kapitalbevilling på i alt 6,99 mill. kr. til nødvendige anlægsarbejder mv. som led i den fortsatte gennemførelse af de i Handleplan 1997 fastlagte kapacitetsudvidelser, at der gives kapitalbevilling på i alt 25,48 mill. kr. til nødvendige anlægsarbejder mv. som led i den fortsatte gennemførelse af de i Handleplan 1998 fastlagte kapacitetsudvidelser, at der gives kapitalbevilling på i alt 40,92 mill. kr. til nødvendige anlægsarbejder mv. som led i den fortsatte gennemførelse af de i Handleplan 1999 fastlagte kapacitetsudvidelser, at der gives kapitalbevilling på i alt 43,14 mill. kr. til nødvendige anlægsarbejder mv. som led i gennemførelsen af de i Handleplan 2000 fastlagte kapacitetsudvidelser, samt at der som led i planlagte kapacitetsudvidelser uden for handleplanerne gives en kapitalbevilling på i alt 72,70 mill. kr. til øvrige arbejder (HP-øvrige) med henblik på nødvendig planlægning, projektering og anlægsarbejder mv. herunder bl.a. projektering og byggeri af Overbygningsskolen i Heimdalsgade, ny skole på Skoleholdervej og på Indre Østerbro.
(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

11) BR 529/2000. Godkendelse af regnskab for I/S KOROVA

Indstilling om godkendelse af regnskabet for 1999 for I/S KOROVA.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Indstillingen blev godkendt.

=====

12) BR 527/2000. Etablering af boliger til voksne udviklingshæmmede på Musvågevej/Glentevej

Indstilling om at godkende projekt til opførelse af 50 boliger med tilhørende fælles- og servicearealer samt dagtilbud til voksne udviklingshæmmede, beliggende Glentevej 71 og Musvågevej 24, henholdsvis matr.nr. 349 og del af matr.nr. 565 Utterslev, at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at meddele tilsagn om kommunal støtte i henhold til lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. i form af garanti for realkreditlån og et kommunalt indskud i Landsbyggefonden på 14% af anskaffelsessummen til boligerne, at der til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget gives en kapitalbevilling på i alt 31.568.000 kr. til finansiering af kommunens andel på 14% af anlægsudgiften til boligerne (8.922.000 kr.), køb af servicearealet (8.929.000 kr.), køb af dagtilbuddet (10.167.000 kr.) samt montering (3.550.000 kr.), at bemyndige Bygge- og Teknikudvalget til at godkende det endelige projekt og anskaffelsessum, alt under forudsætning af, at der ikke er væsentlige afvigelser i forhold til det foreliggende, at Borgerrepræsentationen giver tilsagn om, at uforbrugte midler i handicapudbygningsplanen kan overføres mellem årene i planperioden, således at der i 2000 overføres uforbrugte midler til 2001 under forudsætning af, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget opfylder betingelserne herfor. (jf. notat om overførsel af uforbrugte midler mellem årene), samt at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget anviser kassedækning for Københavns Kommunes samlede udgift i forbindelse med forslaget på 31.568.000 kr. på Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budget 2000 på konto 5.50.3 samt afholder alle udgifter til projektet inden for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets ramme.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

13) BR 510/2000. Udpegning til EU's Regionale Sociale Fondsudvalg

Indstilling om udpegning af 4 Borgerrepræsentationsmedlemmer som repræsentanter i EU's Regionale Sociale Fondsudvalg.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene på de 4 medlemmer af Borgerrepræsentationen (2 fra hver af de 2 valggrupper), der skal repræsentere Københavns Kommune i EU's Regionale Sociale Fondsudvalg.

=====

14) BR 520/2000. Tillæg til lokalplan nr. 300 "Kirkegårdsvej"

Indstilling om, at tillæg nr. 1 til lokalplan nr. 300 "Kirkegårdsvej" vedtages endeligt, samt at offentliggørelse af vedtagelsen annonceres i områdets lokalavis.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 7. december 2000**

Indstillingen blev godkendt.

=====

15) BR 530/2000. Lokalplan "Holmen II" med tilhørende tillæg til kommuneplanen 1997

Indstilling om, at lokalplan "Holmen II" vedtages endeligt med de under sagsbeskrivelsen foreslåede ændringer af § 3, stk. 6, § 5, stk. 2, § 6, stk. 1, litra b), 3. afsnit, fodnoten til § 8, § 11, stk. 1, 5. afsnit, og § 13, stk. 1, pkt. a), samt erstatning af tegning nr. 27.377, 27.378 og 27.379 med tegning nr. 27.416, 27.417 og 27.418, at meddelelse om bekendtgørelse annonceres i dagblade og lokalaviser, at det til lokalplan "Holmen II" hørende tillæg til Kommuneplan 1997 vedtages endeligt, at meddelelse om bekendtgørelse sammen med lokalplanen annonceres i dagblade og lokalaviser, samt at det anbefales, at der placeres en bussluse på Danneskiold Samsøes Allé umiddelbart nord for Galionsvej.
(Økonomiudvalget og Bygge- og Teknikudvalget)

Borgmester Søren Pind: Man må jo håbe, at julestemningen langsomt begynder at brede sig i salen. Jeg synes, vi trænger til det. Desværre føler jeg mig ikke helt overbevist om, at det er denne sag, der skal fremme julefreden, men jeg håber og tror dog, selv om vi skal igennem en debat her, at vi ender med at blive enige om en eller anden form.

Det så ellers så kønt ud, men jeg har fået en melding, som den socialdemokratiske ordfører senere vil redegøre for, om, at der er enkelte ting i lokalplanforslaget, som man vil ændre fra det parti.

Men jeg vil sige, at det her er jo et utrolig spændende udviklingsområde, som vi har diskuteret temmelig grundigt, må man sige, og som der har været mange, mange holdninger til. Jeg synes for så vidt, at det forslag, der ligger, er godt og fornuftigt.

Der er en enkelt ting, som vi har fået henvendelse om i dag hver især. Det Danske Spejderkorps er kommet lidt i problemer, og jeg har haft lejlighed til at drøfte sagen med de forskellige ordførere her i salen. Jeg beder om, at man selv går op på talerstolen og siger det, hvis man vil tilslutte sig forslaget. Så skal jeg nok også lige orientere Benhaddou her om et øjeblik.

Men det går i al sin enkelhed ud på, at det tilføjes, at stien i område III, der er placeret på Det Danske Spejderkorps' ejendom på den sydlige del af Arsenaløen, føres uden om ejendommen og placeres i den sydlige del af det kommunale sportsareal på betingelse af, at Det Danske Spejderkorps afholder udgifterne i forbindelse hermed. Det er altså en stiplacering uden om spejderkorpsets ejendom, så de fortsat kan campere og lignende på det pågældende areal.

Jeg skal skynde mig at understrege, at det her ikke går ud over spillearealerne på boldbanerne, hvorfor det skulle være forholdsvis problemfrit.

Men ellers glæder jeg mig til debatten og overlader gerne scenen til Johannes Nymark.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Johannes Nymark. Jeg vil sige, at der står noget forkert heroppe på displayet. Det skal man ikke tage sig af; vi ved godt, hvad vi debatterer.

Johannes Nymark (A): Jeg er da helt enig med borgmester Søren Pind i, at her har vi et lokalplanforslag, som virkelig rummer et afgørende nyt element i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Udvalget har gjort sig store bestræbelser i denne sag, og vi har også travet området igennem, og jeg tror, vi i fællesskab er grundlæggende glade for dette lokalplanforslag.

Så derfor vil jeg koge det ned til et enkelt punkt, som også er rimelig vitalt, nemlig hele trafikdiskussionen. Vi har diskuteret meget frem og tilbage. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at en øm tå eller en akilleshæl i forbindelse med hele projektet på Holmen er problemet med at få trafikken derud.

På det allerseneste har vi så fået operabyggeri i spil, og på den baggrund vil vi i Socialdemokratiet godt være lidt forsigtige med hensyn til trafikken først og fremmest gennem Prinsessegade. Derfor vil vi konkret foreslå, at busslusen flyttes fra en placering på Danneskiold Samsøes Allé umiddelbart nord for Galionsvej til en placering i forbindelse med broen over Snedkergraven. Der etableres en mekanisk spærring i stedet for en bussluse. Det sidste indebærer, at de beboere, der bor umiddelbart over broen, på en eller anden måde kan få adgang til efter individuel godkendelse at køre over broen.

Så vil jeg sige om borgmesterens forslag, at jeg tager som forudsætning, at det ikke er indgribende dette spejderforslag, hvis jeg må tillade mig at kalde det det, at det ikke griber ind på nogen måde i forhold til de dispositioner og forudsætninger, vi i øvrigt har, og i så fald kan vi tilslutte os det.

Jens Johansen (F): I SF synes vi, det er godt samlet set, at der kommer boliger nu på Holmen. Men vi synes, at lokalplanen, som den foreligger, er en for voldsom udbygning på området. Vi synes, den indeholder en række problemer, især trafikale.

Jeg har forstået nu, at Socialdemokratiet har stillet ændringsforslag om, at busslusen nu flyttes til Snedkergraven. Det er positivt. Et sådant ændringsforslag vil vi bestemt stemme for. Det er vigtigt for os, også når det gælder det nye byggeri af en opera, som skal placeres ude på Dokøen, at vi får skabt fredelige trafikale forhold i Prinsessegade, og at Prinsessegade og Christianshavn ikke bliver belastet af den øgede trafik, som vil være, men at den føres uden om over Forlandet.

Vi synes også, at der er ting i lokalplanen, som er dybt betænkelige, bl.a. den meget store knast, som bliver indrettet som parkeringshus. I den forbindelse – men det kan Enhedslisten jo selv forklare – undrer det os, at Enhedslisten synes, det er bedre, at der er et parkeringshus kombineret med boliger, end et parkeringshus kombineret med erhverv. Under alle omstændigheder er det et parkeringshus, og jeg kan her konstatere, at Enhedslisten altså nu tilsyneladende går ind for parkeringshuse. I lyset af den debat, der har været om parkeringsforholdene i København, er det jo en interessant ny udvikling, vi her kan se.

Vi kan tilslutte os, at der vedrørende den lille radiostation gives et halvt år til interessenterne til at finde muligheder for at finansiere en renovering og flytning.

Vi synes, det er betænkeligt, at der allerede nu af lokalrådet på Christianshavn gøres opmærksom på, at der er foretaget nedrivninger af en række bygninger med høj bevaringsværdi. Vi synes også, det er betænkeligt, at Ejendomsselskabet Norden er begyndt at lave opfyldning af en af kanalerne, uden at de københavnske myndigheder har været involveret. Det er ikke en opfyldning af kanalerne, vi ønsker i området.

Mikkel Warming (Ø): Så har vi en lokalplan, hvor posen på Holmen er blevet rystet godt og grundigt, og så er brikkerne stort set faldet ned, hvor de ellers lå, og næsten.

Fordi i den forholdsvis lange proces, der har været, siden man første gang vedtog et lokalplanforslag for Holmen – Holmen I må det vel logisk være – har det princip, som alle vel er gået ind for, at blandingsforholdet bolig og erhverv skulle være fifty-fifty, 50 pct./50 pct.,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

betydet, fordi erhvervsbyggeriet, kulturinstitutioner og andre har, om jeg så må sige været meget hurtige til at komme i gang, at boligerne har man så skubbet lidt foran sig, og så er de stort set alle sammen endt ude på Dokøen. Uden at skulle gå ind i den diskussion vil jeg sige, at så skal der jo ske noget andet på Dokøen, som vi også er enige om.

Det betyder, at vi kan risikere at stå med problemer i at opnå den målsætning, alle vel er enige om, nemlig at 50 pct. af byggeriet på Holmen skal være boliger. Det er så i den sammenhæng i øvrigt, at Enhedslisten tænkte: Kunne man ikke prøve at vride så mange boliger som muligt ud af de erhvervsbyggerier, der er planlagt, og som godkendes med denne lokalplan? Det er ikke gået helt op for SF, men det må de så om.

Der er en række elementer, som kræver nogle kommentarer. Trafikken er noget af det, der har fyldt meget, og som også bør fylde meget. For det er jo klart, at udbygningen af Holmen medfører mere trafik ind over Christianshavn, ind over Prinsessegade, hvilket for os at se er ganske uacceptabelt i en gade med børneinstitutioner, skole, gymnasium, en gade, som i øvrigt ikke i sig selv kan bære særlig meget trafik.

Derfor er, når man nu ikke ville følge Enhedslistens forslag i 1994, mener jeg det var, eller 1995, om at gøre Holmen bilfri, en spærring af en eller anden art nødvendig på Holmen. Vi ønsker en bussluse placeret ved Frederiksholmsbroen, Snedkergraven sydligere end det flertal, der var i Bygge- og Teknikudvalget, fordi det ganske enkelt vil betyde 2.000 færre biler i Prinsessegade.

Nu er Socialdemokratiet så kommet med et forslag, vi er nødt til at spørge lidt nærmere til, for vi er ikke helt sikre på, hvad det indebærer, en mekanisk spærring, som beboerne på den anden side, altså dem, der ikke skulle kunne komme over, kan komme over. Hvem er beboerne? Er det også dem, der går på skolerne, er det eventuelt gæster til en opera, er det de folk, der arbejder derude, der bebor, om jeg så må sige, området? Hvem er det egentlig?

Jeg synes ikke, det virker voldsomt gennemtænkt, fordi hvis det alligevel ender med, at de folk, som, hvis man placerede busslusen nord for Galionsvej, de folk, der kunne komme kørende til det område ind over Prinsessegade, alligevel via kort og dispensationer kan komme ind, så har vi jo ikke vundet noget.

Så medmindre vi får nogle ret klare formuleringer heroppe fra Socialdemokratiet, vil vi holde fast i det ændringsforslag, vi har stillet, som er omdelt, som meget enkelt hedder: »Busslusen etableres ved Frederiksholmsbroen«. Det er vel at sige, hvad der skal siges, og det burde et flertal med den melding, Socialdemokratiet er kommet med, i virkeligheden kunne støtte.

En anden ting, når vi snakker boliger på Holmen, er selvfølgelig, hvilken karakter de boliger skal have. Vi foreslog i Bygge- og Teknikudvalget, at alle boliger, der er omfattet af denne lokalplan, skal have status af helårsboliger, for at sikre, at de store, dyre, private byggerier, der kommer ude på Holmen, som bliver ret dyre, også bebos af gode skatteborgere, der betaler deres skat mere eller mindre med glæde til Københavns Kommune.

Vi kan se på vores pladser, at der ligger et notat med nogle indsigelser fra nogle af grundejerne, at det synes de ikke er en voldsomt god idé, og det er jo dér, hele konflikten er. Hvem er det, man giver tilladelse til at bygge for? Er det for folk, der skal være københavnere og skal bo i byen, eller er det for, at grundejerne kan tjene nogle penge ved at leje ud ikke på helårsbasis?

Vi fastholder det forslag, vi har stillet i Bygge & Teknik, som vi også har stillet i aften, at alle boliger defineres som helårsboliger.

En sidste lille krølle skal en vis radiostation i Schifters Kvarter have, hvor vi har fået mange indsigelser om, at det var synd, at man ville nedrive denne lille radiostation, der har en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

ret stor historisk betydning. Derfor er vi meget tilfredse med, at der er en aftale, kan man vel sige, med grundejeren om, at den bliver liggende i et år sådan cirka, og at så foreningerne til bevaring af radiostationen har en mulighed for at finde midler til at flytte radiostationen.

Summa summarum, vores holdning til den endelige afstemning vil i meget høj grad blive afgjort af, om en rigtig bussluse faktisk bliver flyttet til Frederiksholmsbroen, og om der bliver helårsboliger på Holmen eller ej.

Ole Hentzen (C): Det går jo stærkt i den del af byen, altså det går jo næsten så stærkt, så man sagde: Vedtager vi nu noget med den her lokalplan, som vi måske fortryder om et år eller to, når vi skal tættere ind på hele diskussionen om Dokøen og Christiansholm? Men det går jo også så stærkt, at der er nogle, der vil bygge, ikke mindst boliger, som vil gøre, at vi selvfølgelig skal vedtage den her lokalplan hurtigst muligt.

Det er et godt projekt, der er blevet forhandlet på plads her, således som vi har som den efterfølgende sag, som i hvert fald muliggør opførelse af disse andelsboliger.

Der må være sket et eller andet med de her spejdere undervejs i den lange proces. De føler i hvert fald nok, at de har fået nogle løfter og rettigheder, som vi med det her lokalplanforslag åbenbart træder under fode. Så derfor vil jeg gerne præcisere over for borgmesteren, at Den Konservative Gruppe naturligvis støtter det ændringsforslag vedrørende stiplacering og betaling og alt det her, der nu blev nævnt.

Diskussionerne om, hvor spærringen skulle være på Holmen, har jo været langvarige og intense. Derfor slog vi vel det slag, før vi faktisk vidste noget om operaens fremskredne placering, at vi sagde, jamen så er det dér ved Galionsvej ... (*Afbrydelse*). Vil hr. Jens Johansen være venlig at dæmpe sig ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg vil godt bede om, at der er stille.

Ole Hentzen (C): Jeg ved godt, at præsten plejer at have ordet alene, men så gør det udenfor.

Hvis der skal være den spærring, som vi jo skal have, så kan vi acceptere, at hvis vi går over til en, om jeg så må sige mekanisk løsning, som jo også var inde i drøftelserne, vi havde, jamen så kan vi godt acceptere placeringen lidt tidligere inde på Holmen, som der jo bliver tale om her.

Men det er under forudsætning af, at det, der har været med i vores drøftelser hele tiden, var jo netop at sikre, at de mennesker, for hvem vi planlægger byggeri nu, boliger og lignende, jo ikke skulle begynde at trave hele vejen rundt om, men at vi kan sikre, at de via den mekaniske løsning også får adgang til de parkeringsfaciliteter, som vi med vores lokalplan jo har placeret og valgt at lægge der. Alt andet ville være rent idioti.

Så vi accepterer som sagt på den forudsætning, at den rykkes frem på Holmen, og hvis det bliver en mekanisk løsning. Det kan måske vise sig, at netop den mekaniske løsning giver os nogle muligheder i den senere diskussion om operaen, som vi er glade for, fordi at kunne leve med en reel bussluse der tror jeg ville være ganske vanskeligt for mange af os, når vi nåede frem til det punkt.

Jeg skal vel også lige sige, at Enhedslistens forslag stemmer vi derfor ned.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det er kun en fordel, at vi nu begynder at få nogle gode boliger rundt omkring i København. Det Radikale Venstre har ikke de dersens store kvababelser omkring det her med helårsboliger og sådan noget, fordi der er altså også behov for, at der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

skal findes andre former for boliger. Det der med bare rigtigt at sige, at alle skal bare være sådan og sådan, synes vi er en dårlig løsning, så det er ikke det, vi støtter særlig meget.

Jamen vi kunne gerne se, at det p-hus blev lidt mindre dominerende. Det er muligt, at vi har bestemt, hvor det p-hus skal ligge, og at det også er os, der har bestemt, hvor vi skal have boligerne, men Det Radikale Venstre vil ikke støtte, at det skal gå ud over Christianshavn, at vi nu bebygger Holmen. Disse mennesker, som giver 4 mill. kr. for deres boliger, jamen vi tror også på, at de har råd til at betale den benzin, som det koster at køre i bil rundt. Det skal ikke være christianshavnerne, der skal betale, og derfor skal det være en bussluse ved Snedkergraven – færdigt arbejde.

Om det bliver en mekanisk løsning? Jamen hvis det kan være det, der gør, at Socialdemokratiet ændrer sig, så gerne for min skyld. Men jeg havde selvfølgelig helst set, at vi fik en løsning, så det var en reel bussluse. Men hellere lidt end ikke noget.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Johannes Nymark (A): Bare en kort kommentar til hele spørgsmålet om helårsboliger.

Det fremgår af tidligere drøftelser, at vi går ind for helårsboliger ved kommende lokalplaner. Vi har undersøgt muligheden i denne sammenhæng, og jeg kan allerede nu annoncere, at vi ved efterfølgende sager vil stille nogle støttebetingelser og i den forbindelse have som forudsætning, at der bliver tale om helårsboliger. Men vi vil ikke forsinke denne plan på baggrund af de indsigelser, som er kommet, og som er kommet på vores bord her i eftermiddag.

Mikkel Warming (Ø): Jeg er nødt til at bede Johannes Nymark om at gå op og svare på de spørgsmål, der bliver stillet, nemlig: Hvem er det, der skal kunne få tilladelse til at køre igennem den spærring, man laver, hvor der skal laves alle mulige kort og elektroniske dimser åbenbart, som skal betyde, at beboerne – og hvor mange er det så, vi snakker om? – skal kunne komme over den?

Fordi hvis sandheden i virkeligheden er, at man flytter noget ned, og at det ikke får nogen effekt, fordi de samme mennesker vil kunne komme igennem til nord for Galionsvej, kan komme igennem stadig væk, fordi de får tilladelse, så er der ingenting vundet. Det er vi nødt til at have nogle svar på.

Foreløbig fastholder vi vores forslag, som er det rene, rigtige forslag, hvis man ønsker at gøre en forskel i Prinsessegade, nemlig at flytte busslusen til Frederiksholmsbroen, se på udformningen i Bygge- og Teknikudvalget, hvordan den konkret udformes, men ikke åbner op for det her, som virker meget, meget løst.

Jeg vil meget gerne bede Johannes Nymark gå op og prøve at præcisere, hvad det egentlig er, Socialdemokratiet foreslår.

Jens Johansen (F): Jeg kan konstatere, at Socialdemokratiet ikke foreslår busslusen flyttet fra Galionsvej til Snedkergraven. Eller er det det, Socialdemokratiet foreslår? Så er det jo et godt forslag.

Er forslaget, at der skal oprettes en mekanisk spærring, ligesom den, der er hernede bag ved pladsen, så folk kan køre ind og ud, vi behandlede jo for et par dage siden spørgsmålet om operaen, byggeriet ude på Dokøen og operagæsterne, vil det give en øget trafikbelastning.

Jeg mindes jo, hvordan vi med placeringen af en bussluse på Galionsvej har fået reduceret i trafikken i Prinsessegade, men langt fra så radikalt, som den kan reduceres. Men det ser ud til, at operabyggeriet nu så for flertallet betyder, at så kan vi lige øge den igen, fordi nu

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

bliver der plads til de der operagæster. Det er i hvert fald meningen, at de, som det var lagt op i den sag, vi drøftede, skulle kunne køre igennem Prinsessegade.

Så jeg er for så vidt enig med Enhedslisten i, at Socialdemokratiet nu skylder os en forklaring på, hvori deres forslag afviger fra det, som Enhedslisten har stillet.

Lars Rimfalk Jensen (B): Blot for at gøre det helt klart: Enhedslistens forslag ønsker jeg delt afstemning om, idet jeg naturligvis ikke støtter nr. 1, men det vil være sådan, at Det Radikale Venstre naturligvis vil støtte bussluse og en permanent bussluse i første omgang. Men så er det, vi siger: Jamen o.k., kan vi ikke få flertal for det, så er vi da meget glade for, at Socialdemokratiet i hvert fald har rykket sig så meget, så det er en mekanisk bussluse, vi nu begynder at snakke om, og Galionsvej er fuldstændig ude af betragtning.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg kan sige til Lars Rimfalk, at det er 2 selvstændige ændringsforslag fra Enhedslisten.

Og så er det 3. runde.

Johannes Nymark (A): Nu skal vi ikke lave udvalgsmøde her, men så to ting. Punkt 1: Der skal ikke kunne køre operagæster gennem Prinsessegade derud. Punkt 2: Det vil være udelukket, at beboere nord for Galionsvej lige pludselig ad denne vej skulle kunne få en mulighed for at komme derind. Vi taler alene om et hensyn til nogle beboere helt først på Holmen.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Jeg spurgte ikke om beboerne nord for Galionsvej. Vi spurgte, om det forslag, Socialdemokratiet stiller, betyder, at de samme mennesker, som hvis man lægger en bussluse nord for Galionsvej, sådan som et flertal i Bygge- og Teknikudvalget vedtog, om det, Socialdemokratiet foreslår, i virkeligheden er, at man flytter spærringen lidt mod syd, men lader nogenlunde det samme antal mennesker kunne komme igennem og derved ikke opnår den reduktion af trafikken i Prinsessegade, som vel for pokker da må være meningen med at flytte spærringen sydover.

Det kan godt være, man ikke skal lave udvalgsbehandling fra talerstolen, men det er man nødt til, når man ikke kan se, hvad konsekvenserne egentlig er af det forslag, Socialdemokratiet er kommet med, hvad det egentlig betyder for trafikken i Prinsessegade. Fordi det er, at man siger, man laver en spærring, men der er en masse folk, der kan køre igennem, og vi savner en ret klar afgrænsning af, hvad det er for nogle folk, og hvor mange det er, og hvad forskellen i virkeligheden er i forhold til en bussluse nord for Galionsvej.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Inden jeg giver Ole Hentzen ordet, skal jeg sige, at der er en mobiltelefon, der ringer. Det må man ikke herinde.

Ole Hentzen (C): Jeg skal selvfølgelig bare bekræfte, at vi ved at have givet tilsagn om at lave denne mekaniske løsning på det af Socialdemokratiet foreslåede sted ikke ønsker at ændre ved omfanget af dem, som man også med busslusen egentlig ville have givet adgang til, det er klart. Så hvis bekymringen hos Enhedslisten er, at der ligesom var den helt store, vilde åbning med det her, så er der ikke fra vores side tilsigtet det.

Det andet, jeg bare gerne vil sige til den socialdemokratiske ordfører, er, at der er altså ikke fra vores side taget stilling til, hvad der i givet fald skal ske om 2, 3, 4 eller 5 år, hvis vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

ender med at have et operabyggeri eller noget andet på Dokøen. Det må forsamlingen på det tidspunkt tage stilling til, og det er jo som sagt ikke denne forsamling, det bliver en ny forsamling. Jeg tror, alle gør klogt i ligesom at tænke i måske lidt større baner, hvordan man vil løse den situation, hvis vi bliver beriget med et operahus på det tidspunkt.

Så den garanti ligger der ikke fra os, som jeg hørte Socialdemokratiets ordfører udtale, at der kommer aldrig nogen operagæster til at køre igennem Prinsessegade. Det er ikke vores garanti.

Jens Johansen (F): Jamen det var da afklarende at høre den socialdemokratiske ordfører svare på de spørgsmål, der blev stillet.

Jeg vil først sige til spørgsmålet om udvalgsbehandling her, at det jo ikke er første gang, der er udvalgsbehandling i dag under mødet af forslag stillet af Socialdemokratiet, og det er givetvis heller ikke sidste gang, der i dag under mødet vil være udvalgsbehandling her fra talerstolen af ændringsforslag, som bliver stillet. Men sådan er det jo, når man kommer med et forslag sådan på bordet i salen. Det gør vi andre også i løbet aftenen, så vi ser frem til et fortsat interessant, spændende og diskuterende møde.

Jeg må konstatere, at det ændringsforslag, som Socialdemokratiet stiller til lokalplanindstillingen her, ikke er noget reelt ændringsforslag, det indebærer ikke nogen ændring i de trafikmængder og den trafikbelastning, som vil være i Prinsessegade.

Det er klart, at de beboere, som er nord for Snedkergraven, og som får et p-hus i 6 etager, om der så er boliger eller erhverv ovenpå, så er det et p-hus, og jeg konstaterer, at Enhedslisten går ind for et p-hus med boliger på ... (*Afbrydelse*). Jamen det var jo det, Enhedslistens ordfører lige stod og sagde, at der skulle være boliger i stedet for erhverv, men han sagde ikke, at der ikke skulle være noget p-hus.

Jeg må desværre skuffe de christianshavnske medlemmer af Socialdemokratiet ved at sige, at det her ændrer ikke en tøddel ved den indstilling, som er kommet fra Bygge- og Teknikudvalget. Vi kan altså ikke støtte Socialdemokratiets forslag, som stilles her. Det siges meget klart af Ole Hentzen, at det her ændrer ikke en tøddel ved det, der allerede ligger i forslaget, nemlig at der placeres en bussluse ved Galionsvej. Det ændrer ikke en tøddel ved trafikmængderne i Prinsessegade.

Til gengæld kan jeg så konstatere sammen med hr. Ole Hentzen, at den socialdemokratiske ordfører nu garanterer, at der ikke kommer operagæster gennem Prinsessegade. Det tror jeg vil glæde christianshavnerne, og det vil de sikkert også huske, når de får det at vide.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Hvis Jens Johansen skal citere mig, så gør det korrekt. For det første har jeg aldrig brugt ordene »aldrig en tøddel har ændret sig ved det her«. Jeg sagde, at de mennesker nord for, som ikke tidligere ville kunne komme til, vil vi gerne fastholde. Men det er da klart, at laver man spærringen dér, hvor det er foreslået nu, så er der en gruppe mennesker, der ikke kan komme ind, og det er dem, som skulle besøge de pågældende beboere, det er dem, der har andet, hvad skal vi sige, ærinde der, men som ikke har retten til via beboerlicens at kunne komme ind. De bliver nødsaget til at køre den lange vej nu.

Så det er ikke den samme mængde, det er ikke rigtigt, hr. Jens Johansen, og han ved det jo så udmærket godt, men det var selvfølgelig, fordi man skulle tækkes et par udbrydere eller oprørere i Socialdemokratiet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Borgmester **Søren Pind**: Nu er der jo mange måder at hjælpe på. Jeg vil da også gerne hjælpe Socialdemokratiet. Jeg synes, det er et dårligt forslag, Socialdemokratiet har stillet, et alt for vidtgående forslag, Socialdemokratiet har stillet. Det er et forslag, som er alt for restriktivt, og som forhindrer, at det liv, der kunne være på Holmen, kommer til udfoldelse. Det er et rystende forslag, men desværre også det mindst ringe forslag, der kan opnå flertal, og derfor ser vi os nødsaget til at stemme for dette dårlige forslag. Det vil vi så anmode om, at vi får lov til at tilføre som en stemmeforklaring på det tidspunkt, hvor det måtte være fornødent.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Det var meget synd for borgmesteren. Jeg vil gerne bede den socialdemokratiske ordfører komme med noget, der minder om et bud på – borgmesteren kunne eksempelvis også prøve – hvor meget det her ville reducere trafikken i Prinsessegade i forhold til den løsning, et flertal i Bygge- og Teknikudvalget tidligere vedtog, for at se, hvor stor effekt det egentlig har ... (*Afbrydelse*). Ole Hentzen siger mindst 1.000. Det kan man jo altid komme og sige. Kom med et kvalificeret bud, så vi kan se, hvor stor forskellen er.

For os er det sådan, at med den usikkerhed, vi synes, der er i Socialdemokratiets forslag, holder vi fast i vores eget forslag, som er det rigtige, at lave en bussluse ved Frederiksholmsbroen, og vi kan ikke støtte det socialdemokratiske ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Johannes Nymark (A): Jeg vil sige, at påstanden om, at det ikke gør nogen forskel, er helt hen i vejret. Der er tale om en betydelig reduktion af trafikken. Man kan næsten sætte mærkat på de ganske få biler, der har adgang til det, i modsætning til, at der er fri adgang. Det er en meget betydelig reduktion oven i en reduktion i forvejen.

Selve det forhold, det skal man ikke glemme, at der etableres en bussluse på Holmen, vil under alle omstændigheder reducere trafikken uanset byggeri i Prinsessegade. Vi øger denne reduktion yderligere ved at flytte os fra Galionsvej og ned til Snedkergraven og giver så et meget beskedent antal biler mulighed for morgen og aften at køre til og fra arbejde, folk der får deres bopæl der. At sige, at det ikke gør nogen forskel, er ganske enkelt helt hen i vejret.

Ændringsforslaget af Enhedslisten om, at alle boliger, der er omfattet af lokalplanen, defineres som helårsboliger blev forkastet med 28 stemmer mod 17.

Forslaget fra Enhedslisten om, at busslusen på Holmen placeres ved Frederiksholmsbroen blev forkastet med 30 stemmer mod 15.

Ændringsforslaget af Socialdemokratiet om, at busslusen flyttes fra en placering på Danne-skiold Samsøes Allé umiddelbart nord for Galionsvej til en placering i forbindelse med broen over Snedkergraven, der etableres en mekanisk spærring i stedet for busslusen blev godkendt med 31 stemmer mod 8; 8 undlod at stemme.

Stemmeforklaring fra Søren Pind.

Forslaget Venstre om, at stien i område 3, der er placeret på Det Danske Spejderkorps ejendom på den sydlige del af Arsenaløen, føres uden om ejendommen og placeres i den sydlige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

del af det kommunale sportsareal, på betingelse af, at Det Danske Spejderkorps afholder udgifterne i forbindelse hermed blev godkendt med 47 stemmer.

Jens Kjær Christensen og Mikkel Warming (begge Ø) stillede følgende ændringsforslag: "Alle boliger, der er omfattet af lokalplanen, defineres som helårsboliger."

Ændringsforslaget blev forkastet med 28 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Jens Kjær Christensen og Mikkel Warming (begge Ø) stillede endvidere følgende ændringsforslag: "Busslusen på Holmen placeres ved Frederiksholmsbroen."

Ændringsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 17.

For stemte: F, Ø, B og L.

Imod stemte: A, V, O, C og D.

Johannes Nymark (A) stillede følgende ændringsforslag: "Busslusen flyttes fra en placering på Danneskiold Samsøes Allé umiddelbart nord for Galionsvej til en placering i forbindelse med broen over Snedkergraven. Der etableres en mekanisk spærring i stedet for en bussluse."

Ændringsforslaget blev godkendt med 31 stemmer imod 8.

For stemte: A, V, O, C og B.

Imod stemte: Ø og L.

Undlod at stemme: F og D.

Søren Pind (V) stillede følgende ændringsforslag: "- at stien i område III, der er placeret på Det Danske Spejderkorps ejendom på den sydlige del af Arsenaløen, føres uden om ejendommen og placeres i den sydlige del af det kommunale sportsareal på betingelse af, at Det Danske Spejderkorps afholder udgifterne i forbindelse hermed."

Ændringsforslaget blev godkendt med 47 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, L og D.

Herefter blev indstillingen med de 2 vedtagne ændringsforslag godkendt uden afstemning.

Søren Pind (V) ønskede på vegne af Venstres gruppe og Den Konservative gruppe i henhold til Forretningsordenens § 14, stk. 2, følgende bemærkning tilført beslutningsprotokollen: "Venstres gruppe og Den Konservative gruppe havde hellere set busslusen etableret ved Galionsvej. Men på grund af den politiske sammensætning af Borgerrepræsentationen må de to partier støtte det mindst ringe forslag, der kan opnås flertal for – Socialdemokratiets forslag."

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

16) BR 537/2000. Støtte til opførelse af private andelsboliger på Holmen

Indstilling om godkendelse af projekt til opførelse af 173 private andelsboliger under forudsætning af, at lokalplan "Holmen II" vedtages samtidig, at bemyndige Bygge- og Teknikforvaltningen til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af garanti for realkreditlån samt andel af ydelsesstøtte, samt at bemyndige Bygge- og Teknikforvaltningen til at godkende det endelige projekt og anskaffelsessummen alt under forudsætning af, at der ikke er væsentlige afvigelser i forhold til det foreliggende.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Borgmester **Søren Pind**: Denne sag har jo optaget sindene – træsendene. Der har været stor bekymring omkring en hestekastanje, aesculus hippocastanum ... (*Afbrydelser*: Det er ikke nu) ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Ja, sådan kan det gå.

Johannes Nymark (A): I forlængelse af den debat om helårsboliger, som vi lige har overstået under det foregående punkt, vil vi i konsekvens af det, jeg sagde der, komme med en tilføjelse til det 2. »at«, hvor der står: »at bemyndige Bygge- og Teknikforvaltningen til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af garanti for realkreditlån samt andel af ydelsesstøtte,« nemlig »idet boligerne forudsættes anvendt som helårsboliger.«

Johannes Nymark (A) stillede ændringsforslag om følgende tilføjelse til indstillingens 2. at: "- idet boligerne forudsættes anvendt som helårsboliger."

Indstillingen med den foreslåede tilføjelse til det 2. at blev godkendt uden afstemning.

=====

17) BR 538/2000. Støtte til opførelse af private andelsboliger på Trøjborggade

Indstilling om godkendelse af projekt til opførelse af 30 private andelsboliger beliggende Trøjborggade 1, at bemyndige Bygge- og Teknikforvaltningen til at meddele tilsagn om kommunal støtte i form af garanti for realkreditlån samt andel af ydelsesstøtte, samt at bemyndige Bygge- og Teknikforvaltningen til at godkende det endelige projekt og anskaffelsessummen alt under forudsætning af, at der ikke er væsentlige afvigelser i forhold til det foreliggende.

(Bygge- og Teknikudvalget)

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så er det Søren Pind og kastanjerne ... (*Afbrydelse af Grete Henius*). Undskyld, lige et øjeblik, Søren Pind, må jeg høre, hvad Grete Henius siger. (*Grete Henius*: Vi har jo fået dem alle sammen sendende ... vi må fra sekretariatets side få en ny dagsorden, hvori er inkorporeret de mange tillægsgagsordener). Jamen jeg skulle have dem liggende i samme rækkefølge, det er det, jeg ikke kan forstå. (*Afbrydelse af Grete Henius*). Jeg beklager, men så er det punkt 17 i stedet for punkt 15.

Borgmester **Søren Pind**: Der er brug for flere træmænd i denne forsamling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Nå, men også ude i Trøjborggadekarreen står der en kastanje, en *aesculus hippocastanum*, som har optaget sindene i udvalget. Det medførte bl.a., at der hos forvaltningen af udvalget blev bestilt et notat, som skulle beskrive, hvorledes træet ville have det, hvis man etablerede det påtænkte byggeri, og om man i øvrigt kunne ændre byggeriet, således at træet på en eller anden måde kunne blive stående.

Konklusionen er, at hvis man ikke bygger derude, så er træets restlevetid ca. 50 år. Men uanset hvordan man måtte opføre byggeriet, om det så er i højden eller i drøjden eller noget som helst, man laver om på, ja, så vil træets levealder blive reduceret til 10-15 år, uanset hvordan man udformer byggeriet.

Det får forvaltningen og i øvrigt også mig til at konkludere, at der ikke er et rimeligt forhold mellem på den ene side de begrænsninger og ændringer, som påføres det planlagte byggeri for at bevare træet, og på den anden side træets restlevetid.

Men det skal naturligvis ikke hedde sig, at man ustraffet blot kan fælde træer. Derfor vil jeg stille forslag om, at »Træet tillades fældet, mod at bygherren dækker omkostninger til plantning af et nyt træ i en passende stor størrelse på ejendommens hjørne ved Vester Fælledvej og Trøjborggade, samtidig med at der i det kommende gårdanlæg må forlanges etableret træplantninger og dermed større træer.«

Johannes Nymark (A): Vi går ind for, at der langt om længe bygges på dette område. Jeg vil betegne området, som det ligger i øjeblikket, som lidt klondikeagtigt, og det er næsten i mine øjne, jeg har været nabo, kan jeg sige, til området i mere end 20 år, og har aldrig fundet det særligt charmerende i hverken Trøjborggade eller Amerikavej. Jeg føler mig overbevist om, at det, at der nu kommer en samlet karrebebyggelse, vil stramme op og gøre det til den gade, som det bør være.

Det er altså et byggeri, som vi går ind for. Men vi vil godt også i denne sag have tilføjet, og igen til det 2. »at«, at boligerne forudsættes anvendt som helårsboliger.

Og så vil jeg bare tilføje, at med det forslag, som borgmester Søren Pind har stillet, om genplantning mener vi, at der er fundet et rimeligt kompromis imellem ønsket om at bygge nyt og at bevare Vesterbro grøn.

Jens Johansen (F): Det her er jo en lokalplan, der blev lavet for en del år siden. Ikke desto mindre synes vi, at det er lidt voldsomt, at et kastanjetræ af en så stor rekreativ værdi for de lokale beboere skal falde for 30 nye boliger og en automobilbutik.

Så vi stiller sammen med Enhedslisten det ændringsforslag, at andelsboligerne skal opføres således, at det bevaringsværdige kastanjetræ kan blive stående. Det er for os en forudsætning for at kunne støtte det her andelsboligbyggeri.

Mikkel Warming (Ø): Her har vi så endnu et privat andelsbyggeri, der skal vedtages i dag af hensyn til den statslige kvote, hvilket også betyder, at det kan være lidt svært at debattere, søge alternativer. Det var jo lige akkurat, at man nåede at få en naboorientering, for egentlig var sagen sådan set besluttet i Bygge- og Teknikudvalget, altså måtte man have en naboorientering.

En lokalplan, et byggeri, som i al væsentlighed bygger på automobilhandlerens præmisser. Og kravet har jo været klart og entydigt og er også beskrevet i indstillingen, nemlig at han har skullet have plads til sine biler, hvilket betyder garage meget langt ind i gården.

Et markant indslag i behandlingen, det, naboprotesterne har gået på – det er blevet kommenteret af de andre talere – er kastanjetræet i gården, som skal fældes, hvis dette forslag ved-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

tages, som det ligger. Vi mener, det er en del af ens livskvalitet, at der er grønne træer, at der er et frisk pust i hverdagen. Vi vil foreslå sammen med SF og Det Radikale Venstre, at »Projektet godkendes på betingelse af, at byggeriet ændres således, at kastanjetræet i Amerikavejkarreens gård kan bevares.«

Det betyder, at der skal bygges om, ikke nødvendigvis mindre, men det stiller også det krav til arkitekter, bygherre og forvaltning, at man også godt må tænke kreativt. Vi er faktisk lidt sikre på, at hvis det handler om at opnå sine bebyggelsesprocenter, når man har fået det her krav om at bevare træet, så skal der nok blive tænkt kreativt. Det plejer faktisk at ske.

Vi synes, det er et rimeligt krav, og for os er det en forudsætning for eventuelt at måtte ende med at støtte disse andelsboliger.

Hvis man så endelig vil lave dem på den måde, man gør nu, skal det selvfølgelig være helårsboliger. Vi kan også – og det går vi ud fra, alle kan – støtte Socialdemokratiets ændringsforslag desangående.

Louise Frevert (O): Det er jo en sag, der har optaget sindene her igennem nogle uger. Jeg kan da godt se, at det er en skrækkelig ting med det fantastisk flotte kastanjetræ der, der står og pryder gården. Men på den anden side kan det jo også være lidt svært at sige nej til de her boliger, der skal opføres.

Jeg må nok sige, at Dansk Folkeparti har været lige på nippet til at sige, at vi prioriterer et kastanjetræ frem for byggeri, selv om det er privat byggeri. Men nu hvor Venstre er kommet med dette glimrende forslag om, at vi kan få et alternativt træ i gården på hjørnet, samt at der vil være beplantninger i gården, så vil jeg nok sige, vi er meget tilbøjelige til at hælde til det forslag.

Så vil jeg også lige indskyde, at vi er lidt pikerede over, at vi ikke får de parkeringspladser, der bør være til det beboelsesareal. Det gør også, at vi måske tænker os om lige et par runder mere her, så vi kan finde ud af, hvad de andre partier egentlig mener om det. Eftersom vi ikke har en plads i Bygge- og Teknikudvalget, kan det være lidt svært at være på forkant med tingene og helt være sikker på, hvad der sker, så vi afventer begivenhedernes gang.

Desuden synes jeg også, det er lidt skræmmende, at man bare til ét byggeri kan give så mange dispensationer. Det er noget, vi vil se nærmere på, om det skal skabe præcedens, så man bare ad hoc kan give dispensationer til privat boligbyggeri.

Ole Hentzen (O): Nu havde vi jo aldrig haft de problemer i denne sag, hvis det her træ havde været fredet, eller hvis det var erklæret bevaringsværdigt og der ligesom var sådan en ring rundt om det. Om hundene så havde respekteret de bevarende lokalplaner, vi laver, ved vi ikke rigtig, det har vi ikke nogen erfaringer med endnu. Det varer nok ikke længe, før vi skal bygge afspærringer rundt om disse bevaringsværdige træer, som det ligesom er lokalplanbestemt, at man ikke må røre ved. Det er ikke mindst et problem for hundeejerne i Valby, og jeg synes ikke mindst hr. Erik Vinding skulle se at finde ud af, om han egentlig går ind for disse bevarende lokalplaner med det hundehold, som du nu har, gudskelov for det.

Vi har faktisk fået et problem på halsen. Vi kan godt lide træer, men problemet er sådan set, at de vokser, og de bliver store, og nogle af dem bliver flotte. Og mens de er flotte, så vil vi gerne kalde dem bevaringsværdige og frede dem, men så vokser de søreme endnu mere, og tænk, så går de ud. Så har vi jo et frygteligt problem, for alt det dersens, vi gerne ville lave om på og kruseduller og bygge rundt om, ja man kunne forestille sig et fantastisk byggeri, som kunne udnytte hele grunden, altså rundt om træet, fordi nu har udvalgets medlemmer og ikke mindst Mikkel Warming og hr. Jens Johansen jo hørt, at kronen på træet har et omfang, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

er sådan, at man kunne bygge ude i kantstenen, og så ville husene blive ensidige, eller også blev de så smalle, så man i hvert fald ikke kunne lave toiletter samtidig på den samme etage, undtagen man skulle have gange udenfor.

Jo, man kunne selvfølgelig også sige til arkitekten: Byg nu sådan, at du kan få huset til rigtig at omklamre det, men så må du altså have grenene ind igennem huset, fordi så stor er kronen på det her træ.

Så det forslag, som er kommet fra disse velmenende træelskere, har vores største sympati, men man må sige, det er det rene plat. Jeg synes, det havde været ærligt at sige: Nægt byggeri på den pågældende grund, så længe træet lever. Der ligger nu en erklæring, der siger, at det lever måske 10 år mere. Jamen så sig det.

Vi ønsker at give området 10 års udsigt til den flotte kastanje, og vi lover, at vi ikke freder det og bygger hegn rundt om, så områdets hunde kan stadig få lov at gå og tisse op ad det.

Det er da ren snak, det er da lokalmiljø, der vil noget, altså det er jo virkelig op til valgkampen, den går rent ind. Enhedslisten, SF og De Radikale støtter det lokale hundeliv med et fredet kastanjetræ med en krone med diameter på noget, der ligner 20 meter. Den er ren. Vi andre skal nok også komme til møderne, når I fører den frem derude.

Jeg vil bare sige, at vi kan altså ikke støtte det.

Lars Rimfalk Jensen (B): Ja, man kunne jo næsten blive fristet til at tage Ole Hentzen på ordet. Men af notatet fremgår det faktisk, at det her træ har en restlevetid på 50 år, det vil sige langt ud over – må man formode – Ole Hentzens egen levetid. Det vil sige, at det kan også blive til glæde for andre mennesker, så vi snakker ikke kun om 10 år. Men det er jo så det, man er lige ved at sige, jamen o.k., hvis De Konservative kan give 10 år, så er der jo sikkert kommet nye konservative i Borgerrepræsentationen, som måske er lidt mere miljøvenlige ... (*Afbrydelse*). Nej, jeg ved godt, at man holder længe i De Konservative, det har vi jo bidt mærke i. Der sidder man fast, når først man er kommet herind.

Jeg vil sige, at jeg synes, det er positivt at høre fra trafikborgmesteren, at han nu er gået fra at være en »træmorder« til at blive en træplanter. Jeg synes selvfølgelig, det kan være positivt i en valgkamp at høre om »Søren med de grønne fingre«.

Så jeg vil da håbe, at vi også snakker om et træ af en rimelig stor kvalitet og en størrelse, der gør, at det ikke bare er et spørgsmål om, at der kommer nogle rødder, og så knækker vi det. Så hvis vi kan høre lidt om, hvilken størrelse og volumen man har tænkt sig, så kan det da godt være, at vi kunne komme til at støtte og elske Søren med de grønne fingre.

Lars Hutters (L): København vil jo så forfærdelig gerne være Europas miljøhovedstad. Det kan jo kun betyde, at man ønsker at bevare de grønne områder i København.

En kamp om træer er ikke bare noget, der opstår i dag i København. Jeg tror, at der er nogle, der godt kan huske den store kamp, der var i 1968 i Stockholm, dengang man fældede træer i forbindelse med undergrundsbanen.

Jeg vil bare sige til trafikborgmester Søren Pind og andre, som vil ødelægge træerne, at der er en fantastisk signalvirkning i, at man bevarer træerne og bevarer den skønhed, der er forbundet med træerne midt i byen.

Så jeg vil selvfølgelig opfordre til, at man tænker sig grundigt om, inden man fører det her forslag igennem, som vil ødelægge det pågældende kastanjetræ. Der er ikke for mange, om jeg så må sige, naturglæder for dem, der bor i byen. Jeg synes ikke, vi skal ødelægge dem, der er, så jeg vil opfordre Søren Pind til at arbejde på at få bevaret kastanjetræet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Louise Frevert (O): Det er fuldstændig korrekt, hvad Lars Hutters siger, at det er meget vigtigt, at man bevarer nogle grønne elementer i storbyen, fordi der er ikke mange af dem. Det er også derfor vi har været lidt lorne ved det her projekt, fordi selvfølgelig, som jeg sagde tidligere, det ikke skal stå og falde med et kastanjetræ, at det skal skille vandene.

Derfor vil jeg anmode borgmesteren om at komme herop på talerstolen og fortælle forsamlingen om, hvor stort det træ vil være. Et svar, der hedder »stort nok«, er ikke godt nok. Det er ikke noget med at kunne bære det rundt og så meget, det nu kan bære med rødderne og alt det der. Jeg vil have et konkret svar på, hvor stort træet vil være, før Dansk Folkeparti støtter det her forslag. For jeg ved, at det hænger og står og falder med netop, hvad vores stemmer vil sige til det her, så jeg vil have et stort træ.

Borgmester Søren Pind: Jeg vil godt afsløre over for Louise Frevert, at det ikke er størrelsen, der gør det. Men jeg vil ikke desto mindre godt have lov til at sige til fru Louise Frevert, at jeg en overgang var bekymret for, at bydelsrådenes afgang fra Københavns Borgerrepræsentation ville betyde, at det lokale ligesom ikke ville nyde den samme bevågenhed. Men jeg vil sige i forlængelse af denne debat, at jeg er helt rolig, jeg er helt afslappet. Jeg er sikker på, at meget centrale lokale spørgsmål åbenbart stadig væk vil optage sindene brændende her i Københavns Borgerrepræsentation.

Jeg vil tilføje, at jeg ikke kan lave en centimeterstang til Louise Frevert, jeg kan ikke måle det ud i præcise størrelser. Men jeg kan sige til Louise Frevert, at vi har en medarbejder ansat, han er vicedirektør, i Vej & Park, og han brænder for træer. Vi vil godt love, at lige så stort det træ overhovedet kan være, når det skal flyttes og plantes osv., lige så stort vil vi plante det. Det må vel være fair nok, håber jeg.

Mikkel Warming (Ø): Det interessante er, og det er så også en slags signal ud af huset her, at det virker at råbe op, også om noget, som flere åbenbart synes er så latterligt som træer. For uden foretræderne, uden protesterne var Søren Pind aldrig nogen sinde kommet og sagt, nu skal der genplantes og vi skal have et andet træ i stedet for. Det er egentlig en ret interessant lære, at det er, når man råber op, at der sker forandringer.

Så det der med det størst mulige, eller hvad det nu var, »pinden« ville. Jeg er lige ved at sige, at det kunne han jo forelægge i Bygge- og Teknikudvalget og få en afklaring på dér, når han sammen med vicedirektøren kommer med kataloget fra et gartneri.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (O): Jeg bliver nødt til i samme moment at spørge borgmester Søren Pind: Hvad plejer størrelsen at være på sådan et træ, man kan flytte rundt med?

Jens Johansen (F): Jamen altså nu kan træmanden Pind jo ikke svare heroppe, men det er vel næppe størrelsen, fru Louise Frevert, det kommer an på.

Det var Enhedslistens bemærkninger. Jeg synes faktisk, at Enhedslisten fortegner de lokale aktivisters ageren ved at sige, at der er blevet råbt op. Jeg synes ikke, de har råbt op. Jeg synes, de har været venlige og søde og har henvendt sig høfligt og leveret et billedmateriale og fået en gammel veninde på slæb, som har talt træets sag, og så alligevel ikke nok til at overbevise et flertal om, at det her bevaringsværdige træ faktisk bør bevares. Det synes jeg er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

ærgerligt. Men jeg synes ikke, at beboerne, aktivisterne på Vesterbro, har råbt op. Det må være sådan en særlig Enhedslisteudgave, der her gør sig gældende.

Ole Hentzen (C): Jeg ved godt, at Jens Johansen gerne vil have, at alle på Vesterbro bliver opfattet som aktivister. Vi andre almindelige dødelige oplever dem egentlig som beboere, men jeg ved godt, at Jens Johansen gerne vil have, at de er aktivister, fordi så virker det ligesom lidt mere godt i hans arbejderparti.

Jeg synes sådan set, at de der forslagsstillere egentlig stadig skulle komme op og forklare substansen i deres forslag, for det kan jo ikke lade sig gøre med de anbefalinger, som man vel ikke sætter spørgsmålstejn ved, nemlig at alt kommende byggeri skal holdes i en afstand til træets krone på minimum 12 meter. Det står øverst på side 2 i notatet.

Mikkel Warming, som gør sig så meget udi det byggeritekniske og er ekspert, kan vel også fra denne talerstol få over sine læber at sige, jamen vores forslag betyder selvfølgelig, at der ikke kan bygges der, hvis træet skal overleve mere end disse 10-15 år, så forsamlingen ikke sidder og bliver foregøglet, at det overhovedet kan lade sig gøre.

Jeg synes også, det er et ualmindelig flot træ. Jeg synes også, det er ualmindelig rart, at forsamlingen kommer til at tage stilling til det, det drejer sig om: Mener man, at det træ skal udskyde et byggeri i 50 år på denne private mands grund, eller ikke? For det er det, det drejer sig om. Det er en privat mand, der ønsker, at der skal bygges. Han har et gammelt træ stående – ja, og hvad så? Hvis han bare havde fældet det, inden han havde fået en lokalplan, så havde der aldrig været nogen diskussion. Nu får vi pludselig en diskussion her, hvor de siger, at af træmæssige årsager må han lade være at bygge. Det er det, vi tager stilling til, og det er også derfor, vi ikke kan støtte det af Enhedslisten og SF stillede forslag.

Så har vi selvfølgelig taget et forbehold på grund af parkeringsdækningen, men jeg kan jo også godt tælle, ligesom stængerne her, som en tidligere håndfast gruppeformand fra et andet stort parti kunne sige dengang. Det er klart, at De Konservative vælter ikke denne sag på en manglende parkeringsdækning, fordi venstrefløjens har ønsket, at vi gør dette til en træsag, det vil jeg gerne sige. Så det håb skal Enhedslisten og SF ikke leve i.

Johannes Nymark (A) stillede ændringsforslag om følgende tilføjelse til indstillingens 2. at: ”- idet boligerne forudsættes anvendt som helårsboliger.”

Ændringsforslaget blev godkendt med 43 stemmer imod 3.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C og L.

Imod stemte: B og D.

Jens Johansen (F), Jens Kjær Christensen og Mikkel Warming (begge Ø) samt Lars Rimfalk Jensen (B) stillede følgende ændringsforslag: ”- projektet godkendes på betingelse af, at byggeriet ændres således, at Kastanjetræet i Amerikavej – karreens gård kan bevares.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 26 stemmer imod 16.

For stemte: F, Ø, B og L.

Imod stemte: A, V, C og D.

Undlod at stemme: O.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Søren Pind (V) stillede følgende ændringsforslag: ”Træet tillades fældet, mod at bygherren dækker omkostninger til plantning af et nyt træ i en passende stor størrelse på ejendommens hjørne ved Vester Fælledvej og Trøjborggade, samtidig med at der i det kommende gårdanlæg må forlanges etableret træplantninger og dermed større træer.”

Ændringsforslaget blev godkendt med 46 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, L og D.

Herefter blev indstillingen med de 2 vedtagne ændringsforslag godkendt med 28 stemmer imod 18.

For stemte: A, V, C, B og D.

Imod stemte: F, Ø, O og L.

=====

18) BR 513/2000. Omprioritering af almene boliger

Indstilling om, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til i forbindelse med særlig støtte til visse almene boligafdelinger at videresende de modtagne ansøgninger til Landsbyggefonden med Københavns Kommunes anbefaling og at godkende endelige ansøgninger herom fra de almene boligorganisationer, samt til i forbindelse med omprioritering at vedstå tidligere afgivne garantier eller regarantier vedrørende realkreditlån og at tillade, at indestående kommunale eller kommunalt garanterede lån respekterer omprioriteringslån.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

19) BR 515/2000. Fælles gårdanlæg i karreen Caprivej, Messinavej, Øresundsvej og Venedigvej

Indstilling om offentliggørelse af et byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg, der omfatter karreen begrænset af Caprivej 1-9, Messinavej 1-5, Øresundsvej 102-108 og Venedigvej 2-6, idet forvaltningen efter indsigelsesfristens udløb vil komme med endelig indstilling om byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt, samt om at indsigelsesfristen fastsættes til 8 uger.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

20) BR 514/2000. Fælles gårdanlæg i karreen Guldbergsgade, Fensmarkgade, Tibirkegade og Sjællandsgade

Indstilling om offentliggørelse af et byfornyelsesforslag og gennemførelsesprojekt for et fælles gårdanlæg, der omfatter karreen, begrænset af Guldbergsgade 72-82, Fensmarkgade 49-55, Tibirkegade 1-9 og Sjællandsgade 17-23, idet forvaltningen efter indsigelsesfristens udløb

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

vil komme med endelig indstilling om byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt, samt om at indsigelsesfristen fastsættes til 8 uger.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

21) BR 519/2000. Fælles gårdanlæg i den nordlige del af Scandiagade og Peter Sabroes Gade

Indstilling om, at det i Borgerrepræsentationen i mødet den 24. august 2000 vedtagne forslag til byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt omfattende ejendommen Scandiagade 22-44 og Peter Sabroes Gade 28-36 – efter fremlæggelse for offentligheden i henhold til byfornyelseslovens bestemmelser – nu vedtages endeligt.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

22) BR 511/2000. Oprettelse af samlekonto for kapitalbemyndigelser m.m.

Indstilling om, at de givne kapitalbemyndigelser vedrørende K 74/168 Elmegade/Egegade-karreen og K 86/87 Brumleby forlænges med 3 år til 2004, at de givne kapitalbemyndigelser vedrørende K 74/167 Wesselsgade-karreen, K 75/71 Amagergade-karreen, K 75/128 4 karreer – Vesterbro, K 79/93 Alderstrøst-karreen, K 79/94 2 karreer Solitudevej, K 80/187 Peblinge Dossering-karreen, K 80/201 Havnegade-karreen, K 81/182 Westend-karreen, K 82/181 Fælledvej-karreen, K 82/182 Birkegade-karreen, K 82/194 Sjællandsgade-karreen, K 82/200 Sankt Pauls Gade-karreen, K 83/85 Nørre Søgade-karreen, K 84/97 Hestesko-karreen, K 85/132 Klerkegade-karreen, K 85/133 Meinungsgade-karreen og K 85/137 Sankt Peders Stræde-karreen forlænges med 4 år til 2004, samt at der gives en kapitalbemyndigelse (opsamlingskonto) til afholdelse af udgifter/indtægter til afløsning af de nedenfor nævnte 35 kapitalbemyndigelseskonti, som sluttes i år 2000. Kassemæssig dækning anvises fortsat af det på budgettet 2000 og følgende år under Bygge- og Teknikforvaltningen, Plandirektoratet, optagne rådighedsbeløb på konto 0.14.3 Sanering. Budgetansvarlig institution 44010.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

23) BR 545/2000. Kriterier for tildeling af støtte efter byfornyelseslovens kapitel 5

Indstilling om, at der for år 2001 fastsættes de i indstillingen nævnte kriterier i forbindelse med støttetilsagn ved ”Aftalt Boligforbedring”, jfr. byfornyelseslovens kap. 5, at der gives Bygge- og Teknikudvalget bemyndigelse til at fordele bevillingen i overensstemmelse med de fastlagte kriterier, at der annonceres på en nærmere angiven måde, at Bygge- og Teknikforvaltningen bemyndiges til at afholde de med tilskudsordningen forbundne udgifter, samt at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

arealbegrænsning på 50 m² ved lejlighedssammenlægninger fastholdes indtil behandling af en ny byfornyelsesstrategi.

Økonomiudvalget bemærker, at der i 2000 ikke var tilstrækkeligt mange ansøgninger fra private udlejningsejendomme til at udnytte samtlige midler til "Aftalt boligforbedring", og at der derfor foreslås en udvidelse af kriterierne. En evaluering af denne udvidelses effekt vil finde sted ved det kommende års fastsættelse af kriterier for tildeling af støtte via midlerne til "Aftalt Boligforbedring".

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

24) BR 526/2000. Handlingsplan for trafikafviklingen i København

Indstilling om, at "Handlingsplan for trafikafviklingen i København 2000-2005", (dateret 25. maj 2000) danner grundlag for det videre arbejde omkring trafikafviklingen i København, således at budgetforligets beslutning om at udarbejde en trafikafviklingsplan hermed er opfyldt. (Økonomiudvalget og Bygge- og Teknikudvalget)

Johannes Nymark (A): Handlingsplanen for trafikafviklingen i København 2000-2005 rummer gode forslag til forbedring af trafikafviklingen her i København såvel for den kollektive som den individuelle trafik. Ikke mindst Ringbanen vil give den kollektive trafik i kommunen et mærkbart kvalitetsløft, men der er også andre gode tiltag i planen. Det gælder bl.a. forslagene om busprioritering og om principiel støtte til HT's stambusnet med de forbehold, vi i øvrigt har der, og om bedre cykelstier og mere moderne signalstyresystemer.

Med moderne adaptiver, som det hedder, signalstyresystemer, kan vi formentlig på lidt længere sigt få en langt bedre trafikafvikling med den nødvendige hensyntagen til på den ene side trafikmiljøet og på den anden side trafikens fremkommelighed.

Der er altså fra min side ingen betænkelighed ved at vedtage indstillingen om handlingsplanen for trafikafvikling frem til 2005 her i aften.

Men på lidt længere sigt skal der nok også andre boller på suppen, hvis vi skal løse Københavns og hovedstadsområdets trafikproblemer, de forudsætninger, som jo har ændret sig overordentlig hurtigt de seneste år.

I den forbindelse er det et vigtigt punkt i indstillingen, at der skal afsendes en opfordring til HUR om at tage arbejdstøjet på og komme i gang med planlægningen af et konkret system til regulering af biltrafikens udvikling i hele hovedstadsområdet. Det må set med mine briller gerne være i form af kørselsafgifter, der kan regulere brugen af bilen. Kørselsafgifterne kan så mere eller mindre erstatte de afgifter, vi har nu, der alene regulerer, som vi har sagt så mange gange, anskaffelsen af bilen.

Københavnernes eget personlige bilejerskab steg i årene fra 1995 til 2000 med mere end 30 pct. Det er langt mere end i nogen af de byer, vi normalt sammenligner os med. Alene i de 5 brokvarterer på Sjællandssiden steg privatbilejerskabet i de 5 år med næsten 8.000 biler. Det svarer til, at de nye bilejere skal finde ikke mindre end 50 kilometer kantsten til parkering alene på Vesterbro, Nørrebro og Østerbro.

Bilejerskabet vil formentlig stige yderligere i de kommende år. Vi skal derfor også selv her i Københavns Kommune trække i arbejdstøjet og sammen med borgerne finde langtidsholdbare og for alle parter tilfredsstillende løsninger på parkeringsproblemerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Der er bl.a. derfor taget skridt til at igangsætte udarbejdelse af en ny trafik- og miljøplan for Københavns Kommune. Arbejdet skal sættes i gang i starten af det nye år, og det er meningen, at der skal foreligge et første udspil allerede inden sommerferien 2001.

Jens Johansen (F): Så har vi fået det, der kaldes en handlingsplan for trafikafviklingen i København. I virkeligheden er det en udmøntning af konsekvenserne af sidste års budgetforlig, hvori vi ikke deltog, og derfor har vi heller ikke deltaget i drøftelserne om udmøntningen af de penge, der her er afsat, den ramme, der her er afsat.

Men det, vi kan konstatere, er, at følgevirkningerne, altså Københavns Kommunes udgifter i forbindelse med anlægget af Ringbanen, nemlig de 74 mill. kr., er inkluderet i de 120 mill. kr. Det er faktisk broderparten. Det vil sige, at der er 45 mill. kr. tilbage til at lave det, der kaldes en handlingsplan for trafikafvikling i Københavns Kommune.

Fordi Ringbanen er, det er der ingen, der er i tvivl om, en konsekvens af et forlig, der er lavet på Christiansborg, hvor vi og andre partier, som ikke var med i budgetforliget, har været med, og vi konstaterer så, at det er helt fint. Man havde ikke behøvet at lave budgetforlig med de borgerlige for at få udmøntet følgeudgifterne til de anlæg, som Københavns Kommune er bundet op på, nu vi får denne her Ringbane.

Vi synes, det er overambitiøst og det rene flødeskum at kalde det her en handlingsplan for trafikafviklingen. Vi bruger 45 mill. kr. på, hvad der maksimalt kan fastlåse væksten i trafikken og pendlingen. Som vi også har fået oplyst i vores Bygge- og Teknikudvalg, er virkningerne af denne handlingsplan i bedste fald en nulstilling i ét år – i ét år. Det vil altså sige, at målet, målsætningen sigter lavere end det, som var sigtet i Trafik- og Miljøplanen for Københavns Kommune, som blev vedtaget i 1997.

Vi konstaterer hermed, at det borgerlig-socialdemokratiske sammenrend, det borgerlig-socialdemokratiske flertal har lempet på målsætningerne og ambitionerne, mindsket dem, til trods for hvad den socialdemokratiske ordfører for et øjeblik siden sagde heroppe, nemlig at så kan det jo være, at vi efter 2005 skal have andre boller på suppen.

Vi og Enhedslisten, og De Radikale, er jeg overbevist om, er enige om, at der skal andre boller på suppen. Vi vil også gerne tilbyde os som et alternativ til det flertal, som Socialdemokratiet her har bundet sig op på. Vi synes, der skal være en meget mere ambitiøs handlingsplan for trafikafviklingen i København end det, vi ser her. Vi synes simpelt hen, ambitionsniveauet er for lavt, men det er vel noget, der i det hele taget kendetegner politikken fra den side i øjeblikket, ambitionsniveauet er for lavt. Det, der i virkeligheden er tale om, er en udmøntning af 45 mill. kr. over en årrække, fordi Folketinget jo har besluttet, at de andre penge skal anvendes.

Vi har en række ændringsforslag til forslaget. De er omdelt, og derfor skal jeg ikke besvære forsamlingen med eller bruge forsamlingens tid på at læse dem op. Men det er et ændringsforslag til det 3. »at« og det 4. »at« og til det 11. »at« samt et nyt 14. »at«, nemlig at Bygge- og Teknikudvalget senest 15. august 2001 skal fremlægge et forslag til handlingsplan for trafikafviklingen i København, der kan sikre, at biltrafikken hen over og inden for Søsnettet i 2005 er faldet med mindst 10 pct. i forhold til 1995. Det svarer til det niveau, som er fastlagt i ambitionerne i den Trafik- og Miljøplan, som vi så vedtaget for nogle år siden. For at nå dette mål skal planen inddrage forslag til en udbygning af den kollektive trafik. Så kunne der komme lidt mere luft under planerne, lidt flere ambitioner i den og måske også nogle virkninger på den københavnske trafik.

Vores ændringsforslag tilgodeser først og fremmest københavnernes, idet hensigten med det 1. og det 2. ændringsforslag, det til det 4. »at«, og det til det 11. »at«, handler om at øge

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

fremkommeligheden, ikke ind i byen. Det er jo det, den socialdemokratiske trafikminister i øjeblikket vil. Han vil flytte køerne ind i København ved at udbygge motorvejsnettet. Det handler om ikke at øge fremkommeligheden ind i byen, men at øge fremkommeligheden på tværs af byen, altså fremkommeligheden for københavnere, der skal fra den ene del af København til den anden del af København, og ikke for pendlerne, som skal udefra og ind i byen.

Vi vil gerne forkæle københavnere på den måde, og derfor mener vi, at vi skal have formuleret så klart, som vi har gjort det her i ændringsforslaget til det 3. og 4. »at«, at det her handler om at øge fremkommeligheden på tværs af radialerne.

Så mener vi, at der skal ske noget på Amager Strandvej, det har vi tidligere sagt ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Nu har vi overskredet tiden med 2 minutter.

Jens Johansen (F): Jeg har ikke set nogen lampe blinke før nu, men jeg vil så gøre mig færdig.

Vi mener, der skal ske noget på Amager Strandvej. Det har vi tidligere sagt, så det behøver jeg ikke at gentage.

Vi ønsker afstemning om hvert enkelt »at« i trafikhandlingsplanen.

2. næstformand (**Bente Frost**): Du har overskredet tiden med 1½ minut.

Mikkel Warming (Ø): Trafikken er et problem, om ikke det vigtigste problem, vi har i København. Trafikken stiger 2-3 pct. om året, pendlingen ind, pendlingen ud stiger. Vi kender alle de problemer, der kommer: Støj, røg, møg, ulykker osv.

En af de interessante ting, der har været her de sidste 3-4 år, har været at se Venstre og Socialdemokratiet, Pind og Kramer, gå hånd i hånd om ikke at ville gøre noget ved situationen, hvilket denne trafikhandlings-, hvad det nu er for en fisk, -plan er et meget godt udtryk for, for man gør ingenting ved det. Man bruger 120 mill. kr. over 6 år og kan måske – måske – bremse trafikken i måske i ét år.

Selvfølgelig er der da forskel på den offentlige fremtræden af henholdsvis borgmester Pind og borgmester Kramer. Altså borgmester Pind ligger vel nærmest i yderbanen med fuld fart i den nye BMW, og Kramer ligger lidt mere forsigtigt inde i krybesporet inden for hastighedsgrænsen. Men de skal samme sted hen og ad samme motorvej. I Enhedslisten vil vi en radikalt anden vej og i øvrigt helst i tog.

Det eneste, og det ved vi alle sammen godt efter utallige diskussioner i Bygge- og Teknikudvalget og alle mulige andre steder, der vil medvirke til at få trafikken bragt ned, er kørselsafgifter, ikke som en eller anden ny form for afgift, der skal erstatte nogle andre, men kørselsafgifter, som bruges med det formål at få trafikken bragt ned.

Vi har stillet forslag om – det skulle være omdelt på pladserne – at det bliver en del af den trafikhandlingsplan, fordi så er der noget handling i det, og så vil man kunne reducere trafikken ved at vedtage det og ved at sætte det i gang, i stedet for, som man ofte gør fra både socialdemokratisk og borgerligt hold, nemlig snakke en hel masse om, at man engang med tiden måske gerne vil gøre noget.

En anden diskussion, der har været i udvalget i meget høj grad, er om HT's stambusnet. Det ved jeg, at den radikale ordfører vil sige noget mere om. Jeg skal blot sige, at en af grundene til, at man får en forringet busdrift i København med vedtagelsen af stambusnettet, er de besparelser, som kommunen selv har været med til at lave i HT, ved over de sidste 5-6 år at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

tage et par og halvtreds millioner af kommunens eget tilskud til HT og skære væk. Det er ca. 200 mill. kr. samlet, de 5 amtskommunale enheder har fjernet fra HT. Det er en smule svært, medmindre man ønsker at gøre noget ved det ved at bevilge HT flere midler, at brokke sig alt for meget over, at der kommer besparelser, når man selv har skåret.

Jeg skal sige til SF's ændringsforslag, at vi stemmer såmænd gerne for dem alle sammen, de gør da ingen skade. Det er også lidt tvivlsomt, hvor meget de fleste af dem hjælper, fordi, og vi ved det, det eneste, der for alvor vil kunne nedbringe trafikken, hvis det er det, der er vores ønske, er kørselsafgifter i en fart.

2. næstformand (**Bente Frost**): Tak til Mikkel Warming. Jeg kan sige, at forslaget er delt rundt på pladserne.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg skal fortsætte med at sige, at det, som vi har meddelt i udvalget, også er det, vi har tænkt os at stille som forslag. Det er, at 2. »at« sendes til afstemning. Det er spørgsmålet om, at der gives principiel støtte til HT's stambusnet.

Jeg vil sige, at årsagen til, at vi ikke stoler på HT's stambusnet, er, at vi for ofte har oplevet, at når HT får lov til nærmest at bestemme, hvordan tingene skal udvikle sig, så er det ikke altid, det er for det kollektive, for de personer, der bruger det kollektive, at det er dem, man tænker på, men der kan være andre ting, som man synes er vigtigere i de forbindelser.

Vi synes, at det i det hele taget kræves af trafikafviklingsplanen, at der bliver sat større fokus på det, der hedder kollektiv trafik. De andre ordførere har været oppe og nævne det, både SF og Enhedslisten. Vi vil sige, at det er ligesom om man har glemt det. Der er efter vores opfattelse mange gode tiltag i denne plan, men dér, hvor man har glemt rigtigt at sætte ind, er omkring den kollektive trafik.

Jeg kan sige, at med hensyn til de ændringsforslag, der ligger fra SF, så har vi ikke nogen problemer med nogen af dem. V vil gerne støtte samtlige ændringsforslag.

Med hensyn til Enhedslisten har vi det sådan, at vi godt kunne tænke os, at det her var rigtigt, og at det kunne lade sig gøre. Vi har bare et problem. Det er, at det nok er et spørgsmål om det teknisk mulige. Derfor har vi nok et problem med disse meget stramme grænser.

Vi vil ikke stemme imod, fordi vi synes faktisk, at der skal laves kørselsafgifter. Problemet er bare, om vi er i stand til rent teknisk at få dem til at træde i kraft 1. januar. Der er tekniske ting, der bør undersøges, og vi vil nok sige, det mere er et spørgsmål om at have anden del, der hedder, at forvaltningen fremlægger forslag om en konkret ordning med kørselsafgifter. Det kan vi gøre, men igangsættelse af ordningen mener vi ikke, at vi teknisk har fået overbevisende argumenter for.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg vil sige, at der er begæret afstemning om hvert enkelt punkt, så dermed er Lars Rimfalks ønske om afstemning om det 2. »at« opfyldt. Så kunne man måske sige om ændringsforslaget fra Enhedslisten, at hvis De Radikale begærede delt afstemning, så kunne ønsket jo opfyldes.

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti er ikke medlem af Bygge- og Teknikudvalget, og vi har derfor et par bemærkninger til denne sag.

»At«erne vedrørende penge til terminalforbedringer og sikkerhedsforbedringer for cyklister kan vi selvfølgelig tilslutte os.

2. »at« om HT's stambusnet kan vi ikke tilslutte os, idet vi er af den opfattelse, at planen er en forringelse af servicen for de københavnske passagerer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Af planen fremgår det, at der oprettes et supplerende busnet til at betjene de samme lokalområder som i dag, men ikke med samme hyppighed. I den forenkling af busnettet, der også lægges op til, peges på nedlæggelse, omlægning af flere busser. Bl.a. overvejes det at lade de populære S-busser, som i dag kommer hurtigt igennem byen, forsvinde.

Der oprettes et S-busnet, som ikke står for hverken S-busser, som vi kender i dag, eller hurtigbusser, men et stambusnet. Stambusnettet medfører kun betjening af de største trafikale trafikstrømme. Stambusser holder ved alle stoppesteder. HT er af den opfattelse, at køretiden formindskes, og har regnet ud, at det er det, der svarer til 1,4 minutter. Til gengæld er der ingen køreplan i dagtimerne. Det kan så være udmærket, men så vidt jeg kan se, er der problemer i ydertimerne. Der er lagt op til flere busskift, ja faktisk dobbelt så mange, og hermed forøget rejsetid. HT giver da også selv udtryk for betænkelighed ved at nedlægge de kendte S-busser.

Vi mener i øvrigt, at der mangler løsning for de passagerer, der rejser på tværs.

Endvidere er der jo også lagt op til nedlæggelse eller driftstilpasning på, nævnes det, omkring 300.000 vogntimer i starten, et anseligt antal timer, mener vi, og det kan ikke være uden betydning for busdriften. Der er oven i købet lagt op til endnu flere senere.

Stambusnettet er, siger HT selv, den største omlægning i HT's historie, og HT håber, at fordelene i praksis vil overstige ulemperne. Det er jeg ikke helt sikker på; det kan kun tiden vise.

Til slut vil jeg sige, at Dansk Folkeparti ønsker, som der også er givet udtryk for fra andre partier, afstemning om hvert enkelt punkt.

2. næstformand (**Bente Frost**): Tak til Karin Storgaard. Som også meddelt Lars Rimfalk er det ønske allerede opfyldt.

Vi går over til 2. runde.

Mikkel Warming (Ø): Blot meget kort til Lars Rimfalk, fordi det virker, som om Lars Rimfalk Jensen misforstod Enhedslistens forslag om kørselsafgifter.

Det, vi foreslår, er ikke road pricing, for der er det nemlig rigtigt, der er teknikken ikke i orden, men kørselsafgifter, det kunne være bompenge, det kunne være den norske model, modellen fra Singapore eller andre kendte systemer, der fungerer i dag.

Det, vi siger, det, vi foreslår, er, at man bruger de kendte teknikker med det samme, så vi får kørselsafgifter, mens man arbejder på at udvikle det her fantastiske road pricing-projekt, så det virker engang om 5-10 år, hvad ved jeg, kommer i gang nu, bruger kendte teknikker, kommer i gang, så vi kan få gjort noget ved trafikmængden, kan få den til at falde.

Jens Johansen (F): Jeg noterede mig ingen reaktion fra den socialdemokratiske ordfører på mine kommentarer til, hvad »andre boller på suppen« kunne være. Jeg må så konstatere, at Socialdemokratiet reelt ikke ønsker andre boller på suppen end dem, som støbes og formes af Søren Pind her i København i trafikpolitikken. Det synes jeg er beklageligt.

Johannes Nymark (A): Enten har jeg udtrykt mig utrolig uklart, og det er jeg rimelig sikker på, at jeg ikke gjorde, eller også må jeg konstatere, at Jens Johansen ikke hører efter.

Jeg forelagde dette forslag i erkendelse af, at det er, som udviklingen har været de aller-seneste år, ikke tilstrækkeligt, og derfor skal HUR i gang, derfor skal vi selv i gang med en ændring af Trafik- og Miljøplanen. Det er det, vi kalder nye boller på suppen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 7. december 2000**

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jamen vi kan jo ikke selv gå i gang med at lægge andre boller på suppen. Hvem ville vi gøre det sammen med? Søren Pind som hidtil, eller det flertal, som tilbyder sig fra anden side, Enhedslisten, SF og De Radikale?

Der blev foretaget delt afstemning over Handlingsplanens enkelte indstillingspunkter.

Indstillingens 1. at blev godkendt med 28 stemmer imod 15.

For stemte: A, V, C, B og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

Undlod at stemme: O.

Indstillingens 2. at blev godkendt med 32 stemmer imod 15.

For stemte: A, V, F og C.

Imod stemte: Ø, O, B, L og D.

Jens Johansen (F) stillede ændringsforslag om følgende tilføjelse til indstillingens 3. at: "formålet med kapacitetstilpasningen på Hillerødlinjen skal være at mindske indpendlingen over kommunegrænsen i morgenmyldretiden og forbedre fremkommeligheden på tværs af linjens veje, især for busserne."

Ændringsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 17.

For stemte: F, Ø, B og L.

Imod stemte: A, V, O, C og D.

Indstillingens 3. at blev godkendt med 35 stemmer imod 12.

For stemte: A, V, F, C, B og D.

Imod stemte: Ø, O og L.

Jens Johansen (F) stillede ændringsforslag om følgende tilføjelse til indstillingens 4. at: "formålet med kapacitetstilpasningen på de øvrige indfaldsveje skal ligeledes være at mindske indpendlingen over kommunegrænsen i morgenmyldretiden og forbedre fremkommeligheden på tværs af disse veje, især for busserne."

Ændringsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 17.

For stemte: F, Ø, B og L.

Imod stemte: A, V, O, C og D.

Indstillingens 4. at blev godkendt med 35 stemmer imod 8.

For stemte: A, V, F, C, B og D.

Imod stemte: Ø og L.

Undlod at stemme: O.

Indstillingens 5. at blev godkendt med 43 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, L og D.

Undlod at stemme: O.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 7. december 2000**

Indstillingens 6. at blev godkendt med 43 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, L og D.

Undlod at stemme: O.

Indstillingens 7. at blev godkendt med 47 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, L og D.

Indstillingens 8. at blev godkendt med 47 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, L og D.

Indstillingens 9. at blev godkendt med 47 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, L og D.

Indstillingens 10. at blev godkendt med 43 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, L og D.

Undlod at stemme: O.

**Jens Johansen (F) stillede ændringsforslag om følgende tilføjelse til indstillingens 11. at: ”projektudviklingen skal bl. a. omfatte skitseprojektering af hvorledes man kan frede-
liggøre nogle af de større veje i kommunen og mindske deres barrierevirkning især for
børn og ældre, herunder Amager Strandvej; blandt virkemidlerne kan nævnes rund-
kørsler, modsatrettede ensretninger, punktvisse eller lange indsnævringer af vejbanen og
heller.”**

Ændringsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 17.

For stemte: F, Ø, B og L.

Imod stemte: A, V, O, C og D.

Indstillingens 11. at blev godkendt med 35 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, C, B og D.

Undlod at stemme: Ø, O og L.

Indstillingens 12. at blev godkendt med 31 stemmer imod 0.

**For stemte: A, V, 3 medlemmer af F (Martin Günter, Jens Johansen og Bo Asmus
Kjeldgaard), C, B og D.**

**Undlod at stemme: 4 medlemmer af F (Hellen Hedemann, Kaja Jacobsen, Marlene
Krogh og Charlotte Wieth – Klitgaard), Ø, O og L.**

Indstillingens 13. at blev godkendt med 43 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, L og D.

Undlod at stemme: O.

**Jens Johansen (F) stillede ændringsforslag om indføjelse af et 14. at til indstillingen, der
var sålydende: ”at Bygge- og Teknikudvalget senest 15. august 2001 skal fremlægge et
forslag til handlingsplan for trafikafviklingen i København, der kan sikre, at biltrafik-
ken henover og indenfor søsnittet i 2005 er faldet med mindst 10% i forhold til år 1995.**

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

For at nå dette mål skal planen inddrage forslag til en udbygning af den kollektive trafik.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 17.

For stemte: F, Ø, B og L.

Imod stemte: A, V, O, C og D.

Jens Kjær Christensen og Mikkel Warming (begge Ø) stillede ændringsforslag om indføjeelse af et nyt indstillingspunkt (15. at), der var sålydende: ”at kommunen tager kontakt til trafikministeren med henblik på at få igangsat en ordning med kørselsafgifter i København, som træder i kraft 1. januar 2002. Forvaltningen fremlægger forslag om en konkret ordning med kørselsafgifter til Borgerrepræsentationen inden 1. maj 2001.”

Ændringsforslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 15.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, O, C og D.

Undlod at stemme: B.

Herefter var indstillingen godkendt i sin helhed.

2. næstformand (**Bente Frost**): Inden vi går over til næste punkt på dagsordenen skal jeg lige gøre opmærksom på, at De Radikale har gjort os opmærksom på, at de under sag 530/2000 om busslusen på Holmen har stemt ja. Det har vi rettet i protokollen. Det giver ingen ændring i resultatet.

25) BR 539/2000. Overførsel af budgetmidler i forbindelse med Havnelinien

Indstilling om, at der for 2000 overføres 900.000 kr. fra konto 2.22.3, Vejanlæg, til konto 2.11.1, Vejvedligeholdelse, i forbindelse med etableringen af Havneliniens stoppesteder, samt at der for 2001 fra konto 2.22.3, Vejanlæg, overføres 750.000 kr. til konto 2.11.1, Vejvedligeholdelse, i forbindelse med den fortsatte vedligeholdelse af Havneliniens stoppesteder. (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

26) BR 523/2000. Takstregulativ for afhentning af husholdningsaffald

Indstilling om godkendelse af "Takstregulativ for afhentning af husholdningsaffald i Københavns Kommune" gældende fra 1. januar 2001, samt at Miljø- og Forsyningsforvaltningen gives en bemyndigelse til at godkende en regulering af taksterne for 2001, hvis et forslag om stigning i den statslige affaldsafgift godkendes i forbindelse med vedtagelse af Finansloven. (Miljø- og Forsyningsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: I det forslag, som ligger her, er der lagt op til en takststigning på 7 pct., som er nødvendig, hvis vi skal være i stand til at bortskaffe vores affald. Herudover ser det ud til, at vi får en takststigning på 3 pct. som følge af, at Folketinget vedtager en ny afgift. Alt i alt en takststigning på 10 pct. svarende til ca. 150 kr. for en almindelig husstand.

Når det er nødvendigt med en sådan takststigning, så er det fordi det går godt i København. Folk er kommet i arbejde, virksomheder flytter til byen, folk har fået flere penge mellem hænderne, de køber mere, de køber flere dagligvarer, det giver mere emballage, de køber flere møbler, som de smider ud.

Man kan sige, at når folk køber alle de her ting, så køber de i virkeligheden en del af det på kredit, nemlig den del, som omhandler affaldet. Det betaler de ikke for, når de køber deres varer. Det skal de bagefter betale for, når vi skal bortskaffe affaldet, og systemet, som det er lavet, er jo sådan, at det er kommunen, der har pligt til at bortskaffe det her affald.

Det er altså de stigende affaldsmængder, der gør, at det er nødvendigt med den her takststigning.

Firkantet sagt skyldes 7½ pct. af stigningen her de stigende affaldsmængder, 3 pct. statsafgiften. I sig selv giver de 2 ting en stigning på 10½ pct. Hertil kommer så pris- og lønstigninger på 2½ pct., bedre sortering af affaldet lokalt på 2,6 pct. Altså alt i alt ville der, hvis vi ikke gjorde andet, være en takststigning på 15-16 pct.

Men så har vi for at sikre, at stigningen ikke skulle blive så høj, i R98's bestyrelse krævet, at R98 rationaliserer driften med 5 pct. Det har vi gjort, fordi vi selvfølgelig ikke er særlig glade for de her takststigninger, som er nødvendige, men også fordi vi mener, det er vigtigt, at et offentligt koncessioneret selskab som R98 bliver drevet så effektivt, så professionelt som muligt med så lave omkostninger som muligt. Det er lykkedes at komme igennem med den her effektivisering på 5 pct., så takststigningen er bragt ned, og så er der også kommet bedre priser på genbrugspapir. Så alt i alt ender vi altså med en takststigning på 10 pct.

Det er vigtigt for mig at understrege, at det her har været igennem en meget demokratisk proces i Miljø- og Forsyningsudvalget. Vi har i år behandlet takstregulativet første gang allerede i foråret, før der var repræsentantskabsmøde, hvor et flertal tilkendegav, at de kunne gå ind for det her, fordi de havde indset, at det skyldes de stigende affaldsmængder.

Repræsentantskabet i R98 vedtog også i maj måned enstemmigt den her takststigning, altså inklusive Konservative og Venstres medlem, Preben Bille-Brahe, som desværre ikke er her i dag. De har så siden ændret holdning i Venstre og Konservative, og har under udvalgsbehandlingen sagt, at de er imod de her takststigninger af principielle grunde.

Til det vil jeg da godt sige, jamen SF er da også imod store skatter, SF er da også imod takststigninger. Det ville da være skønt, hvis vi kunne halvere skatter og afgifter og samtidig fordoble serviceniveauet, men sådan er verden jo ikke. Jeg synes, det er en dybt uansvarlig holdning, Venstre og Konservative har i denne sag. De siger blot, at de er principielt imod takststigninger, men de siger ikke, hvad det er, der skal spares på. Derfor står man tilbage med et indtryk af, at affaldet nu skal hobe sig op i gaderne. Affaldsmængderne stiger, men vi må altså ikke indkræve de penge, det koster at fjerne det igen.

Jeg synes, at Venstre og Konservative skylder at fortælle os, hvad der så skal ske. Hvad er det, vi skal droppe, lade være med at lave, hvis vi ikke skal have den her takststigning? Jeg synes, det er uansvarligt og omkostningsfrit bare at sige, at man er imod, men ikke forklare, hvorfor man er imod.

Jeg er meget glad for, at der i den her sag under hele udvalgsbehandlingen har tegnet sig et fast flertal bestående af Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten, og SOL nu også her i den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

sidste del, for, at vi kan få det her besluttet, fordi selvfølgelig skal vi have fjernet affaldet i København.

2. næstformand (**Bente Frost**): Ja, det var meget fornemt, præcis 5 minutter.

Hamid El Mousti (A): Vi fra Socialdemokratiets side er i det store og hele enige med borgmester Bo Asmus Kjeldgaard i hans tale. Med fare for at gentage de ting, han har sagt, så vil jeg også sige det.

Jeg kan godt forstå, at nogle mennesker finder, at en 10 pct.s takstforhøjelse er en stor pris, det kan jeg sagtens forstå. Men man skal også gøre sig klart, at alene de 3 pct. skyldes en forhøjet afgift til staten. En meget væsentlig årsag er desuden en kraftig stigning især af stor-skraldsmængden. Allerede inden forhøjelsen af statsafgiften stiger behandlingsudgiften faktisk med 5,4 pct. som følge af stor affaldsmængde.

Københavns nye affaldsplan, den plan, som vi kommer til at behandle senere her i aften, indeholder trods alt nye initiativer, som koster, og man får intet gratis her i tilværelsen. Viceværtordning for miljøfarligt affald, kursus for viceværter, indsamlingsordninger for pvc og imprægneret træ, stort forsøg i 2001 og 2002 med indsamling til bioforgasning.

Man må heller ikke glemme, som borgmesteren har sagt, at R98 i 1990'erne gennemførte en betydelig effektivisering. Også for 2001 er budgetteret en effektiviseringsbesparelse på 3,4 pct. Uden denne ville det være nødvendigt med en større stigning.

Jeg må ærligt indrømme, at København har en meget flot servicepræget affalds- og genanvendelsesordning, og den skal vi bevare. Hvis vi sammenligner os med andre kommuner, så ligger vi utrolig flot. De fleste andre kommuner har færre henteordninger og flere bringeordninger, hvor borgerne skal bringe affald og genbrugsmateriale til en genbrugsplads. Det har vi ikke i København.

Alligevel er Københavns renovationstakster blandt de laveste – jeg gentager: blandt de laveste – i hovedstadsområdet, og det synes jeg er et godt stykke arbejde, som bl.a. R98 har lavet.

Lise Helweg (V): Når borgmester Bo Asmus Kjeldgaard siger, at det jo er omkostningsfrit for Venstre at stemme imod denne plan, så vil jeg sige lige præcis det modsatte: Det er omkostningsfrit for borgmester Bo Asmus Kjeldgaard at forlange højere afgifter og gebyrer i anledning af det her, fordi han er leder af en offentlig myndighed, der bare kan forhøje afgifter, forhøje skatten osv., osv. Hvis det var en privat virksomhed, så måtte man bruge helt andre midler for at få sådan noget til at virke. Man måtte effektivisere, man måtte rationalisere, og man måtte tænke på en helt anden måde.

Så det der med, at det er omkostningsfrit for Venstre, er ikke korrekt. Det er omkostningsfrit for forvaltningen.

Ydermere har Bo Asmus Kjeldgaard været med til at forhøje skatteborgernes skat med 0,6 pct., og synes han virkelig ikke, det er nok? Jeg synes, at vi som borgere er beskattede og har gebyrer nok og ønsker ikke flere her.

Ole Hentzen (C): Som det sikkert er en del af forsamlingen bekendt, så sidder jeg i bestyrelsen for R98 og har som følge også været med til udarbejdelsen af de budgetter, forelægning af sagen for repræsentantskabet, der har tilsluttet sig, at det her var nødvendigt, inklusive de Venstremedlemmer, som var tilstedeværende på repræsentantskabsmødet, men som ikke er til stede i salen i aften. Det skal jeg medgive fru Lise Helweg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Det har ikke været morsomt hverken for medarbejderrepræsentanter, grundejerrepræsentanter, politiske repræsentanter at skulle forelægge en stigning på 7 pct., som vi jo troede, det blev dengang, men hvor der siden er kommet de 10 pct. på fra staten gennem disse nye afgifter.

Men alle kunne se, at vi jo ikke kunne blive ved med at underbudgettere i relation til optimismen med hensyn til, at borgerne i København opførte sig, som nogle påstod, man kunne få dem til at opføre sig, nemlig at de ikke producerede affald.

Det er altså nu engang sådan, at når man har et selskab, der er pligtig til via koncession at fjerne affaldet og herunder betale afgift for at slippe af med det på forbrændingsanlæg og deponeringsanlæg, så ville det være lidt underligt, hvis man sagde til selskabet: Kære venner, I har stadig denne pligt til at fjerne affaldet, I har stadig den pligt, som I har ifølge loven, til at aflevere det i deponi eller få det forbrændt, men det må I gøre for egen regning.

For det er jo alternativet. Det er jo ikke selskabets affaldsmængde. Det er Københavns Kommunes borgeres affaldsmængde, som man har troet naivt på, at man kunne få reduceret. Vi må så bare konstatere, at det er slået fejl. Københavnerne er altså kommet i arbejde, de er blevet rigere, de er blevet langt mere uansvarlige, de køber og bruger ting, og derved bliver der affald. Og affaldsmængden er altså steget, så stigningen alene skulle være på de 5,4 pct. Det er jeg sikker på, at Lise Helweg ved alt om, for det er beskrevet udførligt i materialet, så det behøver vi ikke at tærse langhalm på.

Så vi snakker altså noget holdning her, og jeg har stor respekt for, at man af principielle årsager siger, vi er imod dette monopolforetagende, og vi vil have det udliciteret. Der er vi slet ikke uenige, det ved Lise Helweg også. Jeg kan bare ikke i bestyrelsen sidde og sige: I skal være godgørende for alle disse millioner, fordi jeg af ideologiske grunde synes, at I ikke skulle have kontrakten. Kommunen har altså givet dette selskab kontrakten, kommunen må også sørge for, at de får de penge ind for det arbejde, kommunen forlanger, de skal lave.

Og den effektivisering er, som borgmesteren har sagt, gennemført, og den bliver ved at blive gennemført. Men hvis vi ikke får københavnerne til at lade være at producere mere affald, så stiger affaldsmængden altså, og så skal man betale for at slippe af med det. Jeg er ked af at sige det, så giver det også affaldsstigninger næste år. Og sidder jeg i bestyrelsen næste år, så bliver jeg også nødsaget til at stemme for det, og det gør jeg også i år.

Lars Hutters (L): Danmark er et af verdens rigeste lande, og vi er blevet rigere, hvilket bl.a. har givet sig udtryk i, at vi producerer mere affald.

Jeg har ikke helt forstået Venstre og Lise Helweg i denne sag. Er det urimeligt, at affaldet bliver hentet hos københavnerne? Jeg må jo sådan set gå ud fra, at Lise Helweg mener, at vi fortsat i København skal have hentet affaldet. Jeg går også ud fra, at Lise Helweg har den opfattelse, at omkostningerne ved at afhente affald skal dækkes. Ellers ser jeg meget gerne, at Venstre forklarer, hvordan vi så løser det pågældende problem.

Jeg kan selvfølgelig godt forstå noget af Venstres holdning ud fra, at man jo må konstatere, at takststigningen for affald er en slags grøn afgift. Som det netop er blevet vist i de sidste beregninger, så hviler takststigninger og grønne afgifter socialt ulige, forstået på den måde, at alt andet lige så er det de laveste indkomstgrupper, som procentvis betaler den største del.

Så på det punkt har jeg også i Miljø- og Forsyningsudvalget gentagne gange gjort opmærksom på, at vi skal forsøge at få en mere retfærdig løsning, således at det ikke procentvis er de laveste indkomstgrupper, ikke mindst over for erhvervslivet, der kommer til at bære de her omkostninger, og jeg får et klart tilsagn om, at denne problemstilling vil blive løst inden for en rimelig kort tid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Men så længe vi ikke har en løsning på det, så må vi altså konstatere, og jeg går ud fra, at Venstre trods alt er et ansvarligt parti, som i den nuværende situation må konstatere, at der er stigende affaldsmængder, og det skal som alt muligt andet vedblivende afhentes, så vi kan sige, at København er en ren by.

Man kan jo så i øvrigt måske iværksætte et arbejde, som sigter imod, at vi ikke producerer så store affaldsmængder. Her tror jeg, det er meget, meget vigtigt med dialog med erhvervslivet, at de tænker på ikke at sende så meget affald med hjem til forbrugerne, når de handler i butikkerne.

Men altså ud fra disse balancesynspunkter, og selv om jeg kan forstå en lille bitte smule, at vi skal have tanke på, at de laveste indkomstgrupper ikke bærer så tunge byrder, så mener jeg alligevel, at man i denne sag, hvis man er et ansvarligt parti, bør stemme for, at affaldet hentes, og det vil sige, at vi må beklageligvis konstatere ud fra omkostningerne, at det betyder takststigninger.

A. Benhaddou (D): CD er enig med partierne om, at man skal have et ansvar for at dække de her afgifter til indsamling af affald. Men jeg mener da også, at det er noget, som man i forbindelse med budgetplanlægningen burde have fået med ind og måske fået dækket over det samlede budget.

Problemet med denne her stigning er, at jeg synes på linje med Venstre, at der er tale om en for stor stigning. Det er simpelt hen en for stor stigning set i forhold til den reelle lønstigning, som de enkelte danskere og københavnere får i løbet af næste år. Det er simpelt hen en for stor stigning.

Set i forhold til, at vi i forvejen skal stige med 0,6 pct. i skat, samtidig med at personfradraget fastfryses, samtidig med at vi har indført flere parkeringsafgifter rundt omkring i København, så er det endnu en afgift, der pålægges københavnere. Og også de svageste stillede bliver berørt og ramt betydeligt af denne stigning.

Derfor vil CD ikke være med til det her. Det er noget, man burde have inkorporeret i budgettet for næste år, således så man i hvert fald fik en nogenlunde rimelig stigning i forhold til de københavnske borgere. Det her er simpelt hen en for høj stigning, og det vil CD ikke støtte.

Erik Vinding (A): Jeg vil bare sige i forhold til Benhaddous oplæg om, at det kunne gå med i budgettet, at jeg har godt nok ikke fantasi til at finde ud af, hvordan det skulle foregå.

Men jeg vil da godt sige i den forbindelse, når Venstre og Konservative sådan set ikke kan gå ind for planen, at der er skabt mere affald, der er skabt flere ting, som skal sorteres. Der er gjort noget for det på den ene og den anden måde, og jeg har ikke fået en fulgyldig udtalelse fra hverken Venstre eller Konservative. Jeg har hørt fra Ole Hentzen, at han er enig i, at når udgiften er der, skal den dækkes, men De Konservative har jo i udvalget ikke kunnet gå med til det.

Jeg må nok sige, at med Lise Helwegs bemærkninger heroppe er der altså ikke nogen forklaring på, hvorfor man ikke kan gå med til en reel udgift i en opstilling.

Og så til spørgsmålet om, at det skulle være et udliciteret selskab. Jamen det skal man jo slet ikke forholde sig til her, der skal man forholde sig til det selskab, der er der, i forhold til den økonomi og i forhold til de rationaliseringer, der har været, i forhold til de affaldsmængder og den sortering, der nu engang skal til. Det er jo det, der er stemmen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Tænk engang, hvis vi havde holdningen, at vi stemte det ned. Hvor fanden ville vi så få pengene fra? ... Det var ikke et pænt ord, ja det var næsten to tudser. Men hvor skulle pengene komme fra? Skulle selskabet gå konkurs, eller hvad skulle der ske?

Altså det her er, hvad skal man sige, det er sådan set en gang gas, for det er spørgsmålet, om man skal bruge nogle holdninger til befolkningen, der i og for sig indicerer, at man er mod noget som en reel udgift, som vi overhovedet ikke kan komme uden om. Fordi når man kigger på affaldsmængderne, så er det der, man skulle sætte ind og få dem ned, få en bedre sortering. Det er nogle helt andre ting og effektivitet, der skal sættes i gang, og det er jo befolkningen i al almindelighed.

Men jeg håber da også, at De Konservative – nu er medlemmet her ikke i dag, så kan han nok ikke gå op og forsvare og forfægte sine synspunkter, men jeg havde sådan set glædet mig til at høre nogle reelle ting om, hvorfor De Konservative og Venstre ikke kan stemme for det her. Det ville jeg godt have siddet og hørt på her i aften, for jeg har ikke hørt det på udvalgs-mødet.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så kommer det som en kort bemærkning, vi kan ikke gøre det på anden måde, til Louise Frevert, men det er ikke en kort bemærkning.

Louise Frevert (O): Det er der jo sikkert nogle, der vil sætte pris på i denne forsamling så.

Jeg vil blot sige, at Dansk Folkeparti jo heller ikke synes, at det er særlig muntert at skulle have sådan en takststigning her på 7 pct.

Jeg vil nok sige, at den der meget betonagtige måde, som borgmester Bo Asmus Kjeldgaard havde at sige det på, om affaldet skulle ligge og flyde i gaderne, det er jo overhovedet ikke det, der er meningen. Fordi der har jo lige været en budgetvedtagelse, og jeg vil også godt fortælle Erik Vinding, at jeg vil have mange forskellige andre steder i budgettet at kunne anvise finansiering på, de 7 pct., hvordan man skal få fjernet affaldet og få det finansieret.

Så jeg vil bare blot sige ved denne her korte bemærkning, så kan jeg altid trykke mig ind igen, at vi ikke på nogen måde kan gå ind for det her forslag.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det borgmester Bo Asmus Kjeldgaard i starten af 2. omgang.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jamen jeg er helt enig i, at det er ønskeligt at have så lave skatter som overhovedet muligt, det er ønskeligt med så lave takster som overhovedet muligt.

Men faktum er jo, at der er kommet mere affald, og faktum er, at den måde, som Københavns Kommune har indrettet sig på, er den måde, vi gør det på.

Vi har lavet en koncession med R98, hvor vi betaler det her over taksterne, og der er dokumenterbart en kraftig stigning i affaldsmængderne. Vi har også dokumenteret, at der er lavet en effektivisering på 5 pct. i R98, langt mere end vi kræver af os selv i kommunen, når vi laver vores grønthøsterbesparelse på 2 pct.

Så man kan ikke sige, at vi ikke har gjort noget for at effektivisere. Derfor bliver man altså nødt til at komme herop og fortælle, hvad det er for noget, som man ikke vil have, vi skal bruge penge på i denne takststigning. Fordi ellers bliver det, undskyld, Louise Frevert, lidt betonagtigt, at man må spørge, om affaldet skal hobe sig op i gaderne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Hvordan kan kommunen med de ordninger, vi har, med den koncession, vi har, bortskaffe det her affald, hvis vi ikke kan få lov til at kræve de penge op, som er nødvendige for at gøre det? Det er det spørgsmål, som jeg savner et svar på.

Så kan man have forskellige politiske holdninger til den koncession, som R98 har, men den er ikke til diskussion nu. Så hvis man mener, at man skal have den til diskussion, så må man rejse det som et forslag. Jeg synes, det er en god koncession. R98 klarer sig godt i konkurrencen med andre private både miljømæssigt og økonomisk. Så det er efter min mening politisk set godt, at vi har den koncession, men det er ikke det, der er til diskussion. Det, der er til diskussion, er: Kan vi kræve de penge op, der er nødvendige for, at vi kan fjerne affaldet i København?

Lise Helweg (V): Nu er det jo ikke mig, der driver R98, for hvis det var mig, der drev R98, så ville jeg have lavet nogle handlingsplaner. Jeg ville have kunnet forudse, at der ville ske en forhøjelse af affaldsmængden. Jeg ville have taget højde for det og langsomt øget produktionen inden for de økonomiske rammer, man har.

Men jeg er altså ikke administrerende direktør i R98, og jeg synes stadig væk, at man ikke kan være bekendt over for befolkningen lige pludselig at finde ud af, gud, nu er affaldsmængden gået op, nu bliver befolkningen nødt til at betale meget mere for det. Sikke dog en overraskelse!

A. Benhaddou (D): Jeg blev spurgt heroppefra af Erik Vinding, hvordan man dog kunne få det inkorporeret i budgettet. Det er simpelt hen meget let. Det er jo ikke så længe siden, vi har haft budgetforhandlinger, og det undrer mig, at de her tal lige pludselig dukker op, så kort tid efter at vi har indgået en budgetaftale her i Borgerrepræsentationen. Lige pludselig finder man ud af, at der er sket en kæmpestigning i affaldsmængden blandt københavnere. Det er det, der undrer mig.

Derfor sidder vi i dag og skal pålægge københavnere 7 pct. mere i afgift til afhentning af affald.

Så kom borgmesteren på området herop og sagde, at der reelt er sket en effektivisering inden for R98 på 5 pct. Jo tak, men hvis resultatet reelt betyder, at man sætter afgiften til forbrugerne op med 7 pct., man lægger den ud til forbrugerne, så synes jeg da ikke, at der er kommet meget effektivisering ud af det. For reelt har den effektivisering på 5 pct. betydet mindre indtægt, kommer man så åbenbart frem til i R98, og det pålægger man så forbrugerne. Det kalder jeg ikke effektivisering, det kalder jeg dårlig beregning.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi over til 3. runde.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg tror, et andet bestyrelsesmedlem her i salen, Ole Hentzen, vil kunne bekræfte over for Lise Helweg, at der faktisk er lavet mange handlingsplaner i R98, og at virksomheden bliver drevet professionelt, og at den bliver drevet med meget, meget lave omkostninger. Det viser statistikken jo også.

Men faktum er, at vi har den her stigning i affaldsmængden, og det har vi, fordi folk har fået flere penge. Så kan man sige, jamen så burde de i virkeligheden betale for det affald, de køber, når de køber dagligvarer, når de køber møbler, men sådan er systemet ikke. Systemet er, at københavnere er blevet rigere, de køber flere ting, og de smider flere ting ud. Hvis vi på nogen måde skal have mulighed for at skaffe os af med det, så skal vi altså have den her takststigning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Det er i korte træk det, sagen handler om. Vi ved godt, at det her ikke er populært, og derfor er der jo lavet alle de her tiltag for at skære ned.

Ole Hentzen (C): Jeg synes, borgmesteren måske kunne have brugt lidt af sin taletid til at udrydde den der misforståelse, at taksterne til bortskaffelse af renholdningsaffald har noget som helst med Københavns Kommunes budget at gøre. Jeg er ked af at sige, Benhaddou, at det har det ikke, det er skarpt adskilte kasser. Det har intet med noget andet at gøre. Det er forbrugerne, der betaler, sådan som vi har indrettet os her i København. Det må ikke komme ind over skatten, for i så fald rammes vi af nogle helt, helt andre problemer, hvis man må sige det mildt.

Derfor er vi tilbage ved, om det her selskab nu egentlig er så effektivt og så godt, som vi egentlig tror, det er. Det skal jeg selvfølgelig sige, når jeg sidder i bestyrelsen og har været en af drivkræfterne gennem masser af år på, at det her ikke måtte blive kørt som en kommunal institution, men som et privat selskab, der skulle effektivisere.

Problemet har været, ikke mindst i tidligere tid, ikke under den nuværende SF-borgmester, men den tidligere, at magistratsstyret jo ikke ligefrem var fremmede for denne her demokratiske debat, der ligesom var offentlig, og derved opstod der jo mange ordninger, deleordninger, prøveordninger, forsøg og jeg ved ikke hvad, som var initieret af borgmesteren, men som aldrig havde været afprøvet i denne forsamling for, om det skulle gennemføres og derved også blive prissat.

Det er vi ved at få luget godt ud i, for det er klart, at disse stigende mængder ved, at det går godt for københavnerne, ja, så køber de mere, og så producerer de altså affald, har jo gjort, at selskabet jo heller ikke kan leve med at køre med underskud på det, der hedder renholdningskontrakten med Københavns Kommune. For der er jo ingen mulighed for at få de penge igen, hvis altså de forbandede københavnerne producerer mere affald, som man er pligtig til at få forbrændt og deponeret, fordi man har sådan set fået vedtaget betaling for det pågældende år, og så er man på den.

Der er der da gudskelov kommet lidt mere realisme i budgetteringen nu, så man siger, jamen hvis københavnerne bliver ved med at te sig, som de nu har gjort de sidste 2 år, kort sagt at have det godt økonomisk – i hvert fald bedre end de har haft det – jamen så producerer de altså også mere affald, og det må man også kunne skaffe bort, og den eneste måde, man kan skaffe det bort på, er ved, at der betales ved kassen.

Så kan vi moralisere nok så meget og sige, jamen det må de ikke, altså de skal spare noget mere op i stedet for at lave det forbrug, og så kan vi tillade os i bestyrelsen næste år måske at sige: Åh, vi tror måske på, at de ikke producerer så meget affald, så vi gambler lidt. Men der er jo ikke nogen, vi kan komme til og få regningen betalt, Benhaddou, ud over forbrugerne. For der er ikke noget kommunalt engagement, ud over at et politisk flertal i denne kommune bestemmer, hvor mange servicetilbud borgerne skal have.

Det er derfor det næste punkt, affaldsplanen, er hundrede gange mere vigtig, for det er der, hvor et flertal skal stå til ansvar for, hvad det er de vil, og så samtidig fortælle, hvad det koster. For der ligger ustyrlige penge. Det der med, at vi får mindre affaldsmængder ved at lave mere genindvinding og genbrug, er jo en halv sandhed, for nogle af de genanvendelsesordninger, vi har, koster jo det hvide ud af øjnene. I miljøets navn siger vi ja dertil, men det koster penge.

Det skal bare frem, og jeg synes, man skal diskutere offentligt med københavnerne, at vil vi det miljø, og vil de sortere i 17 fraktioner, så er det givetvis godt for miljøet, men det koster det hvide ud af øjnene, og så må københavnerne tage stilling til det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Det er den debat, vi alle har et ansvar for bliver bredt ud over denne forsamling, og at det ikke bare er et lille, eksklusivt Miljøudvalg eller denne forsamling på 55, der sidder og fortæller, hvad en halv million københavnere skal betale, fordi der sidder nogle og har en skarp miljøprofil internt ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Er det ikke næste punkt på dagsordenen, hr. Hentzen?

Ole Hentzen (C): Jo, det er faktisk de takster, vi snakker om ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er gået 1½ minut for meget af taletiden.

Ole Hentzen (C): Så vil jeg gerne have overført fra 3. runde.

De 10 pct., vi får i stigning i dag, med de sidste 3 pct. på, er rene peanuts, venner, i forhold til det, I får, hvis I gennemfører den affaldsplan. Så tænk over det.

2. næstformand (**Bente Frost**): Ja, det gør vi ved næste punkt.

Hamid El Mousti (A): Jeg vil godt bekræfte, at R98 er drevet på en sådan måde, at andre lande faktisk misunder os det. Det er så effektivt, at det får mange besøg udefra. Jeg vil sørge for, hvis nogen i Venstre eller andre partier ønsker det, at I får et besøg derude, og så giver de frokost, hvis I vil have det.

Indstillingen blev godkendt med 33 stemmer imod 14.

For stemte: A, F, Ø, 2 medlemmer af C (Grete Henius og Ole Hentzen), B og L.

Imod stemte: V, O, 2 medlemmer af C (H. Thustrup Hansen og Helle Sjelle) og D.

=====

27) BR 533/2000. Affaldsplan 2004

Indstilling om godkendelse af forslag til Affaldsplan 2004.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Som vi lige har været inde på i den tidligere sag, så er der tale om en meget stor plan, som Miljø- og Forsyningsudvalget har arbejdet meget længe med, og som også har været ude i offentlig debat og høring, og den fortjener selvfølgelig nogle ord med på vejen.

Processen har været faktisk over et år i Miljø- og Forsyningsudvalget. Vi har haft flere seminarer, vi har haft studietur med grønne guider rundt i byen, vi har haft offentlige debatter, møder, workshopper osv., og jeg synes, at det resultat, som ligger nu, er et godt resultat.

Det er også rigtigt, som det er blevet sagt, at baggrunden for den her plan er, at vi har økonomisk vækst, at der bliver produceret mere affald, og at man i virkeligheden burde have betalt for det affald, når man køber det. Men sådan er systemet ikke. Det er kommunens pligt og ansvar at få det her affald bortskaffet.

Hvis man skal sige det her meget firkantet, hvis man meget firkantet skal beskrive den affaldsplan, som vi har her – Thustrup – så må man sige, at det er en affaldsplan med skærpede miljøkrav, samtidig med at den er forsøgt lavet økonomisk afbalanceret. Det er ikke rigtigt,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

som Ole Hentzen var inde på i forrige sag, at det her bliver hamrende dyrt. Det bliver dyrere, men det bliver ikke meget dyrere.

De skærpede miljøkrav ligger i, at vi går videre end regeringens Affald 21, dog kun lidt videre, nogle kunne nok ønske sig, at man gik endnu længere. Men der er opsat konkrete mål, så vi skal aflevere mindre til forbrænding, mindre til losseplads og mere genanvendelse.

Så er den økonomisk afbalanceret, fordi den kun giver en stigning i taksterne på 8½ pct. i hele perioden som følge af de ting, der ligger i planen, og det går mest på at få fat på mere farligt affald, få mere genbrug, og i den sidste del af perioden at gøre noget ved det organiske affald.

Det er klart, at den diskussion, vi har haft i København omkring økonomien og miljøet, er resulteret i, at vi hele tiden forsøger at få mest miljø for pengene.

Vi har haft en udvikling i København, hvor vi først har taget os af bygge- og anlægsaffaldet, der genbruger vi nu 98 pct., så det problem er løst. Så er vi gået videre til erhvervsaffaldet, og nu går vi så videre til husholdningsaffaldet, hvor det er nødvendigt at gøre en større indsats.

I denne plan ligger, at der er en bedre basismodel, hvor vi indsamler mere pap, papir, glas, trykimprægneret træ, pvc osv. Det skal være lettere for folk lokalt at aflevere de ting til genanvendelse. Så er der en overbygningsmodel for de kvarterer, som gerne vil gå videre, den skal der arbejdes med, og så er der lagt op til nye genbrugspladser. Alt i alt er der mere miljø, mere genbrug.

Der er kommet en hel række høringssvar, og der er 2 typer. Den ene type er dem, som gerne vil gå endnu videre, det er Agenda 21-grupper og Danmarks Naturfredningsforening osv. De er skeptiske over for, om vi kan nå de her konkrete mål i planen uden at sætte endnu flere penge af.

I udvalget har vi sagt, at vi er meget glade for den aktivitet og det engagement, der har været, og vi vil også gerne, meget, meget gerne arbejde videre med de konkrete mål, men vi tror indtil videre på, at Miljøkontrollens beregninger af, hvad det her koster, holder.

Men vi vil følge udviklingen i den periode, vi taler om, og meget, meget gerne have et godt samarbejde med de aktive grupper, der er lokalt. Det er et utroligt aktiv for Miljø- og Forsyningsudvalget at have så stort engagement, at have så mange mennesker, der møder op, hver gang vi holder et offentligt møde om det her emne, og så mange folk, der arbejder med det her dagligt.

Så er der den anden type høringssvar. Det er dem, som mener, som især Dansk Folkeparti har hæftet sig ved, Danske Entreprenører, og som handler om den verserende retssag, der køber mod R98's koncession og mod erhvervstransportområdet. Der tog Dansk Folkeparti på sidste økonomiudvalgsmøde sagen op med en protokolbemærkning, hvor de sagde noget, som jeg simpelt hen ikke forstår: »Dansk Folkeparti er desuden utryg ved, at mindre affaldstransportører holdes uden for at kunne transportere affald i Københavns Kommune.«

Jeg tror, at når Dansk Folkeparti kommer med sådan en protokolbemærkning, så er det, fordi de ikke har forstået, hvordan vores system på erhvervstransportområdet fungerer – jeg vil godt have tillagt lidt tid. Vi har faktisk et system i dag, hvor der er fri konkurrence. Systemet er sådan, at man kan blive godkendt som transportør på erhvervsaffaldsområdet, hvis man opfylder visse miljøkrav, ikke godkendt, man kan indgå en privatretlig aftale. Sådan er systemet. Det er et system, hvor der er fri konkurrence på prisen, hvem er bedst og billigst, blot man opfylder de her miljøkrav. Der er stor justits inden for sektoren, fordi hvis man ikke opfylder miljøkravene, så mister man simpelt hen muligheden for at køre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Farum Industrirenovation har rejst denne sag, fordi de gerne vil have den i udbud, de vil gerne have den i licitation, fordi de vil være en af de få, der er store nok til at byde på det samlede område, så de vil kunne vinde licitationen. Alle de små erhvervstransportører er jo ikke i stand til at byde på så stort et område. Så det vil være en måde, hvorpå Farum Industrirenovation kan sikre sig en monopollignende status på dette område.

Så det er ikke rigtigt, når Dansk Folkeparti siger, at de gerne vil have det her i udbud, og de har hæftet sig ved det, som Farum Industrirenovation siger i deres høringssvar, fordi det vil betyde, at de små erhvervstransportører ikke kan konkurrere.

I øvrigt er der jo en verserende retssag, og jeg synes ikke, vi kan køre resultatet af den ind i affaldsplanen.

Men jeg vil sige alt i alt, nu hvor tiden løber ud, at jeg er glad for, at der er et flertal bestående af Socialdemokratiet, Enhedslisten, SF i udvalget, som synes, at det er helt uansvarligt, når de borgerlige stemmer imod uden at stille så meget som ét ændringsforslag. Vi har nu behandlet denne sag i over et år, der er ikke stillet så meget som et eneste konkret ændringsforslag i udvalget, og så stemmer man blot imod, fordi man er imod den her 8,5 pct.s takststigning, som det her medfører.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det var så 2½ minut af næste omgangs taletid. Så er det Rikke Fog-Møller ... (*Afbrydelse*). Jamen det er Rikke Fog-Møller, der kommer først. I 1. omgang går det efter partistørrelse. Sådan er reglerne, hvad enten de er åndssvage eller ej ... (*Afbrydelse*). Ja, men sådan er verden ikke skruet sammen herinde i hvert fald.

Rikke Fog-Møller (Ø): Det har været en lang proces med den her affaldsplan, men også en meget god proces, fordi jeg tror, at alle i Miljø- og Forsyningsudvalget har haft mulighed for at vende rigtig mange sten i forbindelse med denne arbejdsplan, i hvert fald hvis de har villet gøre det.

Det har været en god proces indtil høringsperioden, tror jeg jeg synes. Vi har fået nogle input undervejs, og de er blevet meget behørigt behandlet. Men jeg synes ikke, at vi kan være helt tilfredse med den måde, som folk, der er kommet med henvendelser i høringsperioden, er blevet behandlet på. Jeg synes desværre, at mange af de utroligt gode, konstruktive forslag, der har været, er blevet behandlet i bedste Bygge- og Teknik-stil med svarene: Det kan vi ikke, det må vi ikke, det skal vi ikke, det synes vi ikke ... (*Borgmester Søren Pind*: Det var ros). Nej, det var ikke ros, Søren Pind.

Heldigvis er det lykkedes os at få afbødet noget af det under den sidste udvalgsbehandling. Vi har fået tilføjet noget om at komme videre med de mange gode forslag, der er kommet fra bl.a. lokale grupper, der arbejder med affald, og fra beboerforeninger og fagforeninger og andre typer af foreninger, der har behandlet planen. Jeg deler disse gruppers ønsker og også deres bekymringer for, om vi når planen med de midler, vi tager i brug.

Men der skal ikke være nogen tvivl om, at Enhedslisten bakker planen op, det er en klar forbedring i forhold til den forrige plan. Det kræver en del både af forvaltning og politikere inden for miljø- og forsyningsområdet at få denne her plan til at nå de mål. Den er ambitiøs, men vi håber på, at vi når lidt videre.

Enhedslisten synes på nogle punkter ikke, at den er ambitiøs nok, og derfor ved vi godt, at vi kommer til at lægge os meget i selen under den kommende affaldsplanperiode, bl.a. om at give københavnernes bedre muligheder for at sortere deres affald. Det skaber godt nok ikke direkte mindre affald, men det skaber mindre affald til forbrænding, og et af vores meget væsentlige ønsker er, at vi kan undgå at udbygge forbrændingskapaciteten yderligere, fordi det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

kan blive en skrue uden ende. Til sidst skal vi næsten bede folk om at aflevere affald til forbrænding, hvis vi får så stor kapacitet lige pludselig.

Men konkret støtte til københavnernes til at indrette deres gårde og konkret tilbud om at indsamle de fraktioner, de gerne vil aflevere, af gode, genanvendelige materialer.

Enhedslisten vil også arbejde for, at Københavns Kommune går meget mere aktivt ind med løsninger på det organiske affald. Det er jo et punkt, som regeringen slår meget på, at vi skal gøre en masse ved, de organiske metoder.

Desværre er vi meget kede af, at vi satsede så mange kræfter og ressourcer på forsøg med biogafællesanlæg, som baserer sig på industriel svineproduktion, og det er vi ærlig talt meget triste over, også over udsigterne til, at vi skal have kørt affaldet til Herning i en forsøgsperiode, fordi det er det eneste sted, hvor de kan forsortere affaldet, og det er også sådan et biogafællesanlæg. Det er vi kede af.

Vi håber, at den bemærkning fra hele udvalget, eller dem, der tiltrådte affaldsplanen, også stod bag i mandags, om, at man også vil arbejde videre med kompostering, holder.

Det fremgår jo af mange af de indsigelser, vi har fået, at københavnernes faktisk har ret store forventninger til Københavns Kommune på affaldsområdet. De forventer, at de bliver hjulpet til at sortere ordentligt, de forventer, at de bliver informeret ordentligt. De forventer en lang række ting, som gør, at den her affaldsplan ikke bare er et eller andet yderligere beløb oven i hatten til københavnernes, en stigning over nogle år, men at det også virkelig er et stykke arbejde, som kommunen skal leve op til, for hvis vi ikke gør det, så tror jeg, at folk mister tilliden til, at Københavns Kommune har tænkt sig at gøre noget ved dette område. Så jeg håber, at vi alle sammen kan være med til at indfri de forventninger.

Helle Sjelle (C): Når man hører borgmesteren tale heroppefra, så kunne man i hvert fald få én klar problemstilling ud af det her vedrørende den affaldsplan, som vi skal vedtage her, nemlig at der ikke er nogen tvivl om, at afgiftsfesten fortsætter. Vi har lige vedtaget her i Borgerrepræsentationen, at der skal lægges flere afgifter på taksterne på affald, og nu fortsætter vi med, at der lægges op til, at der skal ske en yderligere stigning på taksterne. Det kan og vil vi fra borgerlig side ikke være med til.

København skal nu til at vedtage Affaldsplan 2004, der udstikker rammerne for den fremtidige affaldspolitik i København. Det kan man godt sige, at københavnernes så kommer til at kunne mærke. Ikke nok med, at de skal sortere affaldet i adskillige fraktioner, de skal også betale mere. Og selvfølgelig, det er jo, for at sige det mildt, svært at komme i tanker om et eneste miljøforslag herinde, som ikke koster noget. Det bliver altså både vanskeligere og dyrere at være borger i København.

Det er klart, at vi skal tage højde for udviklingen i affaldsmængderne, og det kan også godt være, at det er nødvendigt at øge opmærksomheden på affaldssortering, det er vi godt klar over. Men det skal være mere enkelt og mere tilgængeligt end det her, som planen lægger op til. Jeg tror også sagtens, at det kunne blive mere enkelt, og at det også kunne blive billigere. Hvis man ønsker, at borgerne skal foretage en mere detaljeret affaldssortering, ja, så skal det altså også følges op af en detaljeret affaldsbehandling.

I Frederiksborg Amt har nogle kommuner jo for nylig været udstillet i medierne, fordi de beordrede borgerne til at sortere deres affald, hvorefter de pågældende kommuner så efterfølgende alligevel blandede alt affaldet sammen. Den situation ønsker jeg ikke, at vi kommer til at stå i her i København.

Et væsentligt spørgsmål er også, hvor vi vil gøre af det organiske affald. Vi er fra konservativ side ikke indstillet på at fortsætte de katastrofale forsøg med biogasanlæg, uanset om det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

så er i Helsingør eller i Herning, hvor vi nu kører det organiske affald hen. Det må der findes en løsning på.

Dertil kommer, at planen endda ud over, hvad vi er forpligtet til, også beskæftiger sig med ønsket om at påvirke national lovgivning og sågar EU-lovgivning, noget som faktisk ikke er en opgave for en kommunal affaldsplan, og som der faktisk også er nogle af hørings svarene, der tager fat i. Men det bliver pænt forbigået.

Flere har også påpeget, at en realisering af denne plan, som borgmesteren jo også selv faktisk har været inde på, kommer til at ske med flere omkostninger, end der umiddelbart er lagt op til i planen. Det vil sige, at det kommer til at koste forbrugerne mere end det, der står på nuværende tidspunkt.

Problemet er, som jeg ser det, at man vedtager en plan, som man faktisk ikke ved, om det på nuværende tidspunkt er muligt at realisere. Derudover er det også meget usikkert, hvad borgerne egentlig kommer til at betale i fremtiden for at komme af med deres affald. En sund affaldspolitik handler også om, at man opstiller nogle mål, som det er muligt at realisere.

Alt i alt kan man altså frygte, at borgerne kommer til at betale dyrt, endog meget dyrt for, at man søger miljørigtige løsninger for enhver pris her i København, frem for at se på miljø og pris i en sammenhæng. Vi kan derfor ikke fra konservativ side stemme for denne her plan.

Lars Hutters (L): Efter at Borgerrepræsentationen har lyttet til De Konservatives repræsentant, Helle Sjelle, tror jeg, det er berettiget at spørge, hvad det er De Konservative vil.

Helle Sjelle sagde, at det, det drejer sig om, er, at affaldsplanen skal gøre tingene enklere og billigere. Jeg tror da, alle borgere i København ville være ganske glade, hvis det var sådan. Hvor er De Konservatives forslag, der kan gøre en sådan tilværelse nem for københavnerne? Helle Sjelle ved udmærket godt, at der i 2 år har været muligheder for De Konservative for at frembringe denne fantastiske vision, hvis det overhovedet kan lade sig gøre fra konservativ side. Hvor mange ændringsforslag har De Konservative båret frem, der kunne gøre tingene enklere og billigere? Jeg har ikke set nogen. Er der andre i Miljø- og Forsyningsudvalget eller her i Borgerrepræsentationen, der har set de forslag fra De Konservative?

Jeg må sandelig sige, at jeg er dybt, dybt, dybt skuffet over den usaglige måde, man handler på her. Er der overhovedet noget, der hedder miljø, i De Konservatives tankegang, er der overhovedet noget? Så kom da frem med et forslag, som er ansvarligt, og som kan leve op til de mål. Der er jo ikke nogen af os, der hellere end gerne vil det, som Helle Sjelle har sagt, at hvis det er muligt, at det er enklere og billigere. Kom frem med forslaget, hvis det er enkelt og billigt, og jeg vil stemme for det. Men det skal også være realistisk, som De Konservative også selv var inde på.

Når man har siddet 2 år i et udvalg, hele vejen igennem har været med til udvalgsbehandlingerne, har kunnet stille et hav af spørgsmål, har kunnet stillet alle de ændringsforslag, har kunnet bruge hele forvaltningen til at skabe den helt fantastiske affaldsplan, hvorfor har man så ikke gjort det? Det er jo dybt uansvarligt fra De Konservatives side, hvis de vil noget, det må jeg sige.

Fra SOL's side er vi selvfølgelig heller ikke 100 pct. begejstrede for affaldsplanen. Det er det mulige, vi har fået frem i dag. Og i modsætning til De Konservative er jeg glad for, at man også fra Københavns Kommunes side insisterer på, at vi er afhængige af, hvad der sker i folketingsarbejdet, at der kommer f.eks. afgifter på en lang række af den emballage, som erhvervslivet simpelt hen pisker ned over forbrugerne i øjeblikket. Det bør erhvervslivet tage ansvaret for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Jeg er også glad for, at i det omfang EU-direktiver går ind for det, så er vi også nødt til at henvende os til EU. Alt andet ville jo være fuldstændig skørt. Tænk sig at høre det fra De Konservative, at vi ikke må forholde os til EU. Hvad er det dog de mener? Hvad mener De Konservative? Der er overhovedet ikke nogen som helst sammenhæng i det.

Helle Sjelle, kom nu frem sagligt med nogle konkrete ændringsforslag, hvis der overhovedet er en miljøpolitik i De Konservative – jeg tvivler efterhånden.

Erik Vinding (A): Den indstilling, vi står over for, er en god indstilling. Som det er fremgået af de tidligere taler, så er der jo 2 partier, der ikke kan stemme for den, det er Konservative og Venstre.

Når man kigger på den første side, så er det, de ikke kan stemme for, hovedessensen. Det er f.eks., at de er imod, at vi bekæmper stigende affaldsmængder. Der står, at de skal mindskes. Det er noget af det, som vi synes, der skal gøres noget for. At affaldets indhold af miljøbelastende stoffer skal reduceres. Det kan man jo nok sige sig selv, at det kan man vel heller ikke have noget imod, men jeg kan forstå, at det er der nogle politikere, der har.

At der skal reduceres i affaldsmængderne, og at vi skal have mindre til forbrænding, og at vi ikke skal deponere så meget, altså deponeringen skal mindskes. Det er jo i og for sig nogle af de ting, der står i denne plan, som vi synes er vigtige at betale for. Det er sådan set også for fremtiden, den fremtidige borger i Danmark. Det er, hvordan vi får reduceret alle de her områder til et minimum, så den miljøbelastning, vi skubber foran os, bliver mindsket.

Vi er ude i og diskutere, hvor mange fragmenter vi skal have. Vi er da godt klar over, at det er problematisk, hvor meget borgerne kan gøre. Det er også det, der står i planen, hvordan vi inspirerer borgerne til at få gjort det bedre, mere grundigt, hvordan vi får sat folks bevidsthed op på, at det er nødvendigt, det, vi gør.

Jeg synes, det er et afbalanceret forslag, og jeg synes, det er utrolig vigtigt for fremtiden, som jeg fremhævede før, men også for dagligdagen. Det er rigtigt, at det koster penge, men spørgsmålet er: Kan miljøet og den miljøbelastning, vi gør nu, gå op i, at det er økonomi? Er det ren økonomi, når man snakker om miljø? Det er det vel ikke. Det er spørgsmålet om en indsats for, at miljøet bliver godt, og det koster nogle gange penge. Jeg synes, det er en flot plan.

Det, jeg synes er trist, er, at Helle Sjelle og også Venstre ikke kan gå ind for planen og bare kigger på en økonomisk beregning. Hvis der nu var en anden plan fra de 2 partier, og den var nedskrevet, så ville jeg da hellere end gerne kommentere den. Men det, jeg læste op tidligere, var altså nogle af de ting, jeg synes var utroligt væsentlige for københavnernes, og hvad kan man have imod det? Det er jo det, der er nødvendigt for fremtidens borgere.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er så 2. runde.

Helle Sjelle (C): Jeg synes ligesom jeg bliver nødt til at påpege her fra talerstolen, at det jo ikke er antallet af ændringsforslag, der ligesom er afgørende for, om man har lov til at stemme ja eller nej til denne her plan. Man kan vurdere, at parterne er så langt fra hinanden, som jeg og Venstre har vurderet, vi var i denne sag, så man siger: O.k., det her når vi ikke nogen vegne med. Det er sådan jeg har ræsonneret i den sag.

Så synes jeg faktisk, at jeg hellere ville høre lidt mere om, hvad det er af gode ting, som Lars Hutters og andre synes er interessante i denne plan. Det synes jeg da det er langt mere vigtigt, at man beskæftiger sig med, frem for hvorfor vi nu vælger at sige nej til denne plan. Man må jo selv have en masse gode grunde til at sige ja.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Men hovedargumentet for os til at sige nej er altså, at vi igen endnu en gang i Københavns Kommune står over for at skulle pålægge borgerne afgifter, og vi synes, vi år efter år, gang på gang pålægger borgerne nogle afgifter, som de ikke kan være tjent med.

Lars Hutters (L): Jeg tror, at alle i Borgerrepræsentationen og de borgere, der hører det her møde, ganske klart og tydeligt hørte De Konservatives ordfører, Helle Sjelle, sige, at det, det drejer sig om, er, at affaldshåndteringen bliver enklere og billigere.

Nu er det jo ikke første gang, De Konservative og Helle Sjelle behandler affaldshåndteringen. Vi har jo siddet i 3 år i det pågældende udvalg. Jeg har ikke bemærket, at der har været nogen som helst forhindringer for, at De Konservatives repræsentant, Helle Sjelle, kunne have lagt frem, hvad der har været af konkrete overvejelser, som kunne opfylde det mål, som De Konservative har, at det skal være enklere og billigere med affaldshåndteringen for københavnere.

Helle Sjelle kan lige så godt indrømme over for forsamlingen, at der ikke er kommet sådan et forslag. Så er man altså stillet i den situation, at det er lovpligtigt, at der skal være en affaldsplan. Hvis man skulle følge De Konservative, så skulle vi altså slet ikke vedtage nogen affaldsplan, fordi De Konservative har ikke brugt deres 3 år i udvalget til at producere en affaldsplan, en affaldshåndtering, som kan leve op til de krav. Jeg tror, alle vil være enige i det.

Når jeg, til trods for, som Helle Sjelle også godt ved, har været kritisk indstillet over for en lang række punkter, alligevel vælger at stemme for det, så er det, fordi der er gode intentioner om med en bedre affaldshåndtering, med bedre muligheder for genbrug, som jeg synes er noget af det, der gavner miljøet bedst, og som jeg egentlig også tror på på længere sigt rent faktisk giver nogle økonomiske gevinster, fordi noget af den genbrug, der findes, kan vise sig faktisk at være en økonomisk rentabel forretning for R98.

Når jeg reagerer en lille smule voldsomt i aften, så skyldes det, at hvis man vil en politik, og hvor man vil stå til ansvar for det, så må et minimumskrav være, at Borgerrepræsentationen har klare, konkrete alternativer at vælge imellem. Der svigter De Konservative fuldstændig i denne sag.

(Kort bemærkning).

Erik Vinding (A): Det er mere til Helle Sjelle. Jeg vil godt sige, at jeg læste sådan set op fra nogle af de ting, der står i denne plan, så jeg kunne ikke forstå de bemærkninger, der blev sagt. Der står jo i og for sig alle de gode ting, vi skal gøre, i planen, så hvorfor går man så ikke ind for den?

Rikke Fog-Møller (Ø): Jeg vil da gerne stille mig op i rækken af nysgerrige vedrørende De Konservatives og i øvrigt også Venstres holdning omkring affaldsplanen, men vil også bare tilføje, at jeg tror faktisk, københavnere gerne vil betale for det, de får her. Hvis vi kan finde ud af at give dem det, de beder om, og vi kan se på alle de der indsigelser, hvad det er, de beder om, det er ordentlige muligheder for at sortere, og det er god besked om, hvad de skal sortere i og hvorfor, hvis vi kan finde ud af at gøre det ordentligt, så tror jeg også godt, de vil betale for det, for de ved godt, hvad det handler om.

Det handler om, at vi ikke skal have så meget dioxin i vores skorstene, som spreder sig ud over resten af befolkningen. Det handler om, at vi ikke skal hælde en masse tungmetaller og alle mulige ting ud af vores forbrændingsskorstene også. Det handler om, at vi ikke skal deponere en masse affald, som ligger i årevis, uden at nogen ved, hvad man skal gøre ved, og som bare ligger der og opfylder land.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Der er mange gode grunde til, at det her er utrolig vigtigt, også for københavnernes, at få gjort noget ved, få sorteret ud og få begrænset de affaldsmængder, hvis det kan lade sig gøre. Jeg tror faktisk også, der er mange konservative, der gerne vil have det her.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det Helle Sjelle i 3. runde.

Helle Sjelle (C): Jeg bliver nødt til at gentage endnu en gang, at hovedårsagen til, at vi stemmer nej til det her forslag, er, at vi ikke ønsker at pålægge københavnernes nogen yderligere afgifter. Det er det første.

Det andet, jeg også bliver nødt til at sige i denne sammenhæng, er, at jeg synes ikke, at der har været lagt skjul på hverken, tror jeg, Venstres eller Konservatives holdning i Miljøudvalget. Vi har gang på gang på gang sagt, at vi ikke ønsker de her afgifter, og det har vi gjort igennem alle årene. Der tror jeg, at man kan se, at både Preben Bille-Brahe og jeg har sagt, at vi meget gerne vil have, at borgerne bliver behandlet så lempeligt som muligt hvad angår afgifter. Så jeg tror ikke, at det kan komme som noget nyt.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Nu kan vi jo blive ved med at tærskelanghalm på denne sag, men altså faktum er, at der har jo ikke været stillet et eneste konkret forslag til, hvad det var, vi skulle droppe i denne plan, og det synes jeg er uansvarligt.

Fordi, som jeg har sagt tidligere, det er meget, meget omkostningsfrit at sige, at vi er imod høje skatter, vi er imod takster, og vi vil gerne have et utroligt højt serviceniveau. Man kan jo ikke bruge pengene to gange, det bliver jeg nødt til at sige, så derfor må man altså anvise, hvad det er for noget, man ikke vil have i denne plan.

Jeg forstår ikke, når Helle Sjelle står heroppe og siger, at når man overhovedet ikke er gået ind i det konkrete, så er det, fordi parterne er så langt fra hinanden, at det ikke nytter noget. Det er i hvert fald ikke rigtigt. Der er tale om et par procent om året i takststigning, 8,5 pct. i hele perioden. Hvis Venstre og Konservative havde gjort en aktiv indsats for at pege på det ene eller det andet, som de mente skulle skæres bort, så havde man da i hvert fald haft en politisk mulighed for at tage stilling til det, men det har de ikke.

Der er jo ikke tale om, at denne plan går langt, langt videre end det, lovgivningen siger, vi skal. Den her plan går lidt videre end Affald 21, den er økonomisk afbalanceret, så det kun giver en takststigning på 8,5 pct. i hele perioden. Så jeg forstår ikke argumentationen.

Jeg er helt enig med Enhedslisten i, at der er mange mennesker i København, som gerne vil gå langt, langt videre end denne plan. Der er mange mennesker i København, som gerne vil behandle miljøet ordentligt, som gerne vil behandle jorden ordentligt, som gerne vil have langt, langt bedre muligheder, end de får med denne her plan. Men det har altså ikke været muligt at tilgodese det i år 2001, 2002, fordi tingene skulle hænge sammen både økonomisk og politisk, så derfor har man fundet et niveau, som kunne stemmes igennem politisk.

Jeg vil godt til Rikke Fog også sige, at det er fuldstændig rigtigt, at de hørings svar, der er kommet ind, også efter min mening kunne have været behandlet mere positivt, og det var også det, udvalget tilkendegav, da vi gav vores protokolbemærkning.

Jeg vil også sige, at jeg er enig i, at vi ikke kun skal satse på biogasløsninger, men også satse på kompostløsninger. Nu har vi et biogasforsøg, der kører, og det er hovedsagelig finansieret af Miljøstyrelsen, fordi vi skal have en afklaring på, om det er en metode, vi vil bruge, eller en metode, vi ikke kan bruge.

(Kort bemærkning)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Martin Geertsen (V): Jeg synes simpelt hen, den politiske venstrefløj er sluppet alt, alt for let om et centralt punkt, diskussionsemne i denne debat. Nu har venstrefløjen været med til at hæve skatten med 0,6 pct. her for et kort stykke tid siden, og nu vil man altså også pålægge københavnernes afgifter.

Hvad er det for nogle skatter og afgifter, som venstrefløjen har været bannerfører for? Ja, det er skatter og afgifter, som vender den tunge ende nedad. Det er skatter og afgifter, som rammer de socialt dårligt stillede københavnere hårdest. Hvor er bråvalla-talerne, hvor er talerne herfra fra Lars Hutters, Bo Asmus Kjeldgaard, Rikke Fog-Møller og andre i den her sammenhæng, hvor man går på talerstolen og taler den fattige københavners sag?

Var det ikke en idé, at man lagde det element ind i denne debat? Man kan rigtigt svine med affald, men man kan også svine med fattige menneskers penge.

Lars Hutters (L): Nu er Venstres nye ordfører på denne sag, Martin Geertsen, jo ikke ligefrem beriget af den største indsigt i, hvad der er foregået i Miljø- og Forsyningsudvalget, da Martin Geertsen ikke har plads i udvalget. Men jeg kan så sige, at jeg har ført en stor kamp præcis for at undgå, at det skal væltes over på de laveste indkomster, hvad jeg også sagde, da vi drøftede taksterne.

Men lad det nu ligge, lad det nu ligge. For hvis der var noget som helst ærlighed i Martin Geertsen og Venstre, hvorfor har Venstre så ikke brugt sin tid i de 3 år, hvor der var planer om, hvordan vi skulle udvikle den nye affaldsplan, til at sikre, hvd jeg også har spurgt De Konservative om, at den affaldsplan, som vi nu skal tage stilling til i aften, kunne garantere, at det blev både bedre og billigere og et bedre miljø? Hvor er de konkrete ændringsforslag til, at vi kunne gøre det? Jeg havde stemt for det, jeg havde været jublende lykkelig.

Jeg kæmpede i Miljø- og Forsyningsudvalget kritisk for at få undersøgt alle spørgsmål. Jeg har ikke ligefrem – det kan jeg vist godt tillade mig at røbe over for forsamlingen – fået den mest ihærdige støtte fra Venstre, men lad det nu være. Man har haft muligheden.

Hvis ikke man arbejder og lægger forslag frem, der er i overensstemmelse med det, så får man det resultat, hvis Martin Geertsen, og det vil det blive ved med, hvis Venstre er lige så uansvarligt, så vil det blive dyrere, og vi vil få et stærkt forringet miljø, der vil komme miljøgifte, vandforurening. Sundheden blandt københavnernes vil være endnu mere truet, med alle de omkostninger, vi vil få til hospitaler, til pensioner, invalidepensioner på grund af, at man bliver hjerneskadet af blyforgiftning og andre tungmetaller.

Det er simpelt hen noget af det værste ragnarok og uansvarlighed, som vi i aften oplever fra Venstre, som ikke engang har forstand på økonomi forstået på den måde, at hvis vi skal have en god økonomi, så skal der planlægges omkring det, således at vi kan undgå fuldstændig skøre udgifter som følge af, at mennesker kommer til skade, og miljøet kommer til skade.

I 3 år, i 3 år har Venstre og De Konservative anvendt de korslagte armes politik i Miljø- og Forsyningsudvalget, fuldstændig for at de tror, at de kan gratis og omkostningsfrit gå frem til Borgerrepræsentationen og sige, vi vil ikke, og der skal ikke være nogen takststigninger, selv om de oven i købet forsøger at bilde befolkningen ind, at de har de vises sten om, hvordan vi kan gøre det.

Mage til dyb uansvarlighed. Jeg vil ønske, at københavnernes aldrig nogen sinde kommer til at opleve, at Venstre og De Konservative kommer til at bestemme, hvordan miljøet skal gå gaskak og grassat her i København. Det havde jeg egentlig ikke forventet af Martin Geertsen, som egentlig, mener jeg, godt kunne tænke lidt dybere over tingene end det, vi lige har hørt her fra Borgerrepræsentationens talerstol.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 7. december 2000**

2. næstformand (**Bente Frost**): Ja, vi hører, hvad han siger.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Nu beskylder Lars Hutters mig for manglende indsigt. Det plejer jo ikke at genere Lars Hutters, så det vil heller ikke genere mig i denne sammenhæng. Ligesom Lars Hutters beskylder Venstre og Det Konservative Folkeparti for en ikke særligt konstruktiv tilgang. Det plejer heller ikke at genere Lars Hutters, så det vil heller ikke genere os, ifald det var tilfældet.

Det var sådan set ikke alt det, som Lars Hutters brugte sin tid på heroppe, jeg var interesseret i at høre noget om. Det, jeg var interesseret i at høre noget om, var det, Lars Hutters ville lade ligge, nemlig spørgsmålet om: Hvad med alle de fattige københavnere, hvad med de mindrebemidlede københavnere, dem som Lars Hutters plejer at tage i forsvar, og hver eneste gang Borgerrepræsentationen tager en beslutning om den gruppering af mennesker, så kalder han det en forbrydelse mod københavnernes? Hvad med dem i denne sammenhæng, Lars Hutters? Er det ikke en forbrydelse imod den svageste stillede del af københavnernes, at man nu endnu en gang laver en skattestigning, som har en social slagside?

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Jeg må konstatere, at Martin Geertsen ikke har hørt efter. Jeg har i udvalget kæmpet for, at den afgiftspolitik skal være anderledes, og jeg har fået tilsagn om, at det vil blive anderledes i fremtiden, ikke mindst, ikke mindst, Martin Geertsen fra Venstre, takket være den affaldsplan, som vi om lidt skal tage stilling til.

Jeg har det, det vil jeg godt sige, på samme måde, at jeg ønsker ikke, det skal være de svageste skuldre, der skal bære de tungeste byrder, og det ved Martin Geertsen også, og derfor forsøger Martin Geertsen selvfølgelig at ramme mig på det punkt, men jeg bliver bare ved.

Jeg tror, det ville have været anderledes, hvis Venstre havde arbejdet konstruktiv omkring affaldsplanen, så der havde været nogle andre muligheder. Det har man ikke, og det ønsker Martin Geertsen, det kan jeg godt forstå, ikke at tage stilling til, for det er det rene fallit fra Venstres side.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det Ole Hentzen i 3. runde.

Ole Hentzen (C): Det, der her bliver kaldt de korslagte armes politik af op til flere parti-repræsentanter, skal måske lige ses i lyset af, at det kan jo være ganske vanskeligt at operere med en samling af gurer, som ligesom er frelst i det her spil. Derfor er det vanskeligt at komme til orde, og derfor kan det nok også føles, at afstanden ikke bare er stor, men at man skal blive frelst i mellemtiden for overhovedet at kunne få de pågældende i tale.

Men det, der bringer mig herop, er selvfølgelig elementet i det her affaldskompleks, som for visse er noget helligt noget. Det er indsamling af affald til bioforgasning. Nu har jeg sådan måttet læse i dagspressen op til mange gange, at borgmesterens embedsmænd udtaler, at der er indgået aftale med et anlæg i Herning om, at man miljømæssigt forsvarligt på lastbiler transporterer københavnsk indsamlet bioforgasningsmasse til Herning og kører lastbilerne tomme hjem igen.

Jeg vil sådan set gerne have, hvis borgmesteren bare bruger en kort bemærkning på at bekræfte, om der er truffet aftale om, at Københavns Kommune træder ind i en sådan miljøordning. Har Københavns Kommune skrevet under på en vanvittig ting om, at der skal køre lastbiler fra Københavns Kommune til Herning med denne biogasmasse? For mere idioti kan vel

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

næsten ikke ønske sig, hvis man skal ud til den københavnske befolkning og sige, at her indfører vi nogle affaldsordninger, som er miljømæssigt rigtige.

Jeg ved godt, der er nogle frelste, der siger, jamen de omkostninger tager vi bare. Altså én ting er, hvad der miljømæssigt belaster med nogle lastbiler derovre. Hvis vi kan lave lidt gas ovre i Herning på den anden side der, så er det jo rart. Der vil forbrugerne, uanset om de er lavtlønnede eller højtlønnede, i København sige, at nu er de blevet bindegale inde på Borgen.

Det er jeg sikker på, at Lars Hutters vil give mig ret i. Men han har måske været med i udvalget til at træffe en sådan beslutning, eller er det en beslutning, der bare blev truffet på embedsmandsplan, at københavnske forbrugeres indsamlede bioaffald skal køres til Herning på lastbiler for at komme ind i et eller andet biogasanlæg i Herning.

Hvis det er rigtigt, Lars Hutters, så vil jeg også gerne have, at Lars Hutters bruger en kort bemærkning på at komme op her, om han oplever det som miljømæssigt forsvarligt og rigtigt, uanset hvilken indkomstkasse københavnerne befinder sig i.

Henrik Morgen (B): Det Radikale Venstre har lyttet med interesse til debatten ikke alene i aften, men i det hele taget på miljøområdet. Og vi tilslutter os de overordnede målsætninger og arbejdsplanen som sådan, fordi det er et fremskridt for miljøet i Københavns Kommune.

Når det er sagt, så må vi også sige, at vi er enige i mange af de ting, der har været rejst, i kritikken af, at der generelt er mange uambitiøse målsætninger, især med hensyn til forebyggelsen, det vil så sige at formindske affaldsproduktionen i den her sammenhæng. Det kan jo godt undre med en SF-miljøborgmester, men alligevel er det en fornuftig plan, der er lagt frem.

Vi støtter også planen set i lyset af den nationale handlingsplan Affald 21, der jo med rette kritiserer Københavns Kommune på affaldsområdet.

Nogle meget få bemærkninger i øvrigt. Der har været mange synspunkter her fremme. Det kan godt lide hult, synes jeg, at påberåbe sig den sociale slagside ved de forudsete takststigninger. Men også fra radikal side er vi meget uforstående over for en forudset afgiftsforhøjelse på 8,5 pct. for husholdningerne over én kam. Vi tror, at det kan gøres bedre, og vi tror også, at det kan rummes inden for arbejdsplanen, fordi vi har jo brug for individualiseret takststruktur, der tilgodeser miljøbevidste husholdninger og virksomheder frem for andre.

Det, som med god ret kan siges at have en social slagside, er jo afgiftsforhøjelser i den størrelsesorden, som jeg lige nævner, 8,5 pct. sammenholdt med, hvad der ellers er sket af skatte- og afgiftsforhøjelser i Københavns Kommune vedtaget her i Borgerrepræsentationen bare i den seneste tid. Jeg tænker især på skatteforhøjelsen på 0,6 pct., som vi kan takke Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten for. Det er en skattestigning, der i øvrigt set med radikale øjne er fuldstændig unødvendig, men som sammen med forhøjelser også på forbrugsskatter og affaldsafgifter kan skabe et socialt problem. Vi er meget enige i de synspunkter, der har været fremhævet her fra talerstolen.

Så tilsammen må vi have øjnene åbne for, at skattestigninger og de øgede afgifter kan have en social slagside, og derfor må vi tage forbehold på den del, når vi kommer til konkret behandling senere i løbet affaldsplanens løbetid.

Sammenfattende mener vi altså, at Affaldsplan 2004 på mange måder er for uambitiøs, og vi er lidt skuffede over, at en SF-miljøborgmester ikke har større visioner for miljøet, i hvert fald ikke uden at det nødvendigvis koster mange, mange penge. På den anden side må vi sige, det er et fremskridt for miljøet. Vi hilser den velkommen, og vi stemmer for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Rikke Fog-Møller (Ø): Ja Martin, vi kan jo heller ikke lide, at skatter vender den tunge ende nedad, eller afgifter vender den tunge ende nedad.

Det, vi kan sige med denne her affaldsplan, er, at den baserer sig på en udmelding fra regeringen, Affald 21, og vi går faktisk ikke ret meget videre end Affald 21. Vi gør sådan set det, vi skal som kommune. På så mange områder gør vi også det, vi skal. Når vi laver planer for det sociale område, for sundhedsområdet, så forsøger vi at gøre det, vi skal, i hvert fald, og det koster altså nogle penge.

De fattige københavnere har også gavn af en affaldsplan, de har gavn af, at der kommer mere orden på deres affald. De har gavn af, at der ikke er en masse forurenende stoffer, der flyver rundt i byen om dem. Det er jo også de fattige københavnere, der ikke bare kan flytte ud, når deres børn får allergi og hvad ved jeg, og får alle mulige sundhedsproblemer som følge af øget luftforurening og andre ting i byen.

Så er der en lille morsomhed her. Det er, at vi betaler heller ikke så forfærdelig meget for affaldet i Danmark. Syd for grænsen er der rigtig mange steder i de rigtig mange Länder i Tyskland, hvor man betaler op til 4 gange så meget for at få hentet sit affald, som vi gør. Så kunne det jo være, at Venstre skulle prøve at se på, hvilke ønsker til EU-harmoniseringen de sådan har fremover på dette område.

Erik Vinding (A): Jeg vil bare op og holde lidt fast i planen, for jeg kan forstå, at Venstre er begyndt at interessere sig for planen ud fra et eller andet spørgsmål om, at de svageste bliver ramt af den. Så er jeg ked af, at Martin Geertsen ikke sidder i Miljøudvalget, så han havde stillet de her forslag, så vi kunne have behandlet dem der, hvis der er noget, der er galt.

Alle sammen har jo sagt, at vi skal diskutere takster på alle områder, og vi vil godt være med til at sætte dem ned. Men Martin Geertsen svinger sig op til her at gå op og sige, at det er et angreb mod de svageste borgere. Så må man nok sige, at så bør man også i udvalget i hvert fald sørge for at få de meninger igennem dér, og det kunne man have gjort igennem en næsten 3-årig periode. Så jeg er ked af, at Martin Geertsen må nok gå lidt til sine udvalgsmedlemmer og prøve på at få sat det igennem. Men vi har debatteret meget, hvad taksterne kan være.

Ole Hentzen går ind for guruer og frelste, og så vil jeg nok sige, det er vel for at vende debatten fra, hvad der i og for sig står i den, fordi udvalgsmedlemmet, der har med denne plan at gøre, har jo været oppe og argumentere meget om, hvad indholdet af den er. Så jeg kan ikke forstå Ole Hentzen, når han kommer herop for at frelse De Konservative ud fra at sætte nogle helt andre ting på dagsordenen end lige planen. Men det er jo bare et spørgsmål om, at det er en afledningsmanøvre.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** Ole Hentzen tager et projekt med, som sådan set ikke er en del af affaldsplanen, nemlig biogasforsøget, som er finansieret af Miljøstyrelsen, og som styres af en række kommuner, som skal finde ud af, om det her bioforgasning er en metode, vi kan satse på.

Det har vi i udvalget, eller jeg har som borgmester, sagt er en god idé og går ind i det, som Miljøstyrelsen finansierer, fordi vi ikke skal gøre ligesom i Helsingør, hvor man brugte mange, mange millioner kroner på at bygge et anlæg, som så viste sig ikke at du, og som man blev nødt til at lukke igen. Det duede ikke, fordi det stank ad Pommern til.

Og som jeg har forstået den projektgruppe, som sidder med det her, så har man valgt at køre det til Herning i forsøgsperioden, fordi det er det eneste sted, der er en forbehandling. Det er selvfølgelig fuldstændig tåbeligt, at man skal køre så langt, men det er det, de faglige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

folk, der sidder med det, er nået frem til er den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på. Vi bygger jo ikke et anlæg tæt på København, hvis vi ikke ved, om det kan fungere. Så det er det, den del handler om.

Det er i øvrigt ikke en del af selve affaldsplanen, projektet. Det er rigtigt, at der i affaldsplanen står, at vi skal træffe nogle konklusioner om det her, og vi skal finde ud af også at gøre noget mere for komposteringen.

Så vil jeg sige til Martin Geertsen ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Det var en kort bemærkning, borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, og nu er den ikke så kort mere.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg troede, jeg havde trykket mig på.

Hvis jeg bare ganske kort må få lov til at sige til Henrik Morgen, at jeg synes, at den bemærkning, De Radikale kom med her, illustrerer, hvor hyklerisk man kan være. På den ene side vil man gerne stå her og sige, at miljøborgmesteren ikke går langt nok, og på den anden side så er man imod takststigningerne. Det synes jeg taler for sig selv.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Det blev rimelig uklart, om det var udvalget, eller det var borgmesteren, eller det var eksperterne, der havde besluttet, at Københavns affald skal køres til Herning. Der må da være et politisk flertal, der synes, om det er politisk forsvarligt af miljømæssige årsager, at det skal køres til Herning.

Så kan borgmesteren sige, det ikke er en del af affaldsplanen eller hvad. Det står altså nævnt deri, og det er noget, der sættes i gang.

Når nu borgmesteren går op og svarer på det der miljøspørgsmål, om det er miljømæssigt forsvarligt, kan han så ikke sige, hvem det er, der også betaler det? Hvem skal betale de her penge, for det er faktisk ikke penge, der kommer fra Miljøstyrelsen. Det er penge, som de københavnske forbrugere skal betale for at få det kørt til Herning.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Miljø- og Forsyningsudvalget har bemyndiget forvaltningen til at gå ind i det her projekt, som er finansieret af Miljøstyrelsen. Den projektgruppe, der sidder med det, har besluttet, hvordan det skal føres ud i praksis, og de er altså nået frem til, at det er bedst at køre det til Herning. Det har ikke været til beslutning i Miljø- og Forsyningsudvalget, heller ikke hos borgmesteren.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Det vil sige, at borgmesteren har mistet sin miljømæssige profil overhovedet, har fraskrevet sig ethvert ansvar for, hvad nogle eksperter siger er miljømæssigt forsvarligt, nemlig at ligge og køre lastbiltransporter tværs igennem hele landet til Herning frem og tilbage.

2. næstformand (**Bente Frost**): En lille kort bemærkning til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Nej, men faktum er jo, at Miljøstyrelsen siger, udvalget har sagt, at bioforgasning er en af de ting, der skal satses på. Og det vil være dybt tåbeligt at bygge et anlæg tæt på København, medmindre man ved, at metoden duer. Der er det det eneste sted i landet, som kan lave en forbehandling.

(Kort bemærkning).

Henrik Morgen (B): Til miljøborgmesterens oplysning: Det Radikale Venstre er principielt for forbrugsskatter, herunder også skat på affaldsproduktion, og ikke på indkomstskatter. Så der er ikke noget hykleri i det her. Der er alene tale om, at der er et socialt problem i at hæve indkomstskatten og hæve affaldsafgifterne samtidig. Og der er også et problem i at hæve affaldsafgifterne over én kam. Vi ønsker en individualiseret affaldsafgiftsstruktur.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Hvis jeg hører rigtigt, så siger borgmesteren: Miljøstyrelsen har bestemt, at det københavnske affald af miljømæssige årsager skal køres til Herning. Fra København til Herning, skulle Miljøstyrelsen have bestemt, for borgmesteren siger, det er ikke bestemt af mig, det er heller ikke bestemt af udvalget, det er heller ikke bestemt af min forvaltning, det er Miljøstyrelsen, der har bestemt, at Københavns affald skal afprøves biogasmæssigt i Herning.

Synes borgmesteren så ikke, at han burde have grebet ind over for dette magtmisbrug af miljømæssig art, at tvinge lastbiler til at køre igennem hele Danmark, fordi Miljøstyrelsen synes, at det københavnske affald skal behandles i Herning?

Hvor er handlekraften efterhånden henne hos borgmesteren? Har han fuldstændig deponeret den inde i Miljøstyrelsen?

Borgmester **Per Bregengaard**: Vi nærmer os jo forhandlingernes afslutning, så Enhedslisten har et forslag:

»Det foreslås, at Miljø- og Forsyningsudvalget fremkommer med et forslag til et system med socialt differentierede affaldsafgifter, således at byrderne for de mindrebemidlede lettes.«

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Må jeg så spørge borgmester Per Bregengaard, hvorvidt det skal forstås derhen, at ifald U & U-borgmester Per Bregengaards forslag ikke bliver vedtaget, så stemmer Enhedslisten imod planen som helhed? (*Borgmester Per Bregengaard*: Nej).

2. næstformand (**Bente Frost**): Ingen direkte tale, I må forhandle nede i den anden ende af salen, men meget stille.

Nu er der ikke flere, der har begæret ordet. Der er kommet et ændringsforslag fra Enhedslisten om, at det foreslås, at Miljø- og Forsyningsudvalget fremkommer med et forslag til et system med socialt differentierede affaldsafgifter, således at byrderne for de mindrebemidlede lettes.

Rikke Fog-Møller, jeg mener ikke, at det kan komme til afstemning i dag. Det må rejses i udvalget, fordi det her drejer sig om affaldsplanen og ikke finansiering af affaldsplanen, så derfor må det forslag afvises.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jeg er blevet bedt om at svare Ole Hentzen, og jeg vil sige, at jeg ikke har blandet mig i det projekt. Når man har sat et projekt i gang, og man har givet en bemyndigelse til at lave et forsøg, som er finansieret af Miljøstyrelsen, og som omfatter en hel række kommuner i hovedstadsområdet, så må man se, hvad forsøget ender med. Der er en god argumentation for, at de kører det derover, fordi det er det eneste sted, de kan få det afleveret uden forbehandling. Så sådan er svaret.

Så skal jeg i øvrigt sige til den anden ting, at der faktisk er nedsat et takstudvalg, som arbejder med de ting, og som kommer med en rapport, og det ved Rikke Fog vist også godt.

Indstillingen blev godkendt med 32 stemmer imod 16.

For stemte: A, F, Ø, B og L.

Imod stemte: V, O, C og D.

=====

28) BR 524/2000. KE's nettariffer for el

Indstilling om godkendelse af forslag til nettariffer for 2001 på elområdet fra KE Energiforsyningen, idet en eventuel justering af nettarifferne i 2001 som følge af Energitilsynets fastlæggelse af indtægtsrammerne for 2001 skal forelægges Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

29) BR 531/2000. Medlemsforslag vedrørende kvalitetsmærkning af københavnske plejehjem

(Stillet af Martin Geertsen (V), Louise Frevert (O), Grete Henius (C), Henrik Morgen (B) og Ben Haddou (CD)):

At der indføres kvalitetsmærkning af de københavnske plejehjem.

At kommunen tilslutter sig Socialministeriets certificeringsordning på ældreområdet for så vidt angår plejehjem.

At Sundhedsforvaltningen pålægges at undersøge mulighederne for en egentlig akkreditering af de københavnske plejehjem, i lighed med den igangsatte proces i Hovedstadens Sygehusfællesskab.

Martin Geertsen (V): Jeg tror, vi alle sammen i København er sådan lidt begrundet i tvivl om, måske lige bortset fra Lars Hutter, men vi andre er i hvert fald begrundet i tvivl om, hvorvidt vi egentlig har en ældresektor, som fungerer nogenlunde godt, mindre godt eller måske ligefrem rigtig, rigtig dårligt.

Det er faktisk i det lys, at det her forslag skal ses. Forslagsstillerne ønsker nemlig, at københavnernes generelt, men også os som politikere får en mere sikker viden om, hvordan vores plejehjem i virkeligheden fungerer, hvilke er gode, hvilke er mindre gode. For nogle plejehjem er givet, og det er langt de fleste, for ikke at sige alle, gode på nogle områder og mindre gode på andre områder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Det er i virkeligheden det, der er det centrale i det her forslag. Vi vil nemlig gerne med det her forslag og med implementeringen af det prøve at finde ud af, hvor det enkelte plejehjem er godt og mindre godt. Og det er med henblik på at hjælpe, støtte og løfte der, hvor det kniber, og så bruge de plejehjem, som i deres helhed eller på enkeltområder fungerer godt, ja, at de under en eller anden form tjener som ledestjerner, som forbilleder.

Pointen er i virkeligheden, at københavnernes ud fra en lang række kriterier, som også er oplyst i motiveringen, og der kunne være andre kriterier, og politikerne her i Borgerrepræsentationen ud fra den her række af kriterier i højere grad skal kunne kende deres plejehjem, kende deres plejehjem på kvaliteten.

Dertil kommer så, at forslagsstillerne, som det også ses af pind 2 og 3, også gerne ser de københavnske plejehjem sådan bredt lidt ud, prøver at få sat de københavnske plejehjem ind i en national og også gerne i en international ramme.

Vi tror faktisk, at vi med implementeringen af en løbende kvalitetskontrol kan komme nogle af de skandaler, som vi desværre har set for mange tilfælde af, i forkøbet, prøve at opdage problemerne, inden de opstår, via nogle af de kriterier, som vi opstiller.

Jeg behøver bare at minde om et højaktuelt plejehjem, nemlig situationen i De Gamles By, hvor det er vores opfattelse, at havde man grebet den problemstilling i opløbet, havde man været mere opmærksom, havde man haft nogle måleinstrumenter, så havde man langt tidligere kunnet gribe ind, langt tidligere kunnet få rettet op på problemstillingerne.

Så det er sådan set hovedmotivationen for det her forslag.

Vi har allerede kunnet se de første reaktioner på vores forslag. Jeg vil gerne have lov til først og fremmest at kvittere over for sundhedsborgmesteren for hans opbakning.

Så er jeg selvfølgelig ked af, at venstrefløjen ikke har lyst til at stemme for forslagsstillerens forslag eller i hvert fald har udtrykt kritik af forslaget. Jeg gik ellers rundt i den naive tro, at venstrefløjen havde en stor lyst til at have indsigt i alle mulige forskellige forhold, men også at have stor indsigt i, hvad det i virkeligheden er, der foregår i den offentlige sektor, hvor det står godt til, hvor det står skidt til, og om vi præcis dér, hvor det står skidt til, ikke kan lave en forøgelse og en stor indsats.

Så jeg er egentlig ked af, at de, som egentlig er, hvad skal man sige, de socialt dårligst stillede, de svageste københavnernes talsmænd, burde være det, nemlig venstrefløjen, ikke har lyst til at bruge det her instrument til at finde frem til nogle løsningsmodeller, så også der, hvor vi leverer en dårlig service, kan vi sætte ind.

Men jeg håber, at vi i løbet af denne debat måske kan få opklaret noget, som venstrefløjen har misforstået. Jeg håber, at man vil give det her forslag et par gode ord med på vejen og har lyst til at implementere videre på det.

Jeg skal allerede nu selvfølgelig på forslagsstillerens vegne sige, at det jo ikke er sådan noget, vi indfører over en nat, så derfor vil vi foreslå en udvalgshenvisning til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Borgmester Peter Martinussen: Jamen i Den Socialdemokratiske Gruppe hilser vi, som vi allerede har røbet i medierne, faktisk forslaget velkommen. Der er jo forskellige former for motivering for det her forslag, kan jeg forstå. Der var i hvert fald forskel på den skriftlige og den mundtlige, men vi endte da nogenlunde samme sted.

Jeg vil bare sige, at vi har sådan set i Socialdemokratiet læst det på den måde, at der er en række borgerlige partier herinde, som vil sikre, at et rigtigt godt regeringsinitiativ gennemføres i København. Det siger vi tak for. Der er også et enkelt regeringsparti med blandt forslags-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

stillerne. Det er vel det, der har sørget for det, at det er De Radikales fingeraftryk, der slår igennem her – Henrik Morgen nikker.

Jeg vil bare sige, vi er helt med på det. Det, jeg ikke helt forstår – og nu skal jeg ikke være sarkastisk, fordi vi ser faktisk positivt på det her – er frygten hos Martin Geertsen og de andre forslagsstillere for, at vi i København skulle være blandt de kommuner, der ydede modstand mod det her certificeringssystem og kvalitetsmærkning under en eller anden form. Det forstår jeg simpelt hen ikke, hvor man har fra, og jeg håber, at Martin Geertsen og andre af forslagsstillerne kan bekræfte, at ingen fra denne kommune, heller ikke socialdemokrater, har været ude og tale imod princippet i det her. Nå o.k.

Jeg vil så bare sige og lad os gå over i det positive hjørne – det er jo snart jul – at vi er med på det her. Men vi vil godt sige, jeg tror, man skal være meget forsigtig med, hvad det er man opnår og ikke opnår med de forskellige metoder her. Jeg er f.eks. ked af at skulle være lyseslukker her i juletiden, men den der med, at det, der er sket i De Gamles By, som jeg i øvrigt synes, man skal passe på med at bruge ordet »skandale« om, men lad det nu være, hvad det være vil. Her er i hvert fald nogle klare problemer, som et samlet Sundhedsudvalg herinde også har forholdt sig til og tak for det. At man havde undgået det, bare man havde haft en kvalitetsmærkning, tror jeg ikke, tænk, det tror jeg virkelig ikke.

Men man kan ved kvalitetsmærkningen, hvordan man end gennemfører den, og den debat tager vi detaljeret i udvalget og ikke i salen i aften, tror jeg, opstille nogle kriterier, der sikrer, at vi ved, hvad vi mener, når vi siger, at vores plejehjem er af høj kvalitet. Jeg er sikker på, at de københavnske plejehjem, ingen nævnt, ingen glemte, kan stå distancen.

Der foregår jo også, som Martin Geertsen også fik bemærket det, rent faktisk ganske meget godt kvalitetsarbejde på mange af dem. Så vi er helt med på at prøve at beskrive det her.

Personligt tror vi nok i Den Socialdemokratiske Gruppe, at akkrediteringen, som der direkte henvises til her, som vi har igangsat i HS og er meget glade for, lige skulle være måden at gøre det på, det tror vi nu umiddelbart, men vi er villige til at drøfte det videre, nok er en for tung og for langsommelig proces. Det tror vi ikke, vi har tålmodighed til at vente på.

Det er ikke, fordi vi synes, det er en dårlig proces, for det er det ikke og slet ikke i HS og på hospitalsområdet, men der er altså et langt, langt skridt fra de der standarder, som de lægger internationalt, og så til at tilpasse dem til den særlige, synes jeg, meget positive plejehjemsverden, vi har i Danmark og i København.

Men kort sagt, ja til det her.

Der er et enkelt ord, der støder os lidt måske i motiveringen, og som kunne have medført, at vi måske ikke bare lige havde skrevet under, hvis vi var blevet spurgt, ellers tror jeg næsten godt, vi kunne have været medforslagsstillere, men det blev vi ikke spurgt om, så det slap vi for at tage stilling til. Det er ordet »konkurrenceevne«. Altså det skurrer lidt i mine ører at snakke om konkurrenceevne mellem vores plejehjem, men det kan selvfølgelig opfattes på mange måder, og jeg vil vælge her at fortolke det positivt som en positiv konkurrence – med citationstegn dog – mellem plejehjemmene om, hvem der kan, jeg var nær ved at sige tilbyde flest mulige aktiviteter og god kvalitet inden for den ressourcemæssige ramme, de har arbejdet inden for.

Men altså det er jo ikke konkurrencen, vi skal fremme på det her felt. Vi skal sikre, at de plejehjem, vi lægger navn til i København, uanset hvem der driver dem, og de fleste er jo selvejende/private, lever op til den høje kvalitet, der skal være i vores ældreomsorg. Det kom også frem på ældrekonferencen den 22. november, og jeg er sikker på, at de arbejdsgrupper, der sidder, også vil være med til at øve indflydelse på det her. Det tror jeg også, Martin Geertsen og de andre forslagsstillere vil være med til at sikre, at vi får.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Marlene Krogh (F): Ja, det her er for mig at se et besynderligt forslag, og at det så skulle komme fra Venstre, som egentlig talt ønsker, at der skal være mangfoldighed og forskellighed på de københavnske plejehjem.

Det får mig til at lede tankerne hen på, at det her måske handler om noget andet. Det handler måske om, at vi skal have lukket 381 plejehjemspladser her inden engang næste år. Er det det, det handler om, så synes jeg, man skal sige det rent ud.

På nuværende tidspunkt er det altså sådan, at der opholder sig 150 plejehjemsgodkendte ældre på de københavnske sygehuse, og man har oprettet en venteafdeling ude på Hvidovre Hospital, det er katastrofalt.

Er den her mærkning sådan, at de borgerlige med Grete Henius og med andre i spidsen nu skal til at sætte pris på, hvad for nogle plejehjem der er bedst, og så derefter efterlade en følelse af, at man kan vælge? Man kan ikke vælge, men det er åbenbart det, som man tror i Venstre og Konservative og De Radikale, at man kan vælge. Det er højst besynderligt, det her forslag.

Så vil jeg sige, at hvis man har fulgt lidt med i, hvad der også er foregået, så ved man også, at vi har diskuteret, at der skal være en bedre ledelse, der skal være et bedre arbejdsmiljø, virksomhedsmål, og man skal finde ud af, hvad det er for nogle ydelser, og det er også det, vi har forsøgt at sætte navn på her inden for det sidste stykke tid.

Det er derfor, at SF også har foreslået, at man i forbindelse med denne her store omprioritering af ældreområdet netop skal gå ind og se på, jamen hvad er det egentlig talt for nogle ydelser, vi får? Det er meget mere interessant at se på, hvad det er for nogle ydelser, vi kan give, og hvad det er for en service, vi vil give. Vil vi give til ensomhed? Det synes jeg er et godt spørgsmål, det vil jeg godt stille dem, der har stillet det her kvalitetsmærkningsforslag. Vil vi det, så koster det, det skal man bare være klar over.

Så jeg synes, det er yderst betænkeligt, at man prøver at ville kvalificere dette område ved at lave en kvalitetsmærkning.

Så den sidste ting er jo, at vi taler altså om folks hjem, hvor de skal ende deres dage, hvor de skal have måske en stille og rolig oplevelse af, at det også kan være rart og hyggeligt og trygt.

Så vil man så prøve at akkreditere nogle ting. Hvad vil det betyde at akkreditere de her ting? Det er faste forretningsgange, det er noget, man gør i en virksomhed som HS, fordi der er en masse processer, man skal igennem, man skal kontrollere og sådan noget. Det vil man så prøve at have ind på et plejehjem også nu. Det er højst besynderligt for SF.

Men det er ikke ensbetydende med, at vi ikke vil høre nærmere om, hvad I mener om det, men det er meget besynderligt, at man på denne her måde vil prøve at lave en konkurrence indbyrdes mellem plejehjemmene, når det reelt ikke er muligt.

Bente Møller (Ø): Enhedslisten vil gerne have, at det ikke bare er de københavnske plejehjem, men også de københavnske ældreboliger, der fungerer som plejeboliger med fast stampersonale, som jo ikke er med i forslagsstillernes forslag, selv om det faktisk er størstedelen af de boliger, vi har plejekrævende ældre boende i, der har høj kvalitet. Vi tror bare ikke på, at det løses ved at lave en certificeringsordning. Det kan godt være, vi under udvalgsbehandlingen kan nå frem til noget, hvor enderne mødes, og hvor certificeringen så bliver en del af det. Men certificering er jo ingen kvalitetsgaranti.

Havde man nu certificeret plejehjemmet Granbo tirsdagen før Borgerrepræsentationen på et møde onsdag før sommerferien besluttede at lukke det, så havde man fået nogle resultater,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

der viste en stor tilfredshed blandt beboerne. Havde man lavet den samme måling torsdag morgen efter Borgerrepræsentationens beslutning onsdag aften, så havde resultatet været det stik modsatte, for da havde de jo fået at vide, at de skulle sættes på gaden.

Det er bare et eksempel på, at kvalitet jo ikke er en stationær størrelse. At give nogle en certificering uden at stille krav i øvrigt til opfølgning, løbende kontrol, tilsyn, er jo det samme som at give dem et gummistempel, og hvad så?

Vi har ikke for mange plejeboliger og plejehjemspladser i København. Faktisk har vi uhyggeligt mange færdigbehandlede liggende på sygehuse i øjeblikket, så de københavnske ældre er jo ikke i samme situation som jeg som forbruger er, når Levnedsmiddelkontrollen fortæller mig, hvilke bagerier eller restauranter der er nogle svinestier. Jeg kan nemlig lade være med at handle der. Hvis nu jeg ligger ude på Bispebjerg Hospital og efter at have ligget der i rigtig lang tid får anvist en plejehjemsplads, så er jeg nødt til at tage det, jeg kan få, jeg har ikke andre muligheder.

Så i den situation er det spørgsmålet, om det at have en viden om, at her har vi nogle, der får 13 på karakterskalaen, og her har vi nogle, der får 8, er så vigtigt for den gamle. Jeg synes, det politiske mål for os må være, at alle vores plejehjem får 13, jeg vil slet ikke acceptere, og det vil Enhedslisten ikke, at der ikke er nogen, der opfylder kvalitetskravene hele vejen rundt. Skal vi have kvalitetskrav, skal vi have løbende opfølgning, lige så snart det skrider, må vi tage nogle politiske konsekvenser af det.

Derfor vil vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen stille forslag om to ting. Det første er, at den dialogproces, der blev skudt i gang med Ældrekonferencen i BellaCentret, som skal munde ud i en ældrepolitik, som jo skal politisk behandles, indeholder det, der skal være de politiske kvalitetsmål på ældreområdet. Det er noget, vi kender fra socialplaner, fra andre planer, nogle mål, som vi siger, at dem vil vi have overholdt, det er det, vi skal levere ressourcer til, det er det, vi forventer at kunne få for de penge, vi har sat af, og vi vil følge op på, om det bliver overholdt.

Så vil vi endvidere foreslå, at man i hver bydel, hvor vi i forvejen har ældreråd, laver et tilsynsråd, som kommer til at bestå af – jeg vil sige, det er ikke nogen kardinalsag, det vil vi gerne snakke videre om, men det er sådan, jeg er nået frem til det efter at have drøftet det med nogle af de københavnske ældrerådsformænd – 2 medlemmer af det lokale ældreråd, 2 repræsentanter valgt af pårørende til beboerne på plejehjem og plejeboliger i området og 2 repræsentanter for de faglige organisationer, det vil sige udpeget af FOA og Dansk Sygeplejeråd og hvem der ellers beskæftiger personale på plejehjemmene.

De tilsynsråd skal føre et tilsyn, der er supplement til det glimrende tilsyn, stadslægeembedet udfører i København, og som vi er smaddeglade for.

Men de vil ved at have en lille gruppe plejehjem, hvor de vil komme jævnligt, kunne fortælle os nogle ting, som vi ellers ikke opdager. Vores agt er, at det er det lokale pensions- og omsorgskontor, der skal fungere med sekretærbistand for det her tilsynsudvalg, når det mødes, at de i øvrigt selv får vide rammer til at tilrettelægge deres arbejde. Men vi får lavet et kommissorium for, hvad det er, vi gerne vil med det.

Et af vores ærinder ud over at få målt nogle af de ting, som det kan være svært at måle og veje, nemlig hvordan er den faglige etik her, hvordan taler man til folk og sådan noget, er hjertet med, eller klarer man det professionelt til ug – kan jeg få lov til at tage lidt af næste rundes taletid? Men får ikke den menneskelige dimension med. Nogle af de ting opdager stadslægens glimrende tilsynsførende ikke, når de er på besøg. Det gør kun folk, der har deres jævnlige gang der.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Vi vil også gerne med det her opnå, at de pårørende og de ældre og de professionelle kommer i dialog. Noget af det, jeg synes, man kan lære af De Gamles By-sagen, er, at lige pludselig oplever de professionelle de pårørende som hovedfjenden, og det har givet nogle meget uheldige forløb. Vi er helt sikre på, at de to grupper kan have god gavn af hinanden i en dialog om, hvad der er godt, og hvad der er skidt.

Så vil jeg slutte af med at sige, at plejehjem og plejeboliger ikke skal være stationære størrelser, som jeg sagde. Det er levende mennesker, der bor der, og vi ønsker nogle institutioner – det hedder de jo ikke mere, men det ville de have heddet i gamle dage – der løbende tilpasser sig og forandrer sig med udgangspunkt i de konkrete beboere, de har til enhver given tid.

På ældrekonferencen nævnte jeg, da jeg refererede fra vores gruppe, et eksempel, som jeg måske tilføjede lidt for egen regning, om, at vi godt kunne have en vision om, at man, når nu man er nået dertil, at man skal bo sådan et sted, og det tror jeg ikke er noget, ret mange af os sådan går og drømmer om skal blive vores sidste station i livet, så ud over at kunne ønske på bydel også måske kunne ønske på interesser, så Carl Peter, der gerne vil spille firemandswhist, ikke havner på en etage, hvor der kun bor ældre damer, der synes, det hyggeligste i verden er at sidde og strikke strømper. Men at vi tænker, jamen de vil noget forskelligt på forskellige tidspunkter, dem vi har boende, og derfor skal vi hele tiden kunne tilpasse vores tilbud efter dem.

Grete Henius (C): Det er klart, at De Konservative og således også jeg gerne vil have, at borgere, der skal på plejehjem, kan få noget at vide om det plejehjem, de nu skal bo på. Også for de pårørende kan det være betryggende at vide, om det sted, ens gamle far eller mor skal være, nu også er, som man forventer det skal være.

Derfor er vi også medforslagsstillere til, at der indføres en kvalitetsmærkning på københavnske plejehjem. Men hvordan en sådan mærkning skal udføres, må jeg indrømme, at jeg også har lidt svært ved sådan lige at kunne skitsere.

Man kan selvfølgelig oplyse borgerne om, hvorvidt der hører have til plejehjemmet, og man kan selvfølgelig også oplyse, om man har tid til at bringe de gamle ned i haven, og især om man også har tid til at hente dem igen, og om man husker at hente dem. Men hvordan pointgivningen skal være for sådan nogle ting, kan jeg ikke lige i øjeblikket give en forklaring på. Det er muligt, jeg vil få en lys idé på et eller andet tidspunkt.

Man kan selvfølgelig også give point for, om man kun har foretaget forkert medicinering så og så mange eller helst så og så få gange i løbet af de sidste 5 år. Man kan også give point for, om plejehjemmet er sådan, at man kan sige, jamen vi kommer 2 minutter efter, at der er blevet ringet på os på det her plejehjem, men til gengæld har vi altså ikke tid til at give et knus eller lægge armene om den beboer, der er ulykkelig af den ene eller den anden grund.

Hvad vægter mest: at komme hurtigt eller komme langsommere og skifte bleen hver time eller skifte bleen hver 65. minut? Jeg ved det ikke lige i øjeblikket, men det er muligt, der er nogle, der har et bud på det. Eller: Der er en masse snavs og nullermænd på vores plejehjem, men til gengæld er vi mægtig søde og venlige.

Bløde værdier jo meget svære at måle og derfor også svære at sætte point på. Men når jeg alligevel er medforslagsstiller, så er det, fordi jeg har tillid til, at det udvalgsarbejde, der skal finde sted – det håber jeg bliver enden på det – og at de udvalg, der kommer til specifikt at arbejde med denne plan, og også forvaltningen, som vel skal komme med et forslag til, hvordan de mener det kan gøres, ja, jeg har tillid til, at disse mennesker vil kunne finde frem til en løsning, der kan fortælle lidt til de pårørende og til dem, der skal bo på plejehjemmene, om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

hvordan hvert enkelt plejehjem nu er. Nogle vægter det at have en have meget højt, nogle vægter nul nullermænd meget højt, nogle siger skidt med skidt, det er jeg alligevel så vant til, bare de er søde og rare og tager nogle ture ud i landskabet med os. Jeg ved ikke, hvad man skal vægte højest, men man kunne selvfølgelig godt fortælle lidt om, hvordan det foregår på det specifikke plejehjem.

Så er spørgsmålet bare: Hvis nu leder fru Petersen hører op til næste år, og så kommer leder hr. Jensen i stedet for, kører han det så på samme måde, eller synes han, det er en god idé at sælge den bus, plejehjemmet har, og så lave nogle aktiviteter hjemme på plejehjemmet i stedet for? Så skal der jo pludselig en helt anden pointgivning til.

Altså underliggende er der nogle gode ting i det her, men jeg kan ikke sådan lige på stående fod komme med et forslag til, hvordan planen skal føres ud i livet. Men et eller andet må man gøre og specielt med det ulykkelige hændelsesforhold, eller de ulykkelige hændelsesforhold skulle man måske sige, vi netop har hørt om i De Gamles By.

Henrik Morgen (B): Det var Marlene Krogh fra SF, som kaldte mig herop, jeg tror ikke, det var med vilje. Men jeg må sige til Marlene Krogh, det er altså ikke et Venstreforslag, der ligger her. Det er et forslag fra en række forslagsstillere fra en række partier, hvoraf Venstre er et.

Jeg vil også sige til Marlene Krogh og SF, forslaget handler ikke om lukning af plejehjem eller ventelister, det handler næsten ikke engang om økonomi, og så alligevel jo, fordi det handler jo om at skaffe mere kvalitet for pengene. Heller ikke nødvendigvis for de samme penge, men for den enkelte krone. Det kan SF da ikke være modstander af eller rettere sagt, det ved jeg, at SF ikke er modstander af.

Først og fremmest handler det her forslag om at sikre kvalitet, men det handler også om 2 andre ting. Det handler om at sikre gennemsigtighed for den ældre og for borgerne i plejehjemssektoren. Og så handler det for det tredje om at sikre en øget valgfrihed.

Lad mig lige kort opholde mig ved de 3 punkter, det handler om.

Kvalitet, ja, kvalitet for beboerne, kvalitet for de ældre, som skal vælge deres fremtidige boligform i livets sidste år, og kvalitet for personalet, som, hvis vi får bibragt en aura af kvalitet omkring de københavnske plejehjem, så vil vi også få et personale, som er langt mere stolt, end jeg tror, mange er i dag ved at arbejde i sektoren, og stolt af den enkelte institution. Kvalitet tror jeg heller ikke, at SF eller andre kan være modstandere af.

Gennemsigtighed i plejehjemssektoren, jamen det er vigtigt, fordi vi skal se det her som en måde at give tilbuddene til de ældre, til pårørende, tilbud omkring det enkelte plejehjems fysiske forhold, dets sociale måde at virke på, miljøet omkring det og det hele. Så gennemsigtighed er jo vigtig, også for at vi kan nå den tredje målsætning, den øgede valgfrihed.

Her må jeg sige, at øget valgfrihed var jo så langt det gennemgående tema, vi havde på den store ældrekonference den 22. november hos samtlige ældre, vi hørte fra talerstol og i arbejdsgrupper, fra personale, fra eksperter, der var til stede. Det var valgfrihed, valgfrihed, valgfrihed, tak.

Derfor må vi også have gennemsigtighed for at sikre den her valgfrihed, og det er ikke kun international valgfrihed, vi taler om her, som Martin Geertsen jo også korrekt gjorde opmærksom på. Det er også en valgfrihed i forhold til kommunens enkelte egne institutioner og i forhold til institutioner i andre kommuner. Valgfrihed for vore borgere, valgfrihed for alle danske borgere, som står og skal vælge deres boligform i livets sidste år.

Ved valgfriheden hænger der også et element af konkurrence, det hænger også sammen med det. Det er også et svar på sundhedsborgmesterens bekymring om ordet »konkurrence«.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Det er jo klart, at en vis sund, eller skal vi bare sige behersket konkurrence imellem de enkelte plejehjem, er, i hvert fald set med radikale øjne, og jeg tror med alle forslagsstillernes øjne, en ønskelig konsekvens af en øget gennemsigtighed og en øget valgfrihed imellem de enkelte institutioner.

Jeg har heller ikke hørt SF's sundhedsordfører være modstander af princippet om øget valgfrihed på den store ældrekonference. Derfor kan man jo næppe være imod en vis konkurrence imellem de enkelte hjem.

Så gennemgående handler det altså om at skabe kvalitet, gennemsigtighed, øget valgfrihed.

Og så lige en enkelt bemærkning omkring akkrediteringen, den 3. del. Jeg er meget, meget enig i den skepsis, som har været udtrykt også fra sundhedsborgmesterens side, om, at det kan være vanskeligt umiddelbart at overføre de akkrediteringsstandarder, som allerede findes, især på amerikanske plejehjem, til danske, ja til europæiske forhold. Det er jo også derfor, vi har valgt en meget blød formulering og sagt, vi skal undersøge det nærmere, fordi indtil videre tyder erfaringerne i HS, i hospitalssektoren, på en klokkeklar succes også set med personalebriller. Der er en sådan opbakning, et sådant fornyet momentum omkring hele akkrediteringsprocessen i HS, at det faktisk har givet så meget luft og optimisme i systemet, som vi næsten ikke havde turdet håbe på.

Hvorfor skulle vi ikke også kunne bibringe det til vores plejehjemssektor? Den trænger sandelig til nogle succeshistorier. Og akkrediteringen handler jo altså i sidste ende, uanset hvilken metode man så anvender, eller hvor finmasket akkreditering, man laver, om at ISO-kvalitetssikre enhver organisatorisk del af det enkelte plejehjems virke og også samtlige arbejdsprocesser. Hvem kan være imod at kvalitetssikre samtlige arbejdsprocesser? Jeg kan i hvert fald ikke.

Lars Hutters (L): Jeg er ked af, at jeg allerede indledningsvis må bedrøve den sidste taller, Henrik Morgen fra De Radikale. Der er en dyb skepsis blandt samtlige personalegrupper over for akkrediteringen. Mange personaler i HS spørger, hvorfor bliver de overhovedet ikke inddraget, det er noget, der foregår deroppe, og man har ikke særlig stor tillid til, at det fører til noget som helst. Så lad nu være med at bruge det som argument. Jeg kommer fra virkelighedens verden. Det er ikke sikkert, Henrik Morgen gør det.

Selvfølgelig er vi da alle sammen for kvalitet, selvfølgelig er vi også alle sammen for gennemsigtighed, og selvfølgelig er vi også alle sammen for valgfrihed. Men altså de pågældende ordførere for forslagsstillerne mangler at placere dette forslag i virkelighedens verden, at det sikrer de ældre, ikke mindst dem, der i øjeblikket lider under, hvad der sker i Københavns Kommune, en kvalitet, en gennemsigtighed og en valgfrihed.

Altså jeg må ærligt indrømme, da jeg hørte her til sidst, kunne jeg ikke lade være med at tænke på den ene konkrete situation for de ældre efter den anden, sådan som jeg oplever det, hvor de i månedsvis sidder lænket til en kørestol på hospitalet, og der er sandelig ikke nogen valgfrihed om, hvilket som helst plejehjem de kan komme på. Det er, hvor der først er plads. Det er ikke særlig meget kvalitet, det er ikke særlig meget kvalitet.

Hvis man mener, det er kvalitet, så vil jeg gerne høre argumenterne herfor. Det er direkte skadeligt for de pågældende menneskers livskvalitet, og mange af dem går faktisk til i ren og skær depression over, at de åbenbart er glemt af det samfund, som de i et langt liv har betalt skat til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Altså jeg vil indrømme, det kunne da være vældig godt at gøre de her ting, men som så mange andre er det altså meget svært konkret at se, at det fører til noget som helst af det, som de pågældende ordførere taler om, at de gerne vil.

Nu sidder jeg jo ikke i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Jeg tror, det var Martin Geertsen fra Venstre, der sagde, at det her forslag ville forhindre nogle af de skandalesager, der har været, og jeg tror, der blev nævnt en, De Gamles By. Jeg synes, Borgerrepræsentationens medlemmer faktisk skulle have en kopi af, hvad der ligger i den sag. Vi andre ved ikke, hvad det er for noget, I snakker om. Men jeg må jo konstatere ud fra forslaget, at den illusion, jeg havde, om, at Sundheds- og Omsorgsudvalget havde en klar forståelse og indsigt, for ikke at sige det politiske tilsyn med, hvad der foregår på plejehjemmene, det har man åbenbart ikke. Det her forslag kan jo kun komme frem, fordi Sundheds- og Omsorgsudvalget og dets medlemmer rent faktisk ikke har særlig meget kendskab til, hvad der foregår på plejehjemmene.

Der må jeg så sige, at hvis det her kan hjælpe til, at man finder frem til, at man, hvad skal jeg sige, påtager sig tilsyn og følger op med de nødvendige tiltag for at skabe kvalitet, så har det i hvert fald skabt noget godt, ingen som helst tvivl om det.

Men altså jeg synes først og fremmest, at der skal være kvalitet i hele ældreomsorgen, at der skal være gennemsigtighed i hele omsorgen, at der skal være valgfrihed i hele ældreomsorgen. Der kan det altså ikke nytte noget, og ikke mindst nogle af de partier, der er med blandt forslagsstillerne, bærer et dybt uansvarligt ansvar for, at der er et Atlanterhav imellem inden for det første årti, måske de første to årtier, at ældre mennesker tør stole på, at de får den livskvalitet, som alle mener, de burde være berettiget til, at der er en gennemsigtighed i, hvad det er der skal ske, ikke mindst i deres livsafslutning, og at der er en valgfrihed, hvor de får lov til at føle sig som mennesker i de sidste timer, i de sidste dage.

Jeg var også med på ældrekonferencen, og jeg lærte også meget om det. Jeg talte faktisk med en lang række af dem, der både var hjemmehjælpere og ansatte på plejehjem. Jeg må sige, jeg blev lidt overrasket, for ikke at sige lidt ked af, at en del af personalerne fortalte mig, at det var meget svært at få det til at hænge sammen.

Der kan være utrolig meget stort behov for, at der bliver sat fokus på de kulturer, der er på plejehjemmene. Nogle af de konkrete forslag, som jeg hørte Bente Møller fra Enhedslisten lægge frem, om, at der skal skabes en anden form for tilsyn end det, vi har i dag, synes jeg det kan være rigtigt, at man overvejer i Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Jeg må desværre sige, at det ikke er alt, jeg kan skrive under på med hensyn til stadslægens tilsyn på plejehjem, det må jeg sige, og det skyldes ikke mindst de erfaringer, som både jeg og andre læger har måttet gøre i forbindelse med Plejebosagen. Der synes vi, der var et stort svigt fra stadslægen og de pågældende embedsmænd.

Så jeg sætter stor pris på, at der kommer et alternativt tilsyn, som jeg rent faktisk troede, at man havde prioriteret højt i Sundheds- og Omsorgsudvalget, og der synes jeg, de konkrete forslag, som Bente Møller fra Enhedslisten kom med, kunne være nogle gode ting.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Martin Geertsen (V): Der går jo næsten ikke en debat her, hvor Lars Hutters deltager, hvor Lars Hutters ikke har gjort sig nogle erfaringer ude i det pulserende københavnske ældreliv. Det er altid meget inspirerende at lytte til, stort set lige så inspirerende, som det er at se de mange forsider, som »skandaler i københavnsk ældrepleje« kan rive af forsider på formiddagsavisene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Jeg synes egentlig, det kunne være interessant, hvis man kunne finde ud af, hvad der egentlig foregår i den københavnske ældrepleje, uden at man skal spørge Lars Hutters eller man skal læse det i formiddagsaviserne.

Jeg synes faktisk, det ville være interessant, og det er også det, det her går ud på, hvis man laver nogle – objektivitet er jo en svær ting, men hvis man forsøger at lave en række af kriterier, bløde kriterier og hårde kriterier, som man måler de københavnske plejehjem ud fra. Konkurrencen består ikke i den socialdemokratiske frygt for konkurrencen, for det har ikke noget med penge at gøre i den forstand. Næh, det har noget at gøre med, at man skal, som jeg sagde i mine indledende bemærkninger, lære af hinanden, at man skal bruge de gode eksempler, som man har, for dem er der jo også nogle af, heldigvis for det, som forbilleder på andre plejehjem i andre sammenhænge. Så det er i virkeligheden det, det drejer sig om.

Til SF og Marlene Krogh, som jo nærmest er sure over, at de borgerlige partier har tilladt sig at stille et forslag, vil jeg sige, at det her jo ikke er et spørgsmål om at smadre mangfoldigheden. Det er jo netop et spørgsmål om at fortælle den københavnske ældrebefolkning, at på plejehjem A satser man på de og de her ting. Det kan man ved at måle det internt forstået på den måde, at man spørger de ældre, spørger personalet, spørger de pårørende, men også i et eller andet omfang prøver at få nogle eksterne øjne på, at det og det er de gode til på plejehjem A. Det er de så knap så gode til på plejehjem B, men der har de til gengæld nogle andre ting, som de er drøngode til.

Så det er i virkeligheden det, det går ud på. Og det her er jo ikke et spørgsmål om at smadre mangfoldigheden. Jeg forstår da godt, at Marlene Krogh efter at have været ude i budgetkulden i 2 år er sådan en lille smule nervøs for, hvad det egentlig er der stikker under. Men der stikker faktisk ikke rigtig noget under andet end det, der står i forslaget. Det kan jeg forsikre Marlene Krogh om.

Så vil jeg sige til spørgsmålet sådan helt generelt om det der med, om man i virkeligheden kan måle omsorg, om man kan måle pleje og omsorg, sige, at det jo er rigtigt, at de rigtig konkrete mål, som hvor mange gange der bliver fejlet i løbet af en dag, jamen det kan man jo af gode grunde måle, hvis man kan stole på dem, der fortæller en, hvor mange gange der bliver fejlet.

Det er måske vanskeligere med omsorgsdelen, det medgiver jeg, men det må være muligt ud fra den betragtning, at vi ved jo godt, hvornår det går galt. Vi er jo ikke et sekund i tvivl om, når tingene er gået galt, når der er ældre, der fortæller os, at omsorgen er væk, når de fortæller os, at omsorgen på de københavnske plejehjem eller i dele af vores hjemmeplejesektor er væk. Der ved vi godt, når tingene står skidt til.

Jeg synes, det kunne være interessant at få kigget nærmere på, at man laver nogle instrumenter, laver nogle måleinstrumenter, så man også kan måle, når det indimellem går godt, når der indimellem opleves nogle succeshistorier, hvor man på det plejehjem, hvor det står skidt til med omsorgen, kan kigge over i en anden bydel, hvor det står godt til med omsorgen og se: Aha, de gør altså sådan og sådan, og det gør de på den og den måde. Det er i virkeligheden det, det her drejer sig om.

Jeg tror godt, man kan måle omsorgen. Man kan måle den, når det går skidt, og så er jeg helt overbevist om, at man også godt kan måle den, når det går godt.

Marlene Krogh (F): Ja, sur og sur, det vil jeg nu ikke sige, men jeg er måske nok i en sindstilstand af, at jeg er præget af, at der ligger 150 plejehjemsgodkendte, som ikke kan få en plejehjemsplads i Københavns Kommune. Det er jeg præget af, og det ser jeg med stor alvor

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

på. Det synes jeg er et stort problem, uanset hvordan og hvorledes man ser det, og det her handler også om det.

Fordi hvad skulle man ellers bruge sådan en skala til? I har jo selv skrevet i jeres indlæg, at I ønsker, det skal defineres ud fra en skala op til 11. Hvad tænker I så på? Kan I prøve at definere lidt mere, hvad det er I mener? Det kunne måske være med til at synliggøre, hvad det er for noget, I egentlig taget vil, og hvad I vil bruge det til. Fordi det er så det, at jeg selvfølgelig selv er nødt til at tolke på, hvordan jeg ser, det her kan bruges.

Så synes jeg, at Henrik Morgen åbner en meget interessant diskussion. Han begynder at snakke om valgfrihed, om, hvad de ældre gerne vil. Han glemmer bare én ting, det er, at Det Radikale Venstre jo også har været med til at vedtage, at de ældre ikke sådan umiddelbart kan komme på et plejehjem. De har været med til at vedtage, at alle muligheder for at stille hjælpemidler til rådighed skal være opbrugt, før man overhovedet kan få en plejehjemsplads.

Nu snakker vi jo så om visitationsreglerne, hvor man har valgmulighed, det synes jeg er yderst interessant. Og de betragtninger, som Henrik Morgen har taget med nu her, når han stod og sagde, hvad han stod og sagde oppe på talerstolen, er jeg meget lydhør over for, fordi SF har jo også stillet krav om, at man kunne jo godt tage nogle sociale hensyn i forhold til de ældre, som også havde svært ved at bo hjemme i eget hjem. Så på den måde er det meget interessant, at hvis man også snakker livskvalitet ud fra de begreber, så er det yderst interessant.

Så vil jeg sige, at jeg mener i øvrigt, at de fleste af vores plejehjem, og de steder, hvor jeg har været, i hvert fald har materiale liggende om, hvad det er for et sted, hvad det er for nogle mål, de arbejder med, hvad det er for en pleje, de har, ud fra de ressourcer, vi nu engang har givet dem.

Vi skal også tænke over, at de ressourcer, som vi har givet dem, er begrænsede, begrænsede af mange ting, begrænset af, at der er indført nye lønformer, at man ikke har fået nogen kompensation i forhold til nedsat arbejdstid fra 40 til 37 timer. Så på den måde er det begrænset, hvor mange ressourcer vi reelt bruger over for den enkelte ældre, og det er der, vi skal tage fat. Hvad er det for noget, vi vil yde? Hvad er det, vi vil give de ældre? Det er en meget mere væsentlig diskussion end at diskutere, hvad det er for en kvalitetsmærkning vi vil give dem. Det mener jeg er det, der hovedpointen i det her.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Nu prøvede jeg med guleroden før, så må man jo prøve med andre metoder. Altså jeg vil sådan set bare spørge Marlene Krogh, om Marlene Krogh er interesseret i at vide, hvad det er for en kvalitet, som vi har på de københavnske plejehjem.

Marlene Krogh er optaget af de mange ældre, der ligger på vores hospitaler. Det er vi, jeg tror, jeg kan tale på alle partiers vegne, alle sammen. Men jeg tror også, at Marlene Kroghs mentale styrke er af en karakter, at man kan rumme meget mere end lige præcis det, således at det også kan være muligt for Marlene Krogh at finde ud af, hvorvidt hun synes, at man skal måle kvaliteten på de københavnske plejehjem, og man skal finde ud af styrker og svagheder ved de enkelte plejehjem i Københavns Kommune. Det er sådan set det, det her forslag drejer sig om, det er det, Marlene Krogh skal forholde sig til. Marlene Krogh skal ikke forholde sig til hverken 150 plejehjemsgodkendte ældre, affaldsplan eller noget som helst andet i den her sammenhæng. Det forholder vi os til i andre sammenhænge.

Det her drejer sig om: Vil Marlene Krogh være med til at finde ud af, hvordan kvaliteten er på de københavnske plejehjem er, eller vil Marlene Krogh ikke?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Bente Møller (Ø): Nu vil jeg jo nødig svare på Marlene Kroghs vegne, men jeg ved, at Marlene Krogh som repræsentant for SF sammen med Socialdemokratiet og Enhedslisten var med til at aftale, at der skulle laves en benchmarking-undersøgelse af de københavnske plejehjem. Den er så senere blevet udvalgsbehandlet og er nu besluttet. Det var jo, fordi de 3 partier ønskede at vide, hvordan standarden på de københavnske plejehjem er i forhold til resten af landet. Det ved Martin Geertsen udmærket, så at skyde Marlene Krogh i skoene, at hun ikke er interesseret i at kende kvaliteten, synes jeg måske er at skyde lidt for højt.

Jeg skal gøre det her kort i øvrigt. Jeg har lyst til at sige til Henrik Morgen, nu skal jeg prøve at lade være med at blive en belærende ældre politiker med knold i nakken, men frit valg kræver, at man har noget at vælge imellem. Så længe man ingen valg har, så er der ikke noget frit valg, heller ikke selv om man politisk definerer et. Det Radikale Venstre er et af de partier, der har været med til at bringe den københavnske plejeboligsituation ud i den katastrofe, den er i nu.

Så er jeg lidt skuffet over, at Martin Geertsen i sit andet indlæg slet ikke forholdt sig til noget af det, som Enhedslisten og jeg sagde heroppefra, fordi jeg synes ikke, vi var afvisende over for at kigge på kvalitet. Vi sagde, at mærkning kunne ikke stå alene, og vi kom med nogle konkrete eksempler på, hvor vi synes, det haltede. Jeg synes, at nu viste jeg en åbenhed over for forslagsstillerne, men jeg oplevede ikke nogen åbenhed den modsatte vej.

(Kort bemærkning).

Martin Geertsen (V): Vi er meget optaget af det her forslag blandt forslagsstillerne, og det skal få nogle gode ord med på vejen, og vi skal have en konstruktiv debat om det i Sundhedsudvalget, så vi vil nødig fornærme nogen.

Grunden til, at jeg ikke reflekterede over det, som Bente Møller sagde i sit første indlæg, var simpelt hen, at det ser jeg som et meget konstruktivt indspark i debatten om i det hele taget at få sat kvalitet på dagsordenen. Så det var sandelig ikke for at fornærme Enhedslisten. Det ser vi meget konstruktivt på.

Lars Hutters (L): Det er i anledning af Martin Geertsens korte bemærkning. Der står i begrundelsen, i motiveringen for forslaget følgende: »Formålet med ordningen er at stimulere kommunen til udvikling af kvalitet i ydelser og ressourcer.« Så det centrale er jo altså kvaliteten.

Så er der jo altså nogle af os, der tillader sig at stille nogle spørgsmål, om det på alle felter sikrer, at der kommer en udvikling af kvaliteten i ældreomsorgen for de ældre, om det dækker det hele. Der gør vi opmærksom på, at der er en lang række mennesker, som har behov for kvalitet, som i øjeblikket ikke har mulighed for at få det, simpelt hen fordi der er mangel på plejehjemspladser, og der hjælper det altså ikke ret meget, at man måler, hvordan kvaliteten er på de for få plejehjem.

Jeg tror sådan set også, at Martin Geertsen flere gange i sit første indlæg sagde, at hensigten er også at få dybere indsigt i de skandalesager og forhindre, at der er sådan nogle skandalesager. Det blev sagt i flertal, men der blev kun nævnt ét tilfælde, med hensyn til De Gamles By.

Jeg skal gerne trække en af de måske mest omfattende skandalesager frem, og det er, som flere af de andre ordførere også har været inde på, de mere end 150 ældre, der i øjeblikket ikke har mulighed for at komme på plejehjem. Det er ubetinget den største tragedie, som Københavns Kommune og ikke mindst Martin Geertsen med følgesvende har det største politi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

ske ansvar for. Beklageligvis tager det her ikke højde for, at den skandalesag udvikler sig. Det er med de enkelte ældre menneskers liv på spil, at den skandalesag udvikler sig.

Martin Geertsen kan selvfølgelig have ret i, at endnu er det ikke nået frem – beklageligvis – på avisernes forsider. Men der skal ikke ret meget til, før jeg tror, aviserne og personalerne, der overværer den, om jeg så må sige triste skæbne, for ikke at sige de ældres sidste døds-kamp, medvirker til, at aviserne kan få det på forsiden.

Det her forslag forhindrer ikke den skandale. Hvis der skal være kvalitet i det, så er det helt anderledes, ikke mindst kvalitet i ressourcer, ikke mindst kvalitet i ydelser, at Martin Geertsen og andre sadlede om og gik i spidsen for, at der er var reel ord og handling bagved over for disse mennesker.

På forslag af Martin Geertsen (V) blev medlemsforslaget henvist til Sundheds- og Om-sorgsudvalget.

=====

30) BR 125/2000. Medlemsforslag vedrørende indførelse af borgermøder

(Stillet af Mikkel Warming og Jens Kjær Christensen (begge Ø)) :

”Borgerrepræsentationen beslutter, at der afholdes borgermøder med deltagelse af politikere fra Bygge- og Teknikudvalget i forbindelse med alle forslag til ny lokalplan fra kommunen.”

Mikkel Warming (Ø): Åbne borgermøder i forbindelse med lokalplanhøringer er jo et forslag, der giver sig selv. Det var i hvert fald reaktionen, da vi første gang behandlede dette forslag, den 6. april 2000, i Borgerrepræsentationen, hvor Enhedslisten var fræk nok, havde tyvstjålet, tror jeg nok den socialdemokratiske ordfører kaldte det dengang, nogle tanker fra overborgmester Jens Kramer om, hvordan man kunne demokratisere bystyret, et forslag om at afholde åbne borgermøder i forbindelse med lokalplanhøringer.

Hvorfor står vi så her i dag, når det var så ligetil, noget, som alle gik ind for, og som blev lovet en hurtig, effektiv udvalgsbehandling, der så skulle ende med, at det kunne vi gøre hurtigt?

For det første ligger sagen og sopper rundt i Bygge- og Teknikudvalget i et halvt års tid, uden at der i øvrigt sker mere ved det, og da der så i slutningen af oktober endelig kommer en politisk behandling i udvalget af forslaget, så sker det jo hverken værre eller bedre, end at der mildest talt opstår usikkerhed i offentligheden, om de partier, der tidligere har ment, dette var en god idé, nu også stadig gør det. Jeg tror, det var et socialdemokratisk udvalgsmedlem, der i Jyllands-Posten mente, at forslaget måske ikke var fair over for små partier, de havde jo ikke så mange medlemmer af udvalget.

Det er ikke normalt de hensyn, der præger Socialdemokratiet, om det var en frygt for Socialdemokratiets skæbne ved næste valg, om man selv derfor ville være et lille parti, det ved jeg ikke. Det endte i hvert fald med, at vi i oktober, da man ellers ville udsætte forslaget, bad om at få det i Borgerrepræsentationen. Så har det så ligget en måned et eller andet sted i Borgerrepræsentationens Sekretariat, så her er det gået godt.

Vi mener, det er vigtigt, at man får sparket dørene til Rådhuset op, og at politikerne kommer ud uden for de her tykke mure og ud til københavnere. Åbne borgermøder i forbindelse med lokalplaner er en blandt mange forskellige måder, hvorpå vi kan demokratisere bystyret, vi kan åbne dørene til Rådhuset, så vi kan få politikerne ud til københavnere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Derfor har vi fastholdt, at forslaget skulle behandles, fordi det nytter ikke at have alle de smukke ord, som der f.eks. var den 6. april, da man behandlede forslaget i Borgerrepræsentationen, hvis man ikke også vil gøre noget og ikke også vil sætte handling bag.

Johannes Nymark (A): I sommer besluttede Borgerrepræsentationen at styrke dialogen med borgerne om byens udvikling, og på den baggrund er udviklingsprojektet »Dialog med borgerne om byens fysiske udvikling« blevet sat i gang. Det er et projekt, der gennemføres i samarbejde mellem Bygge & Teknik og Økonomiforvaltningen. Projektet har til formål at danne grundlag for beslutning om igangsættelse af initiativer, der kan udvikle og styrke sådan i mere almindelighed dialogen mellem borgere og politikere om byens fysiske udvikling.

I dette arbejde har man også vurderet værdien af borgermøder i forbindelse med alle lokalplanforslag. I arbejdet er erfaringen med den hidtidige dialog og i fremtiden blevet afdækket, bl.a. ved, at flere af Borgerrepræsentationens medlemmer er blevet interviewet. Erfaringsindsamlingen har vist en politisk interesse for, at formen for afholdelse af borgermøder bliver nytænkt. Som led i arbejdet forsøges det derfor at udvikle modeller for, hvordan fremtidens borgermøder kan engagere en bredere kreds af københavnere og skabe en folkelig debat om byens udvikling. Samtidig undersøges, hvilke andre typer af dialogaktiviteter der kan fremme en større folkelig debat.

Resultatet af dette udviklingsprojekt vil blive forelagt i Økonomiudvalget og Bygge & Teknik allerede, vil jeg sige i denne sammenhæng, med udgangen af januar næste år. Der vil blive foreslået et generelt løft af dialog- og informationsaktiviteterne, altså helt generelt i forbindelse med udarbejdelse og behandling af planerne. I forslaget vil der blive lagt op til, at udvalgene i forbindelse med behandlingen af de enkelte planer beslutter en bredere kommunikationsstrategi for planforløb, herunder om og hvornår der skal afholdes borgermøder. Det er den bredere sammenhæng, som vi ser det heri.

Dette konkrete forslag, som Enhedslisten har stillet, skal der ikke herske tvivl om, at det støtter vi, vi støtter det som led i denne bredere kommunikationsstrategi. Men på baggrund af det, jeg her har redegjort for, vil vi foreslå, at beslutningsforslaget om borgermøder i forbindelse med alle forslag til lokalplaner oversendes til Økonomiudvalget med pålæg om at inddrage Bygge- og Teknikudvalget, og måske er der også andre udvalg, der i den samlede pakke skal tage stilling til det. Men altså i denne sammenhæng til Økonomiudvalget.

Ole Hentzen (C): Vi prøvede forgæves i udvalget at appellere til forslagsstillerne fra Enhedslisten om at sige: Er det ikke lidt utidigt det her, når der nu ligger en skriftlig indstilling om, at dette forslag rent faktisk skal behandles engang i januar-februar måned, således som det er beskrevet i indstillingen, og som alle medlemmer kan sætte sig ind i. Men Enhedslisten insisterede på, at dette skulle behandles her inden jul i Borgerrepræsentationen, og derfor står vi her i dag og spilder hinandens tid. Jeg er ganske enig i det, Johannes Nymark har sagt: Det her kommer op til behandling i januar-februar måned igen, når Økonomiudvalget har det.

Man kan selvfølgelig godt sende det tilbage til Økonomiudvalget endnu en gang, hvor det altså har været, og det er besluttet af Borgerrepræsentationen sådan set allerede en gang i sommeren år 2000. Så skal vi ikke bare lade den dø her?

Hvis de insisterer på afstemning om dette helt særskilte lille hjørne af alt vedrørende borgermøder vedrørende lokalplaner, ja men så lad os da tage den afstemning og så dør det. Vi andre vil så fastholde stadig, at det skal ses i sammenhæng med det øvrige væsentlige for kommunen, nemlig debatforum på et væsentligt bredere grundlag, og hvor jeg også gerne vil signalere, at det ikke bare er Bygge & Teknik, det her kommer til at omhandle. Det bliver og-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

så nogle andre udvalg, som bestemt har en borgerbetjening af befolkningen, som kræver, at der også skal holdes borgermøder. Så skal vi ikke stoppe der?

Jens Johansen (F): I modsætning til et andet forslag, vi skal behandle på et senere tidspunkt i dag, så er det her jo et godt forslag stillet her af Enhedslisten. Det er ikke engang deres eget forslag, det er faktisk overborgmesterens forslag. Derfor er det også interessant at høre den socialdemokratiske ordførers måde at vende forslaget på. Det er klart, kort og fyndigt, det kan man selvfølgelig kun tilslutte sig, naturligvis også som socialdemokrat, tager jeg for givet, så hvorfor sende det i udvalg?

Det er mærkeligt, som forvaltningen har fået sådan en deep throat heroppe i dag. Det frister en til at få den antagelse, at når socialdemokrater kommer med gode, præcise og klare forslag, som kan forbedre kommunikationen, ja, så er der andre socialdemokrater, som straks med forvaltningen i ryggen mudrer det ind i mange og lange ord og sætninger og tidsplaner.

Vi skal da bare vedtage det her, det synes jeg, vi skal bakke op. Det er et godt forslag, Socialdemokratiet ved sin overborgmester og Enhedslisten her har stillet, det vil vi gerne støtte.

Borgmester Søren Pind: Ingen skal være i tvivl om, at jeg går meget ind for dialog og kommunikation med borgerne. Det er også derfor, vi forsøgte os med at introducere en ny form for dialog, som ikke sådan umiddelbart har vakt den store begejstring, men som dog er et forsøg på at træde ind i den moderne kommunikations tidsalder.

Det her er desværre udtryk for en lidt gammeldags tankegang, er jeg nødt til at sige, hvor man forestiller sig, at det at sende politikere ud til alle forslag til nye lokalplaner, det er simpelt hen løsningen på dialogen med borgerne.

Enhver lokalplan, som måtte gå igennem Bygge- og Teknikudvalget, og som måtte blive behandlet af Borgerrepræsentationen, enhver lokalplan vil forlange, at samtlige medlemmer af Bygge- og Teknikudvalget skal stille, også selv om der ikke måtte komme en eneste indsigelse. Jeg er nødt til at sige, at det er udtryk for Enhedslistens rigiditet her, og når man lægger overborgmesteren netop det i munden, så tvivler jeg ærlig talt, og jeg er udmærket klar over, at det er direkte citat, på, at det var holdningen. Det er i hvert fald ikke noget, vi i Venstre kan tilslutte os, og vi tror slet, slet ikke, det er noget, der vil give en særlig gevinst på dialogområdet.

Lars Rimfalk Jensen (B): Som det også fremgår af det vedlagte materiale, så undlod Det Radikale Venstre at stemme. Det er ikke, fordi vi ikke synes, at det er et ganske udmærket forslag, at der skal være borgermøder i København. Det er bare et spørgsmål om, at vi synes, at det her er et lille hjørne af et samlet kompleks, som Ole Hentzen også nævnte.

Det her er jo ikke kun et spørgsmål om Bygge & Teknik. Vi har jo lige i den forrige debat hørt om ældrekonferencen, der har været ude i BellaCentret. Vi mener, der er andre steder, ungdomsuddannelsen kunne vel også have behov for en frygtelig masse borgermøder. Så der er da masser af muligheder for at lave borgermøder fra flere forvaltninger her i byen.

Når Søren Pind fortæller, at han er i gang med et moderne projekt, så er det jo sådan et projekt, der kræver i hvert fald, at man er i besiddelse af visse elektroniske hjælpemidler. Det er jo ikke sådan, at alle mennesker har disse elektroniske hjælpemidler, hvorimod man nok må sige, at et borgermøde kræver sådan set kun, at man er i stand til at transportere sig fra et sted til et andet, og så er man i stand til at høre på borgmesterens guldorn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Jeg vil dertil sige, at vi har faktisk afviklet en hel del borgermøder her i København, men der er jo nogle, som taler varmt for disse borgermøder, som end ikke har ønsket at deltage i disse møder. Jeg skulle bare nævne sådan et som debatten om torvemarkedet oppe i Ahlefeldtsgade, hvor vi snakkede om Israels Plads, og hvordan det skal. Der var ikke så mange, der havde lyst til at deltage, og vi har haft andre møder rundt omkring. Jeg skal selvfølgelig gerne nævne, hvem der deltog: Det var Mikkel Warming, og det var Jens Johansen og undertegnede. Men altså alle var inviterede, men der var en masse, der ikke mente, at de havde behov for at deltage i den slags borgermøder.

Det er muligt, man hellere vil have dem på afstand, og det er klart, at en elektronisk skærm, hvor man kun ser det tikke ind med nogle mails, selvfølgelig er en fordel, for så kommer man ikke til at se folk i øjnene. Men der er nogle, som ikke er bange for at stå ved det, de siger, og godt kunne tænke sig at se borgerne direkte i øjnene og fortælle, hvor de står henne.

Derfor, vi har ikke noget mod den gammeldags facon med borgermøder, vi vil ikke stemme for det her, og det gør vi udelukkende af hensyn til det, som også er blevet nævnt af Johannes Nymark: Vi venter på den samlede pakke for hele Borgerrepræsentationen og alle de forskellige forvaltninger.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Mikkel Warming (Ø): Jamen vi er da klar over, at det her forslag ikke er perfekt. Det sker, når man skriver direkte af efter overborgmesterens overhead, at så er det ikke alt, der er taget højde for, ikke alle nuancer, der er med, og tingene kan forbedres. Vi havde egentlig også regnet med, at det var det, man skulle bruge et halvt år i Bygge- og Teknikudvalget til. Det skete så ikke.

Når vi har følt det nødvendigt – det er så til Ole Hentzen, en slags forklaring i hvert fald – at bringe det op igen, og det er altså over en måned siden, at det skulle have været oppe i Borgerrepræsentationen, så var det altså, fordi der offentligt på det tidspunkt, i slutningen af oktober, blev rejst tvivl også af socialdemokratiske medlemmer af denne forsamling og af Bygge- og Teknikudvalget, om man nu også mente, at det her var en god idé, om det nu også var den rigtige måde at gøre det på. Man svingede sig ikke op til at mene, at det at snakke med folk er gammeldags, sådan som borgmester Pind gør, men var det nu også den rigtige måde osv., osv.

Så har vi til gengæld fået i dag, nu hvor debatten er offentlig, at vide, at dette er et godt forslag, som Socialdemokratiet støtter. Det betyder, at der bliver borgermøder i forbindelse med lokalplaner, når den indstilling kommer – der nikkes af Johannes Nymark.

Så kan man sige, så kan vi altså godt vente de der halvanden måned, hvis det så endelig er, nu hvor det her ved gud har trukket langt ud. Men det er interessant, at 6. april 2000 syntes alle, det var en god idé. Nu står vi i december, og det er stadig ikke gennemført.

Jens Johansen (F): Altså jeg havde egentlig sagt det om denne sag, jeg ville. Men så må jeg sige, at borgmester Søren Pind provokerede mig til at gå herop ved at kalde dialog med borgerne for en forældet kommunikationsform. Det synes jeg, at man må protestere imod. Det at mødes med dem, at se dem i øjnene og at fortælle dem, hvad man mener.

Altså det er rigtigt, at man hører rundt omkring, at borgmester Søren Pind ikke vil se borgerne i øjnene, at han ikke kommer til møder, at han ikke vil mødes med dem. Det er da lidt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

ærgeligt, at borgmesteren har den opfattelse, at det er en forældet kommunikationsform at mødes med borgerne.

Da vi diskuterede Israels Plads og Torvelauget derude og deres ønsker, er det rigtigt, der var vi få, der var til stede, og vi var endda ikke nogen af os en del af det flertal, som havde fastlagt tingene omkring Nørreport. Det var et problem, at der ikke var nogen af de ansvarlige, i hvert fald ikke nogen af dem, der sådan havde ansvaret, der var mødt op til det møde.

Er det moderne kommunikation, borgmester Søren Pind, at man, når man skal drøfte trafikforhold, så selekterer bilejere og kommunikerer med dem og spørger dem om, hvad de mener om det ene og det andet omkring trafikforholdene i København og så derefter præsenterer det, som om det så var svaret på, hvad borgerne mener om trafikforhold og trafikrestriktioner og parkeringsrestriktioner? Er det moderne kommunikation? Er det det, der skal erstatte det friske og bramfri møde med borgerne, som her foreslås af vores i øvrigt ellers i Søren Pinds øjne udmærkede overborgmester, men som ikke støttes af, eller ikke sådan på ordet i hvert fald støttes af Socialdemokratiet? Men ellers er det vores ellers i Søren Pinds øjne udmærkede overborgmester, der har stillet det her forslag, som vi nu er blevet mindet om af Enhedslisten.

Skal det erstattes af den type kommunikation, som borgmester Søren Pind og hans forvaltning har initieret med bilejerne om trafikpolitikken i København, så må jeg nok sige tak for kaffe.

Borgmester Søren Pind: Jeg ved egentlig ikke rigtig, om jeg har lyst til at være SF's plankeværk og spiller bag sin markeringsiver i forhold til Enhedslisten. Men jeg vil dog sige, at jeg har lagt mærke til en betydelig skærpelse i udtrykkene og holdningen bare over de sidste par møder. På sidste møde havde man travlt med at anklage borgmestrene for at være folkepensionister, og nu forvansker man mit udtryk, hvor jeg siger »gammeldags kommunikationsform«. Det bliver nu til »forældet kommunikationsform«.

Jeg ved ikke rigtig, når jeg f.eks. siger »gammeldags oksesteg«, så ligger der bestemt ikke deri, at jeg ikke kan lide gammeldags oksesteg, snarere tværtimod, jeg elsker gammeldags oksesteg. I udtrykket gammeldags kan man ikke lægge noget som helst. »Gammeldags« kan være smadder godt. Jeg ved specielt, at mine venner i Det Konservative Folkeparti sætter udtrykket gammeldags meget højt, og skulle jeg sætte det mindre højt end mine gode venner i Det Konservative Folkeparti? Jeg kan ikke forestille mig det.

Udtrykket gammeldags er såmænd blot et udtryk for, hvordan tingene altid har foregået. Så i det lå der bestemt ikke nogen kritik, men der lå måske nok en tilkendegivelse af, at man kunne ønske sig på dialogområdet at se lidt videre og komme lidt længere.

Det her forslag er firkantet, det er et forslag, som kræver, at man laver dialogmøder i forbindelse med hver eneste lokalplan. Som det vil være både Jens Johansen og Mikkel Warning bekendt, så er det ikke sådan, at vi har indsigelser til hver evig eneste lokalplan, sådan er det ikke. Derfor er det her unødvendigt.

Må jeg så sige til hr. Jens Johansen, at jeg er egentlig forbløffet over, at det at gennemføre en kundeforsøg skulle være noget kriminelt. Altså jeg vidste godt nok, at SF og til dels også mine gode venner i Enhedslisten – det vender vi tilbage til under den næste sag – har den indstilling, at man skal søreme ikke prøve, hvordan ens kunder har det med den service, man yder. Det så vi jo senest i den forrige sag.

Men der er vel ikke noget forgjort i at undersøge, om de, som er involveret i det kommunale apparat, og her altså f.eks. dem, der får udstedt en parkeringslicens, er tilfredse med den service, de modtager. Det var faktisk netop det, Bygge- og Teknikudvalget pålagde forvalt-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

ningen, og som SF og Enhedslisten, som jeg husker det, stemte for. Så jeg synes alligevel, hykleriet trives. Men herregud, valget er heller ikke så langt væk.

Jeg synes måske bare, at I kan nøjes med, i stedet for at prøve på at blande mig ind i den kamp, der tydeligvis foregår mellem SF og Enhedslisten, at slås med hinanden. Der er ikke noget behov for at blande mig ind i det slagsmål, det har jeg ikke så meget med at gøre.

Louise Frevert (O): Det ser da ellers ud, som om borgmester Søren Pind frivilligt går ind i kampen og lægger sig imellem Enhedslisten og SF. Men jeg skal gøre det kort, fordi jeg synes efterhånden, at de her diskussioner når temmelig langt med gastronomiens glæder og parkeringslicenser og alt muligt andet.

Men i Dansk Folkeparti skal set ikke være nogen hemmelighed, at vi går varmt ind for at have de her borgermøder i demokratiets ånd. Vi er også ret vilde med folkeafstemninger, men borgermøder, ja, det er noget, vi godt kan lide, så vi ser frem til, at den kan blive behandlet i Økonomiudvalget.

På forslag af Johannes Nymark (A) blev medlemsforslaget henvist til Økonomiudvalget.

31) BR 535/2000. Medlemsforslag vedrørende omdøbning af en del af Israels Plads

(Stillet af Per Bregengaard, Jens Kjær Christensen, Rikke Fog-Møller, Marie Jeppesen, Morten Kabell, Bente Møller og Mikkel Warming (alle Ø)):

Den nordøstlige del af Israels Plads omdøbes til Palæstinas Plads.

Mikkel Warming (Ø): Det har været en lille smule interessant at følge den mediedebat, ja snarere mediestorm, der har været om dette, synes vi oprigtig talt, ikke særlig vidtrækkende forslag. Specielt de 2 store borgerlige aviser, der kappes om hovedstadens kunder, Jyllands-Posten og Berlingske Tidende, har brugt megen energi, mange lederkræfter på at fortælle, at dette forslag var ligegyldigt, og det var plat, hvilket man så har understreget ved at bruge en enorm masse spaltepads på det.

Forslaget handler ikke, sådan som man skulle tro, når man læser i hvert fald de pågældende avisers ledere, om at sløjfe Israels Plads. Det handler om at omdøbe en del af den, og det har vi egentlig svært ved at se skulle være så stor en provokation, som nogle opfatter det som.

Vi foreslår at omdøbe den nordøstlige del af Israels Plads til »Palæstinas Plads«. Man spørger: Er det ikke at føre udenrigspolitik? Hvad bilder I jer egentlig ind? Ja, så var det i lige så høj grad udenrigspolitik at kalde pladsen »Israels Plads«. Det er udenrigspolitik fortsat ensidigt at hædre den ene side i Mellemøstkonflikten.

Vi mener ikke i Enhedslisten, at København som by ensidigt bør hædre den ene part i konflikten, en stat, der på mange måder udøver terror mod en stor befolkningsgruppe, palæstinenserne bosat i Israel, og samtidig angriber civile i de selvstændige områder i Palæstina.

Israels Plads fik sit navn som en gestus over for staten Israel i 1968. Vi ønsker i Enhedslisten, at byen København sender et mere nuanceret signal ved at anerkende palæstinenserne kamp for en egen stat gennem forslaget her at omdøbe den nordøstlige del af Israels Plads, det gamle grønttorv, til Palæstinas Plads.

Vi mener, at Palæstinas Plads vil føje sig smukt ind i rækken af gader og pladser i byen, der hædrer og anerkender andre lande og kontinenter i Europa, Mellemøsten og Amerika, jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

kan i flæng nævne Amerika, Australien, Syrien, Persien, Letland, Estland, Litauen, Sverige, Østrig, Serbien, for nu at tage nogle af de lande, kontinenter, vi anerkender her i byen og hæd- rer gennem at give dem et gadenavn eller et pladsnavn.

Vi mener, der er en smuk gestus, en god symbolik i at have Israels Plads og Palæstinas Plads side om side. Det er faktisk også i overensstemmelse med den officielle danske politik, der handler om en 2-stats-løsning. Det er svært for os at se, at det kan give så stor principiel debat, men vi mener forslaget, og vi mener det alvorligt og vil opfordre Borgerrepræsentatio- nen i aften til at støtte det.

2. næstformand (**Bente Frost**): Tak til Mikkel Warming, og jeg vil anbefale, at alle talere prøver ligesom Mikkel Warming at bevæge sig sådan ligeligt til begge sider, uden at vi bliver udenrigspolitiske.

Taner Yilmaz (A): Da jeg sådan set første gang hørte om det forslag, Enhedslisten har fremsat, om at omdøbe en del af Israels Plads til Palæstinas Plads, blev jeg sådan set stærkt forbavset, fordi et ellers seriøst parti som Enhedslisten på denne måde prøver at score billige point ved at bruge en så følelsesladet og en så alvorlig situation til at få medieomtale.

For det er da ganske noget nyt og efter min bedste overbevisning utilstedeligt, at vi her på Rådhuset skal til at tage parti og ensidigt komme med sympatitilkendegivelser i forhold til re- gionale og internationale konflikter. Konflikten i Israel og Palæstina er naturligvis meget ulykkelig, men løses næppe ved, at denne 55 mand store forsamling foretager en grov forenk- ling af konflikten og dens mulige udgang.

Så ville der være mange andre regionale konflikter rundt omkring i verden, som på sam- me måde kunne kalde på sympatiaktioner herfra. Skulle vi så ikke med det samme få halvde- len af f.eks. Spaniensgade omdøbt til Baskerlandsgade, og det halve af Frankrigsgade til Kor- sikagade. Personligt, med den baggrund, jeg har, burde jeg så tilsvarende argumentere for, at en del af Cypernsvej, gerne den nordlige del, bliver omdøbt til Nordcypernsvej. Og så har jeg slet ikke nævnt Irlandsvej i denne sammenhæng.

Altså lad mig lige kort repetere historien med den navngivning, som pladsen fik tilbage i 1968, hvor der ligger en særlig begrundelse bag, som vi ikke må glemme. Jeg citerer fra borgmester Wassard Jørgensens forelæggelsestale her i Borgerrepræsentationen den 27. juni 1968:

»Det forslag, som Gadenavneudvalget hermed har lagt på Borgerrepræsentationens bord, er fremkommet ved, at Dansk-Israelsk Selskab har rettet henvendelse til mig som formand for Gadenavneudvalget med opfordring til at navngive en plads i København som »Israels Plads« i tilknytning til, at man i Jerusalem i oktober udvælger og navngiver en plads som »Denmark Square« til minde om den begivenhed for 25 år siden, da man her i landet hjalp de danske jø- der over til Sverige og derefter gav dem asyl.«

Forslaget blev altså dengang vedtaget med 68 stemmer, og ingen stemte imod.

Enhedslistens åndsfæller dengang, det såkaldte VS, stillede forslag om at benævne plad- sen »Østrigs Plads«, hvilket blev nedstemt.

Denne plads har nu haft sit navn i 32 år, og vi ønsker altså ikke at besmitte baggrunden og de minder, der ligger bag navnet. Pladsens navn hænger med andre ord tæt sammen med den store indsats, som mange danskere ydede under Anden Verdenskrig, hvor flere rent fak- tisk satte livet på spil for at redde jøder fra den nazistiske overmagt.

I denne sammenhæng er der en konkret historisk relation mellem Danmark og det jødiske folk og dermed staten Israel, som har berettiget til denne navngivning. At omdøbe pladsen på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

nuværende tidspunkt ville, uanset hvad man mener om konflikten i Mellemøsten, være at miskreditere den del af det jødiske folks historie, som på grusomste vis udspandt sig under Anden Verdenskrig.

Desuden frygter jeg, at en navneopdeling af pladsen kunne provokere unødigt og muligt fremkalde voldsomme reaktioner fra berørte parter.

Den Socialdemokratiske Gruppe kan med andre ord ikke stemme for det af Enhedslisten stillede forslag om at omdøbe Israels Plads.

Borgmester Søren Pind: Mikkels Warmings tale startede jo godt: De 2 borgerlige aviser i København. Man manglede sådan set bare overskriften »Den zionistiske presse«, så kendte vi kampråbet igen.

Når jeg hører Mikkels Warming sige omkring venstrefløjen, at det her forslag ikke er særligt vidtgående, så kigger man alligevel sådan lidt på teksten og på formuleringen, og så ser man her, at der står: »København som by bør anerkende og støtte det palæstinensiske folks kamp for at etablere en egen stat med egen hovedstad, uddannelsessystem m.m.«

Som Taner Yilmaz så rigtigt sagde, så var der jo engang et andet parti, forløberen for Enhedslisten, nemlig VS, som i 1978 havde en meget klar holdning, og hvor man kan genkende mange af de floskler og udtryk, som er i denne motivering. Jeg tillader mig at citere fra VS Bulletin nr. 183:

»SF og DKP indtager venstrezionistiske standpunkter og mener, at en løsning på mellemøstkongflikten må indebære en palæstinensisk anerkendelse af den zionistiske kolonisering af den del af Palæstina, som i 1948 blev til Israel.

VS mener, at det er den palæstinensiske befrielsesbevægelses historiske opgave at befri hele Palæstina, ikke alene igennem en befrielseskamp rettet mod den zionistiske besættelse, men også en kamp mod den arabiske reaktion, en kamp, der som perspektiv har en arabisk socialistisk revolution.«

Jo, man genkender citaterne, og man genkender indholdet. Det er nøjagtigt det samme der står. Det er jo i grunden ikke så mærkeligt. Samme år, i 1978, forsøgte en gruppe på 11 PLO-terrorister at gennemføre en aktion, men om det var havet, eller det var navigationen, der havde spillet dem et puds, ved vi ikke. Målet var et af Tel Avivs store hoteller, men deres gummibåd var bragt ud af kurs, og de landede på et forkert sted mellem Tel Aviv og Haifa ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg tror, vi skal bevæge os hjem til Israels Plads og Københavns Borgerrepræsentation.

Borgmester Søren Pind: Formand, det er jeg sådan set enig i, jeg kommer til pointen ... (*Munterhed*). Det er bare i forhold til den motivering, der er for forslaget.

Det, det i og for sig handler om, er at tegne en streg for en sag, der dengang, i 1978, kostede 37 civile israelere livet, og hvor VS' hovedbestyrelse nægtede at tage afstand fra dette terroristiske angreb ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Nu vender vi tilbage til sagen, borgmester Søren Pind.

Borgmester Søren Pind: I forbindelse med sagen om Israels Plads har venstrefløjen anklaget mig for injurier, fordi jeg har sagt, at denne sag er ulækker, ubehagelig og bærer præg af den latente antisemitisme, der altid har hvilet over den yderste venstrefløj.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Der vil jeg bare sige, at venstrefløjen dengang ikke ønskede at tage afstand fra den aktion, der var, og at man ikke kan tillade sig efter min opfattelse at være så ømskindet, som man giver udtryk for her i aften.

Jeg vil bare sige, jeg trækker ikke et ord tilbage. Jeg mener, det er et ulækkert tidspunkt, Enhedslisten har valgt at stille det her forslag på. Jeg mener, der er bagtanker bag det, og jeg kunne aldrig drømme om at støtte en centimeter eller et eneste ord af forslaget. Det er et forkert tidspunkt, det er ilde anbragt, det er ulækkert, og det burde overhovedet ikke mane til latter i denne sal.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jens Johansen har ordet, og så vil jeg håbe, det bliver lidt mindre følelsesladet.

Jens Johansen (F): Jamen det er da kun i Venstre, at vi har de følsomme gemytter.

Synspunkterne er for så vidt de samme hos os. Vi synes, det her er den rene populisme, det er plat, det er en forenkling af en meget kompleks problemstilling, som her søges markeret ved at dele Israels Plads midt over. Skal der også være en demarkationslinje? Jeg synes, at Jyllands-Posten Københavns illustration i går på bagsiden ganske tydeligt viste, hvad konsekvenserne af Enhedslistens forslag er. Det er ganske rigtigt, det er et upassende tidspunkt, det er dårligt valgt.

Vi synes i det hele taget, at Enhedslisten bør opfordres til at trække dette forslag tilbage, det hører slet ikke hjemme nogen steder. Det ligner jer ellers ikke normalt. I plejer at være et seriøst arbejdende parti, men nu er I altså forfaldet til den værste form for populisme, som vi ellers her i salen ser fra den yderste højrefløj.

Vi mener, det er uheldigt, som den danske regering har optrådt i den konflikt, der nu er. Det er en folketings sag, den arbejder vore to partier sammen om at få rettet op på, og opfordrer regeringen til at gøre noget ved på folketingsplan. Men udenrigspolitik føres nu engang i Folketinget og i regeringen. Det gør Københavns Kommune ikke på den her måde ved at dele en plads midt over.

Så vil jeg da gerne spørge jer, hvad I tror, at det kan hjælpe det palæstinensiske folk i dets frihedskamp, at vi deler Israels Plads midt over.

Historisk set har vi i SF haft nogle synspunkter, som måske lignede det her, jeg tror endda, at Mikkel Warming kunne formodes at ville kigge efter dem i referatet fra tidligere, men vi må nok sige, at vi synes, det her er det rene plat og populisme. Tag dog og træk det tilbage.

Louise Frevert (O): Jeg synes lige, at hr. Jens Johansen strammer grebet lige lovlig meget ved at slå Dansk Folkeparti i hartkorn med Enhedslisten i denne sag. Det vil jeg meget gerne have mig frabedt. Det kunne overhovedet ikke falde os ind nogen sinde at komme med et så perfidt, tåbeligt, sindssygt, populistisk forslag som det her. Så hr. Jens Johansen, vi vil meget gerne have os frabedt den form for perfiditeter sagt heroppe fra denne talerstol. Det vil jeg ikke så gerne høre på.

Vi vil blot markere heroppefra, at meget mere end plat, pjat og andet, der er blevet sagt om denne sag, kan næsten ikke siges. Hvordan kan Enhedslisten overhovedet have samvittighed til at stille et så ensidigt forslag? Det viser og tyder på en intolerance, der ikke er set magen til.

Jeg vil dog medgive hr. Jens Johansen én ting, og det er, at det er populistisk, yderst populistisk. Vi i Dansk Folkeparti kunne aldrig finde på at komme med et sådant forslag, det vil jeg bare markere heroppe fra talerstolen én gang for alle. Vi har nok forstået hvorfor, men det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

må nok tyde på, at Enhedslisten, mens de har lavet det her forslag, har lidt af momentan sindsforvirring.

Ole Hentzen (C): Hvis denne sag ikke har bragt anden klarhed, så har Jens Johansen i hvert fald formået det ved at omtale den yderste højrefløj, yderst ekstreme højrefløj, hvorefter Louise Frevert går op og bekræfter, at det er Dansk Folkeparti. Det er Arbejderpartiets afløser, vi snakker om her.

Det kan vel ikke siges bedre, end hr. Taner fra Socialdemokratiet gjorde det: Det er utidigt, mærkeligt, det må være opfundet en sen natte-time blandt nogle unge aktivister, som har siddet og fået for mange bajere, og så er man blevet enige om, at nu skal der altså ske noget, vi må slå et slag i bolledejen. Og så er de gået til skrivemaskinen, og så går de jo i gang: Israels Plads altså, nu må den have det derudad, ikke. Vi deler den på midten, og så må de stakels torvehandlere finde ud af, om de nu vil være palæstinensere eller israelere bagefter. Det er jo ikke vores problem, men vi må dele den lige på midten. Skulle de gøre vrøvl, så deler vi den bare på den anden led bagefter, og så trækker vi en eller anden demarkationslinje gennem pladsen. Altså det er sådan.

Som de jo skriver selv i deres formulering, de kæmper endnu for at få en egen stat, de kæmper selv for at få en egen hovedstad. Men der er ikke nogen stat, der hedder Palæstina endnu, der er godkendt af det internationale samfund. Jeg er sikker på, at denne forsamling, hvis den får et forslag fra det, der hedder Vejnavnenævnet, og som i denne kommune er dem, der nu engang tager stilling til sådan nogle ting til senere godkendelse i forsamlingen, at på det tidspunkt, hvor der er dannet en stat, og den er anerkendt af Danmark, og der er fundet et værdigt sted dertil, og det bringes frem som et forslag i denne forsamling, det er det tidspunkt, denne forsamling skal tage stilling til, om man synes, at der er noget, der skal hedde Palæstinas Plads eller ikke, og ikke lige midt i noget, der er ingenting på et sted, som er en anden ting, nemlig Israels Plads i Københavns befolkning og i Danmarks befolkning. Også de tilreisende, der kommer til denne hovedstad, ved, hvad Israels Plads er, og det laver vi ikke om på.

Nu ved jeg, at hr. Lars Hutters ikke har omtalt sine ændringsforslag endnu, men for at spare tiden og jeg ikke behøver at gå herop endnu en gang, vil jeg gerne allerede annoncere, fordi jeg ved, det er delt ud på pladserne, at jeg mener, at punkt 2 er et selvstændigt forslag, som hr. Lars Hutters må optage et andet sted. Det kan man ikke putte ind som et ændringsforslag til noget helt andet ved at lave kulturhus og -huse. Det ved Lars Hutters jo godt, men så kan man ligesom få lidt presse på det, og det fortjener denne sag ikke, Lars Hutters.

Jeg vil gerne sige, at jeg mener heller ikke, at man kan stemme for det første endnu, for der er ikke de forudsætninger til stede for, at man i København kan kalde noget for Palæstinas Plads, før der er en stat, der hedder Palæstina, og så vil forsamlingen nok tage det alvorligt på det tidspunkt.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det Radikale Venstre er lidt kede af, at Enhedslisten har stillet det her forslag, og vi har faktisk fået det bedste bevis på det ved de ordførere, der har været oppe, at det har faktisk blot betydet, at der er bedrevet politik heroppefra, som ikke hører sig til i Borgerrepræsentationen.

Det er egentlig ikke, fordi vi er imod Enhedslistens hensigt om at lave en eller anden form for anerkendelse over for det palæstinensiske folk, men vi er lidt kede af det her, fordi Enhedslisten tydeligvis har valgt at skabe kamp, splid og strid i det her forslag.

De ting, som alle danskere ønsker – i hvert fald de fleste – er fred og demokrati og sam eksistens, og det synes vi ikke er nævnt i Enhedslistens motivering. Enhedslisten peger ensi-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

dig på at snappe en del af Israels Plads og give den til propagandaformål, som ensidigt peger mod Enhedslisten og kraftigt peger væk fra alle fredelige kræfter omkring Palæstina.

Det Radikale Venstre vil ikke deltage i Enhedslistens propagandamaskine og melder fra over for det krigeriske forslag. Men Det Radikale Venstre vil gerne støtte tanken om, at der vises sympati for Palæstina gennem navngivning af en plads, torv eller et grønt område. Modsat Ole Hentzen er der jo ikke præcedens for, at ting skal eksistere. Vi har mange besynderlige gadenavne her i København, som er opkaldt efter mere eller mindre fantasifulde ting, så det skulle ikke være nogen hindring.

Det Radikale Venstre vil derfor gerne konkret pege på et sted i København, som på fornem måde vil kunne tilkendegive vores holdning over for det palæstinensiske folk, at vi støtter deres eksistens og deres berettigelse. Så vi vil gerne fremlægge et ændringsforslag, og det lyder som følger:

»At det område, som uofficielt, i folkemunde omtales som Folkets Park, får det officielle navn »Palæstinaparken.«. (*Kommentarer fra salen*).

Lars Hutters (L): Jeg må jo sige, at jeg troede rent faktisk, at den såkaldte Italiensrejse for borgerrepræsentanter var noget af det, som gav mest, om man så må sige konkret henvisning til undertegnede. Men jeg må sige, at fra lørdag den 2. december har der været en helt anden dagsorden, og det er jo Enhedslistens forslag.

Jeg må sige til mine venner i Enhedslisten, at jeg er blevet mødt med mange meget voldsomme reaktioner fra en lang række af de arbejdspladser, jeg indimellem bevæger mig på, fra personale, som ikke synes, det er noget særlig godt forslag, og som ikke mener, at det fremmer det, som vi måske skulle medvirke til inde i Borgerrepræsentationen.

For mit eget vedkommende vil jeg sige, at jeg kan naturligvis heller ikke støtte Enhedslistens forslag, fordi det er det modsatte af det, som jeg synes, der skal til, nemlig at man får sat dialogen i centrum, samtalen, overvejelserne omkring den meget smertelige konflikt, som vi alle sammen kender til, og som vi dagligt får ind fra både aviser og fjernsyn. Det er samtale og dialog, og det er ikke yderligere opkridning af konfrontationer og alt muligt andet. Det er altså det modsatte. Så derfor fremsætter jeg altså det ændringsforslag, at der arbejdes på, at en plads i København skal kaldes Palæstinas Plads, i al beskedenhed.

Jeg synes, det er et udmærket forslag, Det Radikale Venstre har stillet, men nu fremsætter jeg det, så man i hvert fald har større muligheder for at arbejde for det.

Så skal jeg allerede på nuværende tidspunkt, også for at eftertanken osv. kan komme ind i denne proces, foreslå, at ændringsforslaget med forslag osv. fremsendes til yderligere forhandling og behandling i Bygge- og Teknikudvalget.

Jeg har naturligvis stor respekt for den historie, som vi har, hvad der er sket under krigen, der var flere af mine familiemedlemmer, der var involveret i det, så det kan vi ikke andet end tænke på, når det bliver nævnt her fra talerstolen. Men jeg vil også godt have lov til at sige, jeg tror, det var Søren Pind, at det var jo ikke kun konkret for jøder, som var i en forfærdelig situation. Det var også for idealet, at der ikke skulle være den voldsomme undertrykkelse og uretfærdighed. Så for min families vedkommende vil vi godt have lov til at udstrække det også til andre undertrykte mennesker og undertrykte folk.

Så ud over, at vi skal have eftertanken og dialogen i centrum, så vil jeg også godt have lov til at bebude forslaget om, at Borgerrepræsentationen vil oprette et kulturhus, Palæstinas Hus, som giver rum for at præsentere Palæstinas kultur for københavnernes samt fremmer, og det lægger vi meget vægt på i SOL, dialogen for retfærdige løsninger i Israel-Palæstina-konflikten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Vi tror naturligvis ikke, at det er tilstrækkeligt, hvad vi gør, vi almindelige borgere i København, men vi tror i al beskedenhed, at hvis det er dialogen, hvis det er eftertanken, hvis det er samtaler på tværs af konflikterne, der kommer i centrum i København, i Oslo og andre steder, hvor man arbejder for den slags ting, så får en sådan proces en mulighed for at virke, og at man kommer frem til en fredelig sameksistens imellem Israel og Palæstina.

A. Benhaddou (D): Det er jo en kedelig sag, kedelig set på den måde, at, som det blev sagt heroppefra, så mener jeg også, at det her forslag simpelt hen er valgt på et tidspunkt, som er meget, meget uheldigt. Jeg mener, at de københavnske politikere simpelt hen ikke kan være bekendt at udnytte sådan en ulykkelig konflikt, der finder sted i Mellemøsten, til at forsøge på at komme med sådan et forslag som at omdøbe dele af Israels Plads til Palæstinas Plads.

CD har sympati for på et eller andet tidspunkt at kalde en plads eller en vej for Palæstinas Plads eller Vej. Men det her tidspunkt, man vælger det på, er simpelt hen ren og skær populisme. Det, som palæstinenserne i Palæstina lige for øjeblikket ønsker, er simpelt hen fred, det er ikke at få opkaldt en plads eller en vej i København. Det er de dødhamrende lige glade med, rent ud sagt.

Jeg har også haft en samtale med en arabisk diplomat, uden at nævne land eller noget, hvor jeg fremstillede det her forslag, og når en arabisk diplomat selv synes, at det her forslag fra Enhedslisten er populistisk og latterligt, så vækker det altså til eftertanke.

Men o.k., det, jeg så vil gå ind på, er simpelt hen forslaget i sin tid, da man besluttede at kalde Israels Plads for det, den er i dag. Det er jo simpelt hen, som det blev nævnt heroppefra, at der var en forening eller en gruppe af borgere i København, der direkte henvendte sig og bad om at få den her plads opkaldt efter Israel.

Men det er jo præcis ikke tilfældet her. Her er det nogle politikere fra vores Borgerrepræsentation, der udnytter en udenrigspolitisk sag til at foreslå det på vegne af nogle. Der vil jeg meget gerne spørge: Hvem har Enhedslisten haft kontakt med, hvis man har haft kontakt med nogen? I så fald vil vi meget gerne vide det. Så kunne det måske være den socialistiske fraktion af Den Palæstinensiske Befrielsesfront. Det kunne være meget interessant at høre heroppefra, for jeg har ikke hørt ret meget tale om det blandt indvanderne i København.

Jeg vil heller ikke på CD's vegne støtte forslaget om at kalde Folkets Park for Palæstina Park. Det er jo simpelt hen at gå ind i en hvepserede og så lægge honning til og så sige: Kom så løs! Det er jo fuldstændig latterligt med sådan et sted, fordi vi ved, at vi kan oppiske en stemning, som vi sådan set i forvejen går ind og har nogle sociale tiltag, sociale problemer med at få oprettet, og så kommer man så her og foreslår, at den her plads lige bestemt skal opkaldes efter Palæstinas Plads.

Jeg vil gerne være med på CD's vegne som sagt til at se på, om andre steder skal opkaldes efter Palæstina, men lad os lige få fred i Mellemøsten. Lad os lige få de her folk til at finde hinanden. Så kan vi stille og roligt, i ro og mag, opkalde et velegnet sted efter palæstinenserne. Tidspunktet er i hvert fald meget forkert valgt.

Morten Kabell (Ø): Jeg vil da til en start sige, at det er jo interessant i virkeligheden, at der ikke er nogen herinde i salen, der argumenterer sådan principielt imod navngivningen af en Palæstinas et eller andet. Der kan man da sige om ikke andet, er der da sket en udvikling i denne sal frem for tidligere.

Taner Yilmaz var heroppe og sige, at der var tale om en ensidig stillingtagen i konflikten. Man kan sige som modtræk, at allerede i 1968, da København går ind og navngiver en af byens centrale pladser Israels Plads, er der tale om en meget ensidig stillingtagen. Der er tale

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

om, at det sker meget kort tid efter, at Vestbredden og Gazastriben er blevet besat af Israel. Allerede der kan man sige, at det politiske signal, der kommer ud fra København, er ikke i så høj grad, at vi mindes de jøder, der blev reddet af danskerne, blev fragtet til Sverige og således bidrog til at mindske jødeforfølgelserne og Holocaustdrabene.

Havde det været det alene, så havde jeg måske kunnet forstå Taner Yilmaz' udsagn heroppefra, men i lige så høj grad var der netop tale om, at man prioriterede Israel på bekostning af det palæstinensiske folk.

Så gjorde Taner Yilmaz sig ganske underholdende morsom over nogle veje og nogle forslag til gadenavne. Jeg vil da bare opfordre min gode ven Taner Yilmaz til at kigge i Krakortet. Der vil han nemlig finde f.eks. Korsikavej. Så det er nu ikke, fordi det er så specielt uhørt.

Jens Johansen fra SF var heroppe og bevise, at SF jo i øjeblikket går efter regeringsdueligheden. At SF kaldte os platte og populistiske, overlever vi nok. Jeg vil bare i al stilfærdighed og fredsommelighed nøjes med at konstatere, at efter at SF bakker effektiviseringsbesparelserne op, p-husene, så er man nu også nået til en konsekvent mangel i støtten til undertrykte folkeslag. Jeg kan glæde mig over, at fornyerkredsen i Folketingets SF-gruppe trods alt er mindre, end den er i SF København.

Jeg skal derimod takke for støtten fra Ole Hentzen, for sådan måtte jeg jo læse det. Hvis jeg skulle prøve at høre, hvad det er Ole Hentzen siger, så vil det være, at om 3-4 uger vil Ole Hentzen altså bakke et sådant forslag op, for der taler vi jo om, at formodentlig omkring årsskiftet ligger der en uafhængighedserklæring og en selvstændighedserklæring fra Palæstina. Der har f.eks. EU's Ministerråd jo været ude og meddele, at man naturligvis søger, at det sker i gensidighed med Israel, men at man er parat til at anerkende en selvstændig stat, Palæstina.

Så kan jeg altså se, o.k., havde vi taget debatten her om 4 uger, så ville Det Konservative Folkeparti altså stemme for, det er jeg meget glad for.

Ole Hentzen var også oppe med en kommentar om, at eftersom der ikke er tale om en stat, så kan vi ikke omdøbe den. Dertil vil jeg nu bare sige, at ikke så langt fra, hvor jeg bor på Vesterbro, har vi en vej, der hedder Amerikavej, og Amerika betegner nu et kontinent, et landområde, mere end det betegner en stat.

Så har hele diskussionen handlet meget om, hvorvidt der her er tale om, at København går ind og fører en aktiv udenrigspolitik. Det gør vi ikke, og det stiller Enhedslisten egentlig heller ikke forslag om, det må kommunen jo ikke. Men man kan sige, det er jo ikke uvant, at kommunen går ind og navngiver veje efter store udenrigspolitiske begivenheder. Præcis hvor jeg bor, har vi Estlandsgade, og vi har Letlandsgade. Da de 3 baltiske stater blev frie i 1991 efter mange års sovjetisk besættelse, oplevede vi, at kommunen gik ind og markerede det ved at omdøbe en boldbane og et hundetoilet til Litauens Plads.

Ud over at jeg vil mene, at den litauiske ambassade i København burde være utrolig fornærmet over, at man fandt et sådant område i København, så vil jeg sige, at det er jo ikke noget uhørt. Vi har jo også Dag Hammarskjölds Allé, vi har andre markeringer af udenrigspolitiske begivenheder. Det er ikke nyt i København. Og en navngivning af et pladsområde i København efter Palæstina vil således bare føje sig smukt ind i rækken af lande og områder, der tager sin navngivning.

Det var vist alt for mine 5 minutter. Tak.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det var lige nøjagtigt de 5 minutter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Lubna Elahi (A): Jeg ville bare sådan set forklare, hvorfor jeg vil stemme, sådan som jeg vil gøre.

Jeg har tidligere på ugen udtalt over for pressen, at jeg støtter initiativet om en delvis navneforandring af Israels Plads. Det vil jeg ændre i dag, da jeg i mellemtiden har fået et notat om, hvorfor pladsen hedder Israels Plads. Det fremgår af notatet, at pladsen blev navngivet i forbindelse med en historisk begivenhed i Israel, hvor man navngav en plads i Israel Danmarks Plads som en tak til Danmark for den hjælp og støtte, der blev ydet til jøderne under Anden Verdenskrig.

For mig har det aldrig handlet om kamp mellem 2 religioner, men derimod om at skabe fred mellem mennesker. Det har aldrig været min hensigt at træde på familier, som har været berørt af jødeforfølgelser.

Der er mange ømme følelser i denne sag. Jeg har også mange følelser omkring denne sag, ikke mindst fordi jeg i mit barndomshjem havde nogle bedsteforældre og stadig har nogle forældre, som er dybt engageret i denne alvorlige konflikt og arbejder for fred i Mellemøsten. Så jeg har arvet. Palæstinenserne har stadig brug for anerkendelse og respekt for deres kamp for en selvstændig stat.

Jeg er uenig med dem, der siger, at dette er en udenrigspolitisk sag. Jeg vil fastslå, at kompetencen ligger hos Borgerrepræsentationen med hensyn til, hvad veje og pladser skal hedde. Folketingspolitikere er ikke valgt til at træffe denne beslutning.

Et af mine grundprincipper i livet har altid været, at man behandler hinanden lige. Derfor håber jeg, at hvis der en anden gang kommer et fornuftigt initiativ om navngivning af en plads eller gade efter Palæstina, så vil det blive mødt med samme respekt og støttet af forsamlingen her.

Har man kæmpet tappert i flere generationer, har man mistet meget, og netop derfor er det vigtigt, at man nogle gange giver hinanden et skulderklap. En Palæstinas Plads eller Vej er et skulderklap, vi i Danmark har overskud og råd til at kunne give et skulderklap til nogle, der har mistet alt på nær deres håb, har brug for.

Wallait Khan (V): Ja, jeg er næsten enig med Lubna Elahi.

Jeg vil bare sige til Ole Hentzen, der var inde på, at der ikke er noget sted, der hedder Palæstina, at jeg tror, der er et sted, der hedder Palæstina, det er bare besat.

Forslaget fra Enhedslisten handler om Israels Plads. Jeg synes, det er et dårligt forslag, fordi vi kan ikke hjælpe palæstinensere med det her forslag. De kan ikke få fred, de kan ikke få tilbagetrækning eller noget som helst ud af det her. Tværtimod er det et dårligt signal om, at vi gør konflikten stor også i København. Det er ligesom om vi giver et signal til jøder og palæstinensere om, at det også er noget, de skal kæmpe mod hinanden herfra, og det er ikke godt.

Hvis det var et seriøst og fornuftigt forslag, at der var en eller anden plads eller en eller anden vej, man har foreslået, at man skal give navne som Palæstina, så ville vi måske have støttet det. Men det her er bare provokation, og det vil ikke fremme noget som helst. Det er bare et forsøg på at score nogle point. Det er i orden, måske det er godt for jer.

Men så er der også Det Radikale Venstre, som siger, at der er noget, der hedder Folkets Park, og det skal hedde Palæstinas Park, og så griner hele salen. Jeg synes ikke, vi skal gøre grin med det. Hvis Det Radikale Venstre havde foreslået f.eks. Blågårds Plads eller noget andet, så var det måske lidt mere seriøst.

Jeg tror ikke, vi skal gøre grin med det. Vi venter, indtil der kommer et eller andet fornuftigt forslag på et eller andet rigtigt tidspunkt, ikke på nuværende tidspunkt, hvor der er en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

konflikt. Vi skal ikke gøre den stor, vi skal ikke sætte jøder mod palæstinensere eller palæstinensere mod jøder her i København. Vi vil ikke have, at de skal slå mod hinanden her. Vi vil have, at det skal være nogle gode eksempler, hvor de kan samarbejde, og hvor de også kan prøve at bane vejen til, at deres landsmænd kan følge med og måske lære noget af det.

Jeg har set Naser Khader, han sad og drak kaffe, eller te, med den israelske ambassadør, og jeg blev rigtig glad for det. Jeg synes, det er et godt eksempel, at de kan sidde sammen, selv om de er uenige, og så opfordrer de deres landsmænd til, at de skal sætte sig sammen og snakke.

Sådan har jeg også engang set et billede af 2 unge mænd, en var palæstinenser, og en var jøde, her i Danmark, som sad sammen, og de var enige om, at man skal snakke sammen. Vi skal sende nogle gode signaler, og vi skal ikke gøre konflikten stor. Det vil ikke gavne deres sag.

2. næstformand (**Bente Frost**): Borgmester Søren Pind frafalder.

Mikkel Warming (Ø): Blot meget kort, for det nåede Morten Kabell ikke, fordi hans tid løb ud, og den overholder vi efter bedste evne.

Vi kan jo godt høre os til, at dette forslag næppe bliver vedtaget om lidt. Derfor vil vi med de signaler, der er kommet, CD, Wallait Khan, noget af det, Lubna Elahi siger, det er vigtigt at bakke det første forslag, Lars Hutters har stillet, om, at der et eller andet sted i København etableres en Palæstinas Plads, og hvor Lars Hutters foreslår, som jeg har forstået det, at det henvises til Bygge- og Teknikudvalget og derfra over til Vejnavnenævnet, bakke det forslag op og gøre alvor af de ord, som rigtig mange ordførere har været oppe og udtale her fra denne talerstol.

Jens Johansen (F): Det er ganske utroligt at høre Enhedslistens Morten Kabell. Det er, som om Enhedslisten for øjeblikket kan få alt til at dreje sig om SF's borgmesterkandidat. Det synes jeg er interessant, det må fylde meget i Enhedslistens bevidsthed.

Det, der egentlig fik mig herop, var to ting. Den ene var, at Dansk Folkepartis ordfører, Louise Frevert, så hurtigt og så heftigt tændte på, at jeg sagde noget om den yderste højrefløjs populisme. Det er måske samme populisme, som gør sig gældende hos både Enhedslisten og Dansk Folkeparti, når begge partier samtidig – ikke sammen, men samtidig – peger på den samme overborgmesterkandidat. Det maner i hvert fald til eftertanke.

Den slags små aktioner burde måske fylde bevidstheden lidt mere hos Enhedslisten, end at SF har en overborgmesterkandidat. Det kunne være, jeres strategi var lidt forfejlet. Det er vi i hvert fald nogle, der mener ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Kan vi komme tilbage til sagen, hr. Johansen?

Jens Johansen (F): Jeg vil gerne sige, at det er vores opfattelse, at den skal afsluttes i aften. Derfor vil vi ikke stemme for nogen af de stillede ændringsforslag.

Vi har et Vejnavnenævn, de har fulgt med i debatten her, de ved, hvad der skal gøres, og det er dem, der har kompetencen med hensyn til navngivning. Kommer der et forslag fra Vejnavnenævnet om at navngive et udpeget område Palæstina Plads eller noget andet, der har med Palæstina at gøre, ja, så vil vi se velvilligt på det.

Men vi synes, denne meget uheldige og platte sag, som er rejst her af Enhedslisten, skal afsluttes i aften ved, at vi stemmer alle ændringsforslagene ned.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Og så må jeg sige, at der er et af dem, som efter min mening ikke er noget ændringsforslag, det er et selvstændigt forslag, som formanden rettelig burde afvise frem for at tilrettevise os andre. Det er det forslag fra Lars Hutters, der handler om at lave et medborgerhus for Palæstina. Det har intet med navngivning af et gade- eller vejareal at gøre, det må jeg nok sige.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jamen jeg takker hr. Jens Johansen for vejledningen. Det har vi faktisk selv diskuteret heroppe.

Taner Yilmaz (A): Meget, meget kort først til Morten Kabell. Netop essensen eller formålet med min såkaldte underholdning med gadenavnene var jo netop, at man ikke skulle dele eller omdøbe pladser eller veje. Jeg er selvfølgelig godt klar over, at der findes nogle af de gadenavne, men det var netop givet til nogle steder, som ikke i forvejen havde noget andet. Så det er ligesom essensen af det.

Selvfølgelig kan vi på et eller andet tidspunkt være indstillet på, at et sted skulle hedde Palæstinas Plads eller noget lignende, men som Ole Hentzen sådan set meget godt fortalte herfra: Når tiden er inde, så kan vi tage den drøftelse op, men ikke på nuværende tidspunkt.

Det vil sige, at vi i Socialdemokratiet ikke kan støtte nogen af de ændringsforslag, der bliver stillet herfra, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt, fordi tiden ikke er inde til den slags diskussioner lige nu, synes vi.

Finn Rudaizky (A): Under det her spørgsmål rejst af Enhedslisten om omdøbning af en del af Israels Plads til Palæstinas Plads er der, til trods for at hele Den Socialdemokratiske Gruppe stemmer ens og samlet, tilsyneladende alligevel behov for at afgive det, der vel nærmest kan kaldes stemmeforklaring.

Det gælder så også for mig, og jeg vil så konstatere, at der altså er noget, der skal hedde Palæstinas Plads, formentlig provokativt fremsat af Enhedslisten for mere at give israelerne et slag i hovedet end virkelig at støtte palæstinenserne legitime rettigheder.

Bortset fra at udenrigspolitik, som det også er sagt tidligere i dag, ikke normalt hører under Københavns bystyres ansvarsområde ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Det gør det stadig væk ikke.

Finn Rudaizky (A): Det gør det stadig væk ikke, tak ... så føler jeg mig også foranlediget som sagt til at afgive min stemmeforklaring.

Jeg synes, man skal notere sig, Mikkel Warming, at mellem Israel og Danmark er der mange års venskabelige forbindelser, også når der har været spørgsmål landene imellem, som man ikke har været enige om.

Mellem Danmark og palæstinenserne er der heldigvis også gode relationer. Men hvis det virkelig var alvorligt ment med ønsket om en plads kaldet Palæstinas Plads, ja, så havde Enhedslisten, som det også er fremført tidligere i dag fra anden side, jo sørget for at stille et demokratisk lovligt forslag via Vejnavnenævnet, som tager sig af den slags forslag. Men den demokratisk korrekte vej har Enhedslisten slet ikke ønsket at benytte sig af, og man kan selvfølgelig kun gisne om den egentlige årsag til deres fremgangsmåde.

På baggrund af Enhedslistens motivering i selve forslaget om, at det er på tide, at gestusen med navnet Israels Plads tilbagekaldes, som de skriver, så har jeg både i dag og i hvert fald et langt stykke tid fremover ikke spor lyst til at lege med Enhedslistens eller andres ensidige udenrigspolitiske anliggender.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Det er efter min mening en sag, som Enhedslisten hellere skulle bede sin egen folketingsgruppe om at rejse i Folketinget, hvis det er det, de brænder for. Men jeg tror faktisk, at Enhedslisten åbenbart har behov for en meget kraftig markering i den kommende kommunale valgkamp. Det må man så sige er lykkedes, men det er i hvert fald lykkedes, uden at de københavnske borgere synes, at det er en særlig god idé at omdøbe Israels Plads, og det synes heldigvis heller ikke et stort flertal i denne forsamling.

Så vil jeg sige til De Radikales forslag om, at Folkets Park skal omdøbes til Palæstinas Park, at jeg vil i hvert fald på egne vegne sige nej tak. Jeg tror også, det gælder størstedelen af Den Socialdemokratiske Gruppe ... (*Afbrydelse*). Hele gruppen, bliver der oven i købet sagt, jeg var lidt mere forsigtig, men det er i hvert fald ikke noget, som er socialdemokratisk ønsketænkning.

Jeg har egentlig vanskeligt ved at se, at Enhedslistens forslag skulle være, som det er blevet betegnet i pressen og også her i dag antydnet, skulle være antisemitisk. Det mener jeg bestemt ikke, der er noget som helst belæg for at sige, og jeg mener heller ikke, der er nogen dokumentation for det. Jeg mener egentlig kun, at der, som det er sagt tidligere her i dag, er tale om et temmelig tåbeligt Enhedslisteforslag med kraftige antiisraelske undertoner, og det er jo sådan set legitimt nok.

Så vil jeg sige til Mikkel Warming fra Enhedslisten, at jeg rent faktisk er enig med de borgerlige aviser, der siger, at Enhedslistens forslag er plat. Mikkel Warming er inde på, at det åbenbart er udenrigspolitik, at det skal hedde Israels Plads. Ja, det kan da godt være, det er det, men hvis det er det, så er det jo også udenrigspolitik, at Israel har opkaldt flere gader efter Danmark i venskab med Danmark. Så det kan man jo få en god akademisk diskussion ud af, hvis man har tid og lyst til det.

Så siger Mikkel Warming, at det er svært for ham at se, at det forslag, der er stillet, er en provokation. Så vil jeg kun sige, at det ikke er svært for de fleste af os andre, og det er heller ikke ret svært for københavnernes at se, at det rent faktisk er en stor provokation.

Jeg er 100 pct. enig i den fremstilling, som Taner Yilmaz har givet her af situationen, historien og den socialdemokratiske holdning. Jeg er ikke enig i Lubna Elahis fortolkning og fremstilling af sagen, men jeg kan forstå, at vi alligevel, når vi skal til at stemme, kommer til at stemme ens, og det er jeg selvfølgelig meget tilfreds med.

Jeg vil, ligesom Jens Johansen gjorde, opfordre Enhedslisten til endnu en gang at overveje at trække det her absolut tåbelige og platte og populistiske forslag.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg vil godt sige, at i lyset af det, der har været diskuteret i aften og ikke mindst Mikkel Warmings bemærkning om, at man skal støtte Lars Hutters' forslag om, at Vejnavnævnet tager det med i sine betragtninger fremover og prøver at finde den korrekte placering, så er Det Radikale Venstre naturligvis parat til, at vi trækker vores forslag.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er ikke flere talere indtegnet på nuværende tidspunkt, så vi betragter debatten som afsluttet.

På nuværende tidspunkt arbejder vi med 2 ændringsforslag, som begge to er stillet af Lars Hutters. Det ene om, at der arbejdes på, at en plads i København skal kaldes Palæstinas Plads, vil vi sætte til afstemning, før vi stemmer om beslutningsforslaget.

Men det andet forslag, om Borgerrepræsentationen vil oprette et kulturhus, Palæstinas Hus osv., osv., betragter vi som et nyt forslag, som må fremsættes separat, som der ikke vil blive taget stilling til i aften ... (*Afbrydelse*). Jamen det kan vi jo stemme om først. Jeg hørte det bare ikke på den måde. Det stemmer vi så om, men det andet forslag vil ikke blive be-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

handlet i aften. (*Ophold*). Jeg bliver oplyst om, at man ikke kun kan henvise ændringsforslaget; man skal henvise hele sagen til Bygge- og Teknikudvalget. Så det er altså selve hovedforslaget plus ændringsforslag 1 fra Lars Hutters, vi nu sætter til afstemning, om det nu skal til Bygge- og Teknikudvalget.

Lars Hutters (L) stillede følgende ændringsforslag: "Der arbejdes på, at en plads i København skal kaldes Palæstinas Plads." og fremsatte herefter forslag om, at medlemsforslaget samt ændringsforslaget blev henvist til Bygge- og Teknikudvalget.

Forslaget om henvisning til Bygge- og Teknikudvalget blev forkastet med 37 stemmer imod 11.

Før stemte: Ø, B og L.

Imod stemte: A, V, F, O, C og D.

Ændringsforslaget blev forkastet med 37 stemmer imod 11.

Før stemte: Ø, B og L.

Imod stemte: A, V, F, O, C og D.

Herefter blev medlemsforslaget forkastet med 41 stemmer imod 7.

Før stemte: Ø.

Imod stemte: A, V, F, O, C, B, L og D.

=====

32) BR 534/2000. Medlemsforslag vedrørende borgmesterportrætter

(Stillet af Charlotte Wieth-Klitgaard og Kaja Jacobsen (begge F)):

Det foreslås, at Borgerrepræsentationen træffer principbeslutning om, at borgmesterportrætter skal udføres af anerkendte kunstnere.

Charlotte Wieth-Klitgaard (F): I SF ønsker vi ikke at gøre os til dommere over, hvad god kunst er, det er ikke formålet med det forslag. Der er ikke det fjerneste kunstsnobberi eller rindalisme gemt her.

Vi ved ligeledes godt, at det kan være uhyre svært at definere, hvad begrebet »en anerkendt kunstner« dækker over, men at noget tilsyneladende er svært, skal jo ikke få os til at undlade forsøget. Det er jo heller ikke alle videnskabelige love, der lader sig verificere; så må man jo nøjes med at falsificere. Og en anerkendt kunstner er entydigt ikke min drengs børnetegninger, selv om jeg med moderstolthed er overbevist om, at han har talent, og det er altså heller ikke andre børnetegninger for den sags skyld.

For nogle år siden blev en lille drengs, Vitus' skilderier optaget på Forårsudstillingen på Charlottenborg, og samtlige borgerlige og småborgerlige medier jublede, fordi nu var det jo endegyldigt bevist, at moderne kunst var en fis i en hornlygte. Det kunne vi jo alle sammen lave, giv os en tube maling, og så klarer vi den sag lige godt. Det er den slutning, som Enhedslistens borgmester nu gør sig til fortaler for.

Det synes SF ikke, at de udøvende kunstnere har fortjent. Så let er det altså heller ikke at være billedkunstner i København. Og der er altså forskel på at have noget som sit levebrød, sin uddannelse, et væsentligt indhold i sin tilværelse, og så have noget, som man dyrker som hobby i skoleregiet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Og nej, det er heller ikke en kritik af Billedskolen. Den blev oprettet som projekt af en SF-borgmester og blev senere permanentgjort af Jens Johansen. Så der kan ikke være nogen tvivl om, at vi er tilhængere af Billedskolen, af at give børn en mulighed for at lære af og med kunsten. De kan på Billedskolen få et frit og utvungent forhold og indføring i kunst. Det ødelægger et tvungent motiv af Per Bregengaard en anelse. Men som et medlem af Enhedslisten sagde, at hvis de nu ikke ønskede at male borgmesteren, så kunne det jo være, det hjalp lidt med bestikkelse i form af sodavand, og så havde borgmester Per Bregengaard en eller anden forestilling om, at børnene med fælles hånd skulle føre pennen på det her portræt.

Per Bregengaard har valgt at lade sig portrættere af børn, fordi det er opportunt. Han vil gerne portrætteres af børn, fordi han ser sig selv som børnenes borgmester. Men man kan spørge sig selv, om et portræt ikke skal mere end spejle et menneskes selvopfattelse. Jeg vil gerne have lov at læse højt af den her bog, som er skrevet af Lise Svanholm, som siger:

»Portrættet indeholder en dobbelthed. Det vil altid afspejle 2 individer, modellen og maleren. Et portræt er således et billede af 2 temperamenter, og ofte er det i mødet mellem disse to, at et godt portræt opstår. Den portrætterede har en opfattelse af sig selv og hvordan portrættet efter hans mening skal fremstå for omverdenen, mens kunstneren tilegner sig sin opfattelse af den portrætterede og gengiver dette gennem sit temperament.«

Per Bregengaard har muligvis været lidt stødt over at være blevet slået i hartkorn med gammelkommunister, da han hellere ser sig selv som en gammel hippie. Så kan man jo sige, at begge ting, begge begreber er tilbage til det forrige årtusind, så det kunne jo være, at en mere nøjagtig gengivelse af Per Bregengaard ville være som fossil, eller måske burde han balsameres.

Skal vi i København opretholde traditionen med at portrættere borgmestere, så kræver det en seriøs behandling. Det kræver, at man hæver sig over trangen til en personlig gimmick.

Mona Heiberg (A): Ja, det er åbenbart de store politiske medlemsforslag, der forefindes her i aften, og dette er så et af dem.

Jeg vil blot sige, at jeg synes, anerkendt kunstner eller ej, at man er som kunstner som regel med en god uddannelse bag sig, og det er et fag lige så vel som så meget andet er. Så jeg synes, det er vigtigt, om man nu er autodidakt, eller om man nu er uddannet, man skal i hvert fald være en kunstner, der kan sit fag, der skal male billeder, der skal hænge i dette hus.

Det er størstedelen af Den Socialdemokratiske Gruppens holdning, det har været mit forslag til medlemmerne af Den Socialdemokratiske Gruppe, at hvis man brænder for, at det er børn, der skal udføre det her arbejde, det kan der være mange grunde til, men hvis det nu i det specifikke tilfælde, hvor Per Bregengaard har stillet sig op som den store skoleborgmester, får skolerne til at udføre arbejdet, måske med et andet skjult motiv, det ved jeg ikke, men det kunne jeg måske formode, at det var, at man laver skjulte tilskud til Billedskolen på denne konto. Det kan være, hvad det være vil.

Men selve forslaget mener jeg er ganske korrekt, at det bør være kunstnere, der kan deres fag, der ved, hvad de laver, og er uddannet, gerne, til det.

Borgmester Per Bregengaard: Altså vi har jo diskuteret det her i Uddannelses- og Ungdomsudvalget, og der var jo faktisk flertal for, at det var o.k. ... (*Afbrydelser*) ... jo, det var der, mener jeg ... at det var o.k., at man kunne blive malet af elever fra Billedskolen.

Jeg forstod det, Charlotte sagde, om, hvordan et maleri blev til, at det var et møde mellem personen og personens egen iscenesættelse, eller hvad man skulle sige, og så malerens opfattelse af personen. Det har egentlig været sjovt at se på det der persongalleri, vi har haft hæn-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

gende derude indtil for et par måneder siden, og bl.a. set Tom Ahlbergs iscenesættelse af sig selv som sådan en forvokset gymnasieelev eller sådan noget, og kunstnerens opfattelse af det der.

Jeg har ikke noget ønske om at lægge nogle bestemte rammer ned i forhold til, at børnene skal opfatte mig på en bestemt måde. Jeg synes, det kunne være interessant at se, hvordan børn opfatter borgmester og mig som person, og få det repræsenteret i det der anegalleri, vi har hængende.

Charlotte Wieth-Klitgaard var inde på, at det var svært at definere det med anerkendte kunstnere. Det kunne både være nogle, der har gået på Akademiet, sagde Mona Heiberg, og nogle, der var autodidakte. Men det var, som om det fælles var, at de havde et levebrød eller et fag. Jeg ved ikke, om det er et kriterium for det. Det er et kriterium måske, at man har udstillet, for at være anerkendt kunstner.

Der er også noget, der hedder almuekunst. Det er jo netop almindelige folk, der maler. Det anerkender man jo også som kunst, altså et udtryk for nogle ting. På samme måde kan man jo opfatte det med børnekunst.

Jeg har ikke gjort mig de store tanker. Det er som om det i forslaget her gælder meget om at holde hånd over portrætmaleriet, som er uddøende. Charlotte Wieth-Klitgaard var jo meget for at sige, at både den gamle hippie og de der halvguder, som, hvad var det, de østeuropæiske, de østasiatiske, de der kommunistkejsere, der har eksisteret, at det var noget, der tilhørte det forrige årtusinde. Men jeg synes da også, at med de her beskrivelser af portrætmaleriet er det, som om det også er noget, der tilhører det forrige årtusinde. Det eneste, der kan redde det, er ved, at man får lov til at male mig. Det tror jeg altså ikke meget på.

Mona Heiberg var inde på, at jeg var interesseret i et skjult tilskud til Billedskolen. Altså jeg er ikke ude på at skjule nogen som helst ting.

Hvis man er bekymret for portrætmaleriet og de udøvende kunstnere, så kunne man glimrende forestille sig et scenarie, der gik ud på, at der blev en portrætkunstner ansat nogle måneder i Billedskolen, at ungerne dér lavede studier i portrætter, bl.a. var herinde for at se på anegalleriet, og ligesom det var en hvilken som helst anden kunstner, at jeg skulle sidde model og sådan noget, så der udviklede sig et eller andet samspil mellem en anerkendt portrætkunstner og børnene, hvor værket selvfølgelig skal være børnene, men hvor det er reflekteret, de ting, de laver, at det ikke bare er en tilfældig torsdag eftermiddag, hvor de sætter sig ned med sprittusserne, men er et forløb, på samme måde som mange af de andre produkter, der bliver lavet på Billedskolen, er alvorlige, seriøse forløb, selvfølgelig udført af børn, men det er ikke sådan tilfældig fingermaling.

Der er jo andre steder i byen, hvor der er værker, som er lavet af Billedskolens børn. Der er f.eks. mosaikker nede på Ryesgade, som er lavet i et samspil mellem en gammel mosaik-kunstner og børn fra Billedskolen i et forløb.

Så jeg kan altså ikke se, hvorfor det her skulle være så forfærdeligt og så særlig populistisk. Jeg synes, det kunne være en spændende ting at få indført – man kan jo trække det fra i næste rundes taletid.

Min konklusion er, at jeg gerne vil males af Billedskolen, og det kan jeg jo gøre med eller uden Borgerrepræsentationens velsignelse. Der er jo ingen, der forbyder mig at gå ned og blive malet af Billedskolen. Jeg bestemmer jo også selv, om jeg vil have malet mit portræt. Jeg kan da nævne så meget som, at Gunna Starck ikke vil have malet sit portræt.

Så kan det være, at forløbet bliver ligesom med Villo Sigurdssons collage, at den vil kommunen ikke anerkende, jeg ved ikke i hvor mange år. Til sidst kom han op at hænge. Hvis jeg nu får lavet sådan billede af Billedskolen, så kan det være en eller anden Borgerrepræsen-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

tation en eller anden gang synes, det var da egentlig interessant alligevel at få det op at hænge, så jeg skulle nok overveje at lade være med at lade mig male af de professionelle. Det kan man altid overveje.

Leslie Arentoft (V): Det er jo sjældent, man sådan får lov til at takke SF, men det vil jeg gøre i dette tilfælde. Tak fordi I slår et slag for den kunstneriske kvalitet.

Jeg synes, det er et ganske godt motiveret forslag, der kommer fra SF. Specielt kan jeg godt lide den motivering, der ligger, der hedder, at Københavns Kommune har en tradition, vi skal holde i hævd. Det tilslutter Venstre sig 100 pct., for det er rigtigt, at portrætmaleriet er en kunstform, som har meget, meget svære kår.

Det er også rigtigt, at vi som aktører har noget at skulle have sagt her. Tidligere var det kongehuset, og det var kirken, der stod for portrætmaleriet, og det var rigmænd. I dag er de uddøde, kirken har ikke nogen mening om sig selv, kongehuset, jamen det er ganske få mennesker, og rigmænd er der jo ikke flere af tilbage i Danmark. Tilbage er offentlige institutioner som Københavns Kommune. Vi har en stor og smuk tradition, som vi skal vedligeholde.

Derfor er det altså, og det må jeg sige til Enhedslisten, både plat og pjat at komme med sådan et forslag om, at nu skal der sidde nogle små børn, der skal lave maleriet, hvor borgmesteren skal op og hænge. Det vil jeg ikke sige så meget om. Jeg tror, Enhedslisten er de eneste, der mener, at sådan skal tingene altså køre, og jeg ser det som en demonstration – nok igen, vi har fået flere i aftenens løb – af politisk pjat og plat.

Jeg har ét problem, og det er, når man i forslaget her siger anerkendte kunstnere, fordi hvad er en anerkendt kunstner? Jamen der er mange glimrende kunstnere, der er autodidakte. Der er mange knap så gode kunstnere, der har en akademiuddannelse, i virkeligheden.

Hvad er en anerkendt kunstner? Skal det være en kunstner, som én gang har været på en censureret udstilling, 3 gange eller 4 gange, 5 gange? Hvad er definitionen på en anerkendt kunstner? Vi har nogle fremragende kunstnere i Danmark, som også er portrætkunstnere. Hvad er det, han hedder? Thomas ... hjælp mig, Martin Günter ... Thomas Kluge eksempelvis. Han er totalt frosset ud af det gode selskab, og han er en af de mest eftertragtede portrætkunstnere, vi har i hele Danmark. Han har en kvalitet i sit kunstneriske arbejde, som ikke er anerkendt. Jamen hvis vi skulle udelukke Thomas Kluge fra at lave et maleri, fordi vi lægger os fast på en anerkendt kunstner, så mener jeg, vi har et problem.

Den kunstneriske kvalitet, og det fornemmer jeg ligesom, og der må SF korrigere mig, hvis ikke jeg har ret, det er den kunstneriske kvalitet, I kommer med jeres forslag for, det er den kunstneriske kvalitet, som står på spil her i aften. Det har jeg forståelse for. Den kunstneriske kvalitet kan til hver en tid få Venstres støtte. Der er bare et definitorisk problem at sige »anerkendte kunstnere«, fordi anerkendte kunstnere ikke er en fast defineret term; det er kunstnerverdenen selv uenig i.

Derfor vil jeg foreslå, at hvis vi tager det her forslag seriøst, og det mener jeg, det skal gøres, og tak til SF for, at I har stillet forslaget, så bør vi faktisk få en fornuftig diskussion i det udvalg, hvor forslaget hører hjemme, Kultur & Fritid. Jeg har så forstået på forslagsstillerne her, at det er de ikke rigtig interesserede i, de håber på en hurtig sejr. Jeg mener, det mest fornuftige ville være, at vi diskuterer i det rette forum, som Kultur & Fritid er, hvad »anerkendte kunstnere« er. Jeg er ikke i tvivl om, at vi kan komme frem til nogle fornuftige definitioner på det her. Jeg mener, det er problematisk bare at sige anerkendte kunstnere, fordi det kan vi alle sammen skyde vores egen lyst ind under.

Jeg vil derfor foreslå på Venstres vegne, at vi udvalgshenviser forslaget her til behandling i Kultur & Fritid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Louise Frevert (O): Hvor er det dog en spændende aften i aften, vi kommer vidt omkring også her i denne sag, der startede i U & U og nu er ved at ende med Charlotte Wieth-Klitgaards børns børnetegninger, det er meget interessant.

Vi har det at sige til det – jeg starter med: Hvad er en anerkendt kunstner? I den verden, hvor jeg kommer fra, jeg er jo nok den eneste her i denne forsamling, der faktisk er professionel, jeg er det, der hedder en professionel kunstner ... (*Afbrydelse*). Nej, jeg er ikke maler, men jeg er kunstner, så det vil sige, at i den verden, hvor jeg bevæger mig, er en anerkendt professionel kunstner en, der kan leve af det.

Derfor vil jeg foreslå, at man i forslaget her i indstillingen skriver »anerkendte/professionelle kunstnere«. Det vil jeg gerne have som ændringsforslag.

Det er meget, meget svært at få ørenlyd i denne sal. Det kan godt være, mit indlæg ikke er så interessant som de andres, der har været heroppe, men selv Dansk Folkeparti kan jo have sin berettigelse i sine indlæg heroppefra, det er jo herligt, ikke. Nu er klokken efterhånden ved at blive så mange, så det er ved at blive kedsommeligt, og nu skal jeg nok komme tilbage til emnet.

Se, vi mener, at det er fuldstændig utilstedeligt, at man kan acceptere, at en borgmester skal males af børn fra Billedskolen. Vi i Dansk Folkeparti mener selvfølgelig helt klart, at det skal være professionelle, anerkendte kunstnere, der skal afbilde borgmestrene.

Men det, der undrer mig lidt, er, at ingen af de tilstedeværende ordførere, der har været heroppe, ikke et eneste af medlemmerne har peget på den økonomiske ting i det. Der er ikke en eneste, der har taget det økonomiske aspekt med, fordi hvordan skal det her egentlig finansieres ... (*Afbrydelse*). Ja, så har jeg ikke hørt ordentligt efter i timen, men jeg er jo ikke forpligtet over mine evner, fru Mona Heiberg.

Så jeg vil nu påpege: Hvor kan man finansiere et portræt af borgmesteren? Se, nu er det jo sådan, at man oppebærer et meget godt vederlag herinde som borgmester, så jeg vil foreslå, at man henlægger 15.000 kr. om året til at kunne finansiere sit eget portræt. Så er man nemlig ude over, at det er forvaltningen og udvalget, der skal finansiere portrættet. Så kan man selv vælge, om man vil portrætteres eller ej.

Så vil jeg godt lige have lov til at sige, at det er dog den værste gang vās det der med, at fordi, prøv nu lige at tælle op, det kan tælles på 2 hænder, hvor mange borgmestre der egentlig skulle have malet deres portræt, om man så kan holde liv i portrætkunsten ved, at 6 borgmestre hvert 4. år skal portrætteres. Jeg vil nok sige, at det er måske lige at stramme buen temmelig meget.

Men det er altså forslaget, og jeg ved ikke rigtig, om man skal tage det med, men det er jo noget, man kan overveje som borgmester, om man selv vil finansiere sit portræt eller ej.

Men Dansk Folkepartis forslag er som sagt »anerkendte/professionelle kunstnere«.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Det af Charlotte Wieth-Klitgaard og Kaja Jacobsen stillede forslag om, at Borgerrepræsentationen træffer principbeslutning om, at borgmesterportrætter skal udføres af anerkendte kunstnere, er da interessant. Der er utvivlsomt mange, måske alle Borgerrepræsentationens medlemmer, som har en mening herom. I særdeleshed kan man vel netop bruge lang tid på at diskutere, hvad en anerkendt kunstner er.

Jeg mener dog, at denne diskussion bør føres i de enkelte udvalg, som i overensstemmelse med Kultur- og Fritidsudvalgets beslutning den 11. november 1999 for fremtiden selv skal betale for portrættering af udvalgets formand og borgmester for området.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Ligeledes må det være de enkelte udvalg, der sørger for, at portrætterne har en passende kunstnerisk seriøsitet. Taget i betragtning, at det er borgernes midler, kommunen forvalter, bør vi som politikere i respekt herfor sikre, at pengene ikke anvendes til det rene pjank og pjat, bare fordi de enkelte medlemmer eller grupper har brug for at markere sig.

Hermed ikke sagt, at jeg ikke støtter Billedskolens aktiviteter, tværtimod. I Kultur- og Fritidsudvalget har vi flere gange fremhævet værdien af Billedskolens arbejde, og inden for det børnekulturelle arbejde er skolens aktiviteter blandt det bedste, vi har. Men at kalde skolens elever for kunstnere, det kan man ikke.

At opstille præcise kriterier for, hvad en anerkendt kunstner er, kan man heller ikke, netop fordi en sådan vurdering også bør tage hensyn til, hvilken kunstform der er tale om.

Men jeg håber, at de enkelte udvalg vil tage hensyn til den valgte kunstners kvalitet og professionalisme inden for sit felt, sådan at vi til enhver tid kan forklare borgerne, at kommunens penge er brugt til at skabe kultur i København af højeste kvalitet.

Ja, jeg har forstået, at der er planer i hvert fald hos Venstre om udvalgsbehandling. Det synes jeg er en dårlig idé. Portrætteringsspørgsmålet er netop udlagt til udvalgene. Altså vil udvalgene have deres formand portrætteret, og hvem skal i givet fald føre penslen?

Borgmester Per Bregengaards julekort, som er uddelt til os i dag, handler meget om Jesus. Jeg ved godt, at Jesus syntes, at de små børn skulle komme til ham, men med al respekt er borgmester Bregengaard ikke Jesus. Børnene er fremtidens vælgere, men alligevel.

For god ordens skyld vil jeg gerne sige til Per Bregengaard, at Villo Sigurdssons collage ikke kom op at hænge – der blev lavet et nyt billede. Og det nye billede hang sammen med Tom Ahlbergs billede over døren ind til overborgmesterens mødeværelse, før alle borgmesterportrætterne blev hevet ned i forbindelse med restaureringen af Magistratssalen.

Jeg synes egentlig hellere, vi i aften skulle have diskuteret, om billederne skal op igen, nu vi har fået de flotte, nye, dyre damasksilketapeter på væggene, fremstillet af den samme venetianske tapetserermestervirksomhed, som havde lavet de oprindelige silketapeter. Jeg ved, at mange af dem, der har deres gang på Rådhuset til daglig, og som i dag nyder den restaurerede Magistratssal, har sine overvejelser om, hvorvidt det ikke er synd at fylde alle væggene igen med borgmesterportrætter.

Men på den anden side har der jo vist sig et flertal her i salen for, at borgmesterportrætterne fortsat skal udføres, og de kan vel ikke bare udføres for at blive sendt ned i arkivet. Men jeg synes, den debat i virkeligheden måske var mere interessant: Skal vi have borgmesterportrætterne i al den mangfoldighed, de efterhånden udgjorde, oppe på de meget flotte damasksilkevævede tapeter?

Lars Rinfalk Jensen (B): Jeg skal starte med at sige, at Det Radikale Venstre støtter det af Charlotte Wieth-Klitgaard og Kaja Jacobsen fremsatte forslag. Blot må vi sådan lige nævne, når nu Jens Johansen har svunget den store pisk i det forrige, at så synes vi nok, at ordlyden i motiveringen kunne have været lidt anderledes. Vi synes, at der er et par linjer, man godt kunne have undværet. Det kendetegner vel forhåbentlig ikke den nye linje i SF. Vi hørte i hvert fald, at Jens Johansen sagde, at det ikke var den måde, man drev politik på i SF. Så det håber vi, at de 2 pågældende damer får en lille næse for.

Omkring det med anerkendte kunstnere støtter vi det, der blev sagt af den socialdemokratiske ordfører, at det skal være en fagligt anerkendt kunstner. Vi skal have nogle ordentlige portrætter, der er noget historie i vores borgmesterportrætter, og det synes vi, at man skal beholde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

Der kan kun siges én positiv ting om det af Per Bregengaard fremsatte. Det er selvfølgelig, at hvis børnene tegnede det, kunne det være, at vi kunne få et smukt portræt af Per Bregengaard, det var selvfølgelig en fordel. Men vi tvivler lidt på det. Vi vil helst have, at det bliver en anerkendt kunstner.

Hanne Nielsen (A): Jeg har behov for at gå herop for at meddele, at jeg agter at videreføre den støtte til borgmesterens forslag om, at han lader sig portrættere af Billedskolen ... (*Afbrydelse*). Det er muligt, fru Louise Frevert, jeg er ikke nogen anerkendt kunstner.

Leslie Arentoft var inde på, at den kunstneriske kvalitet skal sikres. Nu sad jeg og spiste min andesteg her i aften og kiggede over på de af nogle kulturpersoner herinde, i hvert fald medlemmer af Kultur- og Fritidsudvalget, som har været med til at vælge de billeder, der hænger ude i vores Snapsting. Det, der hænger på venstre side, giver ikke mig en oplevelse af en kunstnerisk kvalitet, det må jeg desværre beklage.

Men hvad er en kunstnerisk oplevelse ved et billede? Der er også mange af borgmesterportrætterne, som jeg synes er ganske afskyelige.

Så derfor synes jeg, at det her er et anderledes projekt, det er et spændende projekt, og jeg synes i respekt for, at vi giver støtte til Billedskolen, og synes, at det er et nødvendigt arbejde for børnene at arbejde med kunst og kunstforståelse, er det her projekt ganske glimrende.

Kaja Jacobsen (F): Der er 2 ting, der kalder mig på talerstolen, 2 argumenter, som borgmester Per Bregengaard brugte for at forklare, hvorfor han skulle portrætteres af børn fra Billedskolen.

Det første er, at den forklaring, som jeg i hvert fald har ventet med stor længsel på at høre, hvorfor man egentlig gjorde det, viser nøjagtig det, som er pointen for mig som medforlagsstiller, nemlig at også dér holder man børnene foran sig, når man skal forklare det. Portrættet skal males, fordi børn skal udtrykke sig kreativt. Portrættet skal males, fordi børn har brug for at opleve kunstnere i hverdagen, har brug for at kunne udfolde sig kreativt.

Jeg kan oplyse til borgmesteren, at til det formål, for at sikre børns kreative udfoldelse, for at sikre en god børnekulturpolitik, har vi netop vedtaget i Kultur- og Fritidsudvalget en strategi for selv samme. Vi behøver altså ikke personlige profileringsager til at gøre det, vi behøver ikke borgmesterportrætter til at gøre det. Vi har vedtaget en strategi, vi har vedtaget en handlingsplan for, hvordan børn kan se flere kunstnere, opleve mere kunst i hverdagen.

Det andet argument var, at vi behøvede slet ikke at stille det her forslag, fordi borgmesteren kunne i virkeligheden bare alligevel bede Billedskolen om at portrættere sig, det er der ikke nogen, der forhindrer ham i.

Det er rigtigt, det er der ikke nogen, der forhindrer ham i, der er ikke nogen, der forhindrer nogen borgmester eller nogen borgerrepræsentant i at bruge deres magtpositioner til at bede andre om at gøre noget for sig. Det er rigtigt, det kan borgmesteren stadig væk gøre.

Jeg skal stille et ændringsforslag til vores forslag, fordi der har været så meget debat om, hvad en anerkendt kunstner er. Det er valgt i mangel af bedre. Det er valgt, fordi vi havde svært ved at finde et andet ord for det, som var meningen, så derfor skal vi stille det forslag, at der efter »anerkendte« tilføjes en skråstreg og »professionelle«. Så er det i øvrigt åbent for fortolkning.

Altså det er udvalgene, der tager stilling til, hvordan man skal udføre det her; så er Borgerrepræsentationen ankeinstans. Det bruger vi i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg skal lige sige til Kaja Jacobsen, at det forslag jo allerede er stillet af Louise Frevert, fuldstændig enslydende.

Jens Johansen (F): Det var Lars Rimfalks bemærkning om at give små næser. Jeg synes, næserne er nydelige nok i forvejen. SF's Gruppe står fuldt ud bag ordlyden både i forslaget og i motiveringen. Den har været drøftet, men er også redigeret af gruppen. Jeg tror også, at Kaja ganske klart har udfoldet, hvad der ligger i de sætninger, som Lars Rimfalk Jensen heroppe har gjort bemærkninger om.

Så vil jeg sige til Lars Rimfalk Jensen, at det jo ikke er alle, der udtrykker sig som et par gamle tørvetrillere som os.

Karen Hækkerup (A): Denne debat er dog fuldstændig til hest. Der må da være grænser for, hvor alvorligt vi vil tage os selv, hvor lang tid vi skal sidde og debattere, hvem der skal male hvem og hvorfor og hvordan, og hvor anerkendte de skal være. Der må da være studie-kredse rundt omkring i denne by, som har tid og mulighed, hvor man kan komme hen og diskutere den slags teoretiske spørgsmål. Nu må det være nok!

Jeg er formand for bestyrelsen for Billedskolen ... (*Munterhed*). I Billedskolen anser vi ikke det, børnene laver, som værende kunst, fordi det er det ikke. Men Billedskolen vil meget gerne påtage sig den opgave det er at portrættere borgmester Per Bregengaard. Vi synes i Billedskolen, at det vil være en sjov og en spændende opgave, og at det vil give de børn, som vil komme til at være med i denne opgave, alle tiders mulighed for også at få et lidt anderledes indblik i, hvordan og hvorledes arbejdet også på Rådhuset fungerer.

Klokken er over midnat. Lad os dog for guds skyld stoppe denne her farce og lad os dog sige, at den politik, der tidligere har været, at borgmestre selv kan vælge, hvem de vil have malet deres kontrafej af, er udmærket. Slut. Der må være grænser for, hvor alvorligt vi tager os selv.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jamen nu er det alligevel Jens Kjær Christensen.

Jens Kjær Christensen (Ø): Ganske kort. Det er meget fornuftigt, hvad Karen Hækkerup siger. Man må da antage, at der er to årsager til, at folk gerne vil lade sig portrættere. Den ene er, at man nærer en stor kærlighed til maleriet som udtryksform og her særligt til portrætmaleriet. Den anden kan være, at man har et meget stort ønske om at sætte sig selv et minde, og at man grundlæggende er bedøvende ligeglad med maleri i almindelighed.

Jeg ved ikke, om alle de borgmestre, vi har hængende eller stående i arkiv i øjeblikket, har været specielt interesseret i maleri og specielt portrætmaleri. Det skal jeg heller ikke udtales mig om, det er sådan set fuldkommen ligegyldigt, og det er da også ærligt nok, hvis folk gerne vil lade sig portrættere og synes, at det er rart. Vi har alle sammen det behov at have efterladt os spor i denne korte tilværelse, vi gennemlever.

Men når vi så kommer til spørgsmålet, når smagsdommerne kommer herind og så i deres forivrede ivrighed prøver at komme med endnu flere tankestreger for at uddybe præcis, hvad de mener, så er det klart, det begynder at skride, og det bliver rigtigt sjovt. Jeg kunne jo så lave et ændringsforslag, hvad jeg selvfølgelig ikke vil drømme om at gøre, der hed »provokatorisk«, og jeg kunne fortsætte.

Altså der er ingen tvivl om i denne forsamling, at af dem, der bliver borgmestre, vil næsten de her 90 pct. hele tiden – eller jeg kan ikke sige 99, det bliver lidt mindre – søreme

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

lade sig afbilde af en kunstner, som sikkert alle i salen mener er anerkendt, i hvert fald anerkendt af den borgmester, der lader sig afbilde. Det er der jo ingen problemer i, og sådan vil det sandsynligvis også være i fremtiden, det kan vi jo høre på de her indlæg, der egentlig kommer.

Så derfor mener jeg, portrætmaleriet overhovedet ikke er i fare. Omvendt synes jeg, at man skulle lade den åbenhed være, at der også kunne være plads til at afprøve nogle nye former, og hvis et udvalg har besluttet det, hvorfor skulle smagsdommerne fra SF så komme her og bestemme over udvalget og os andre? Vi ved jo, vi vil støtte portrætmaleriet herinde fra denne forsamling i mange år fremover.

Vi vil ikke støtte en udvalghenvisning. Jeg sidder selv i Kulturudvalget, og jeg kan mærke, at jeg tror ikke, vi vil kunne kvalificere, helt ærligt, det medlemsforslag, som foreligger her, uanset hvor mange tankestreger og bindestreger der bliver tilført.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Louise Frevert (O): Jeg vil gøre det meget hurtigt. Det er jo ganske utroligt, at man herinde i tilhørerstolene skal sidde og høre på denne leflen for amatørisme, ikke alene fra Enhedslisten, jeg ved godt, at de elsker amatørernes middelmådighed, men at jeg skal høre det fra en æret socialdemokrat, oven i købet som medlem af udvalget, det må jeg indrømme, at jeg er lidt forarget over. Så kom den næste socialdemokrat herop, fru Karen Hækkerup, og leflede også for amatørismen. Jeg synes næsten, I skal tænke jer lidt om og så stemme for vores forslag.

Lars Rimfalk Jensen (B): Det er muligt, at Jens Johansen mener, der er nogle, der er tvøvetrillere herinde, og det er også muligt, han har halm i ørerne.

Der er overhovedet ikke tale om, at vi var imod det, der er blevet foreslået af Charlotte Wieth-Klitgaard og Kaja Jacobsen. Tværtimod støttede vi det. Vi synes bare at begynde at lave det til noget politisk, hvor man begynder at nævne navne på personer, som absolut ikke har noget at gøre med denne sag, var måske lige at drive den lidt for langt.

Omkring det med det professionelle: Det, vi støtter, er den socialdemokratiske ordlyd, der hed, at det skulle være fagligt anerkendte kunstnere.

Leslie Arentoft (V): Jeg vil gerne rette en misforståelse. Når jeg mente, at tingene skal udvalghenvises, så er det ikke, fordi jeg ønsker at gå mod den ret, som man har erhvervet sig tidligere i denne forsamling, at det er udvalgene, der bestemmer, om portrættet skal udføres, overhovedet ikke. Det er ene og alene af den grund, at vi har et begreb, der hedder anerkendte kunstnere, og det var det, vi skulle behandle i vores udvalg.

Så kan jeg forstå, at man ikke føler sig helt stærk og kompetent nok i udvalget, det har jeg så kunnet høre fra folk, der kommer hen og siger, jamen de ved heller ikke, hvad en anerkendt kunstner er, og derfor vil de meget frabede sig at få til opgave at definere »en anerkendt kunstner«. Jamen det var jo netop min pointe, at det er så smaddersvært med det her begreb.

Jeg vil sige, at det næstbedste er selvfølgelig, at vi siger »anerkendte professionelle kunstnere«. Det, der er vigtigt for Venstre, er, at det bliver af en kunstnerisk kvalitet. Den har vi selvfølgelig lige så store problemer med at definere som de andre begreber, og det er svært.

Men når vi kan stemme for SF's forslag, så er det ene og alene af den grund, at de fremsætter det med de bedste intentioner. De fremsætter det, fordi de vil stoppe plat og pjat. Det kan vi kun støtte, og derfor trækker jeg forslaget om at udvalghenvises det tilbage. Så vil jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

støtte det forslag, som Dansk Folkeparti – og SF, kan jeg også forstå – har stillet, at det hedder »anerkendte/professionelle kunstnere«.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Jeg synes, det var et mærkeligt standpunkt, Karen Hækkerup havde: Det var noget pjat at diskutere det her – slut, færdig, lad os holde op med at diskutere det her. Men hun havde jo selv et standpunkt. Hendes standpunkt var jo, at eleverne ude på Billedskolen, som hun er formand for, skulle male borgmesteren. Hvorfor er det noget pjat, at vi andre har et andet standpunkt? Stop den debat, færdig, nu har jeg sagt, hvad jeg synes, nu gider jeg ikke høre mere.

Vi er altså nogle, der ikke synes, at det er en god ide. Du synes, det var en god idé, det er en ærlig sag, men vi er altså nogle, der ikke synes, at det skal være amatørisme, og at det i øvrigt aldrig nogen sinde været ideen med portrætkunst, at det skulle være amatørisme. I den udstrækning man synes, det er interessant at føre traditionen videre, så har det altid været sådan, at man har fået tidens ypperste portrætmalere til at male.

Det er da derfor det er skægt. Det er jo skægt at se det tøj, de har på, den måde, de satte håret på, fandt ud af, at for 150 år siden der var det mændene, der skulle se smukt ud i tøjet, i dag er det damer, der skal se smukt ud i tøjet. Det er da interessant at konstatere alle disse ting, som vi får viden om fra maleriet. Det der med at lave kludeklip, som Viljo Sigurdsson lavede i sit første collagemaleri, fortæller ikke noget som helst interessant.

Derfor synes jeg, vi skal fortsætte traditionen, som jeg forstår, SF også har til hensigt at gøre med forslaget, at det er tidens ypperste, de, der kan portrætkunsten, der fortsat også skal udføre den, til glæde antagelig for en eftertid, som kan se, hvordan så vi så ud, hvordan klædte vi os så på den tid, vi lever i i dag.

Så jeg skal foreslå også med den ændring, der kom fra Kaja Jacobsen, at man stemmer for forslaget om de anerkendte og professionelle osv. kunstnere, og at man undlader at give aben tilbage til mit Kultur- og Fritidsudvalg.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Leslie Arentoft har trukket forslaget om at sende det tilbage i udvalget.

Hamid El Mousti (A): Jeg har faktisk ikke forstand på kunst, og jeg har sagt til mig selv, at jeg vil følge debatten meget intenst for at se, hvad jeg skal stemme, for eller imod eller hvad. Det er et utrolig interessant, højt intellektuelt niveau, den debat, vi har haft i aften, og jeg er lige så forvirret, som da debatten startede. Derfor vil jeg undlade at stemme.

Louise Frevert (O) stillede ændringsforslag om, at der efter ordet ”anerkendte” i medlemsforslaget tilføjes ”/professionelle”.

Ændringsforslaget blev godkendt med 27 stemmer imod 11.

For stemte: 2 medlemmer af A (Hanne Nielsen og Erik Vinding), V, F, O, C, B, L og D.

Imod stemte: A med undtagelse af 3 medlemmer (Hamid El Mousti, Hanne Nielsen og Erik Vinding,) og 1 medlem af Ø (Per Bregengaard).

Undlod at stemme: 1 medlem af A (Hamid El Mousti) og Ø med undtagelse af 1 medlem (Per Bregengaard).

Herefter blev medlemsforslaget godkendt med 34 stemmer imod 10.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

For stemte: A med undtagelse af 4 medlemmer (Karen A. Hækkerup, Hamid El Mousti, Hanne Nielsen og Manja Sand), V, F, O, C, B, L og D.

Imod stemte: 3 medlemmer af A (Karen A. Hækkerup, Hanne Nielsen og Manja Sand) og Ø.

Undlod at stemme: 1 medlem af A (Hamid El Mousti).

=====

33) BR 542/2000. Medlemsforslag vedrørende værestedet Amadeus

(Stillet af Lars Engberg (A), Jens Johansen (F) og Morten Kabell (Ø)):

I forlængelse af vedtagelsen af budget 2001 og den mellem A, F og Ø, indgåede stemmeaftale fremsættes overfor Borgerrepræsentationen forslag om at afsætte 1 mill. kr. til driften af værestedet Amadeus i 2001.

Beløbet finansieres af kasseopbygningen.

Beløbet gives som et særtilskud til Bydelsrådet Kongens Enghave og er målrettet det pågældende projekt.

Karin Storgaard (O): Værestedet Amadeus opfatter Dansk Folkeparti som et godt projekt, et projekt, vi under andre omstændigheder gerne ville støtte. Men jeg er altså ked af at sige det: En stemmeaftale mellem A, F og Ø kan vi ikke støtte, så vi vil undlade at stemme ved denne sag.

Medlemsforslaget blev godkendt med 31 stemmer imod 0.

For stemte: A, F, Ø, B, L og D.

Undlod at stemme: V, O og C.

=====

34) BR 518/2000. Grønjordskollegiet

Meddelelse fra Den Radikale gruppe om, at Rikke Jacobsen udtræder af bestyrelsen for Grønjordskollegiet, samt at Anders Lundt Hansen, Halmtorvet 2, 1.th., 1700 København V, indtræder som nyt medlem.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

35) BR 536/2000. Vurderingsmand

Meddelelse fra Den Socialdemokratiske gruppe om, at der til Told og Skat indstilles følgende 3 personer til posten som vurderingsmand for vurderingsrådet i Vesterbro vurderingskreds i stedet for Erik Vinding for perioden indtil 30. april 2002:

Tina Christiansen, Leise Kjær Rasmussen, René Foss-Møller.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 7. december 2000****36) BR 541/2000. Billedskolen**

Meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe om, at Louise Frevert udtræder som medlem af Billedskolen, og at Karin Storgaard indtræder som nyt medlem af Billedskolen.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Den Konservative Gruppe ønsker at indstille borgmester Hans Thustrup Hansen i stedet for Karin Storgaard. Er der bemærkninger hertil?

Ole Hentzen (C): Ifølge styrelsesloven er denne post tilhørende den lille valggruppe til-delt Den Konservative Gruppe. Når et medlem fra Den Konservative Gruppe ønsker at udtræde af bestyrelsen, så agter Den Konservative Gruppe at genbesætte posten, og vi har derfor indstillet borgmester Hans Thustrup Hansen, ganske ifølge styrelsesloven.

Lars Hutters (L): Ja, altså mig bekendt har den lille valggruppe ikke drøftet det her spørgsmål. Jeg har i hvert fald ikke deltaget i nogen drøftelser, og jeg ved ikke, om Det Radikale Venstre har deltaget ... nej, de ryster også på hovedet, eller Dansk Folkeparti har deltaget i de drøftelser. Er det den rene stalinisme, vi nu oplever, eller hvad dølen er meningen?

Jeg vil godt bede om, at denne sag udsættes, så den bliver behandlet på en demokratisk måde. Det her kan vi ikke være bekendt.

Louise Frevert (O): Jeg tror, at det her må bero på en misforståelse et eller andet sted, fordi det er noget, der ikke skulle forekomme, så vi trækker det forslag tilbage.

Ole Hentzen (C): Styrelsesloven siger klart, at et andet medlem kan opretholde et forslag, og forslaget opretholdes af den konservative gruppeformand, Ole Hentzen, således at den konservative post igen kommer tilbage på konservative hænder.

Lars Hutters (L): Altså jeg har drøftet det med bl.a. Søren Pind, som jo også er medlem af den lille valggruppe, som over for mig bekræfter, at det her ikke har været drøftet, så jeg vil gerne ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Lige et øjeblik, Lars Hutters. Må jeg bede om ro. Det er underskrevet af dem.

Lars Hutters (L): Jamen det kan godt være, det er, men det er ikke os alle sammen; der er flere med i den.

Så jeg vil gerne bede om, og det er ikke mindst formandens forpligtelse, at det bliver drøftet igennem i den lille valggruppe, så vi får denne sag udsat, så den lille valggruppe er samlet og får drøftet det her, for det har vi ikke været. Så jeg vil gerne bede om, at det bliver respekteret ... (*Afbrydelse*). Det kender vi ikke noget til, det kan godt være. Vi vil godt bede om ... (*Afbrydelse*). Men det vil vi gerne bede om, og det er formanden, der må sørge for, at vi har mulighed for at drøfte det her. Man kan ikke lave den her slags kup, det kan man ikke, selv om det er sent om natten, det kan man altså ikke. Så jeg vil gerne bede om, at det bliver udsat til på tirsdag. Så skal vi nok aflevere navne.

Ole Hentzen (C): Jeg skal bede formanden bekræfte, at der er indleveret et stykke papir underskrevet af et flertal i den lille valggruppe, hvori der står, at posten skal genbesættes med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 7. december 2000

en konservativ repræsentant. Navnet er nævnt, det er borgmester Thustrup Hansen. Papiret bærer underskrifter af Venstres gruppeformand og den konservative gruppeformand.

Der er intet mystisk i det her. Lars Hutters har selv været med til at skrive under på konstitueringsaftalen, hvor den pågældende post blev tildelt Det Konservative Folkeparti. Det kan han jo så få ved en senere lejlighed. Der er jo begæret møder i den lille gruppe, og det kan vi holde alle de møder om. Denne post kan kun besættes med Hans Thustrup Hansen, således som det er dokumenteret skriftligt over for formanden for forsamlingen her og nu.

Lars Hutters (L): Jeg vil gerne bede formanden om at oplyse over for Borgerrepræsentationen, hvem den såkaldte lille valggruppe består af. Sådant som jeg erindrer det, da der blev konstitueret, består den af Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og SOL.

Jeg vil gerne forespørge formanden, om alle 5 partier, som indgår i konstitueringsaftalen, findes bag de navne, der er indleveret til formanden. Jeg ved, at det ikke er sådan, så jeg vil gerne bede om, at vi behandler det her på en demokratisk måde, og at vi frabeder os, at der bliver anvendt stalinistiske metoder, når der skal træffes afgørelser i Borgerrepræsentationen.

Så i al anstændighed vil jeg bede om, at vi udsætter denne sag, til den lille valggruppe har haft møde og har drøftet denne sag igennem.

Martin Günter (F): Jeg vil opfordre formanden til at udsætte denne her sag, fordi det er helt uafklaret, om man kan det, som sker nu. Min egen fortolkning vil være, at et medlem, som kun kan afsættes, hvis man selv beder om det, også må kunne trække en sådan anmodning. Jeg tror ikke, at vi andre, som ikke vil kunne stille det forslag, kan komme til at stille det ved at opretholde dette medlems forslag. Det synes jeg, at sekretariatet skal have lov til at spørge i Indenrigsministeriet om og så lad os tage den som en lille biting på tirsdag.

Men altså det lyder ikke særlig sandsynligt, at noget, man ikke vil kunne stille forslag om, vil man kunne stille forslag om ved at overtage en andens forslag. Så jeg vil anmode om, at man trækker forslaget og udsætter det til på tirsdag.

Ole Hentzen (C): Denne sag har 2 elementer.

Det ene er, at et medlem af forsamlingen har begæret, at vedkommende ønsker at udtræde af en bestyrelse. Det tager forsamlingen stilling til ved, at det er optaget på dagsordenen ved mødets start. Flertallet i forsamlingen kan nægte Louise Frevert, at hun får lov til at udtræde. Det er demokratisk, det er retten, og det vil være ret usædvanligt, hvis forsamlingen gjorde det.

Dernæst er der styrelsesloven, der siger, hvem det er der har ret til at besætte posten. Og i dette tilfælde er der ingen tvivl: Det er den lille valggruppes post. Den lille valggruppes flertal har indstillet, at det er borgmester Hans Thustrup Hansen, der afløser det tidligere konservative medlem af Billedskolen, om hvem der lå en konstitueringsaftale om, at denne post var konservativ. Det er jeg sikker på, at alle vil bekræfte, for det kan man jo ikke løbe fra, det står på skrift.

Louise Frevert (O): Jeg vil blot endnu en gang pointere, at det har været en misforståelse. Jeg skal ikke stå her og forklare internt, hvorfor det har været en misforståelse, men jeg vil bare pointere her, sådan at juraen er med, at jeg har trukket forslaget fra Dansk Folkeparti.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 7. december 2000**

Sagen blev udsat til det ekstraordinære møde i Borgerrepræsentationen, tirsdag den 12. december 2000.

=====

Borgerrepræsentationens næste ordinære møde afholdes torsdag den 18. januar 2001 kl. 17.30.

Dørene lukkedes kl. 00.48

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 7. december 2000**

Lukket møde.**Disse sager behandles for lukkede døre****37) BR 532/2000. Udvidelse af lejemål**
(Økonomiudvalget)

A. Benhaddou (D) erklærede sig inhabil og deltog derfor ikke i behandlingen af sagen.

Indstillingen blev godkendt.
=====**38) BR 489/2000. Salg af en ejendom**
(Økonomiudvalget)
(Sagen udsattes i mødet den 30. november 2000)**Indstillingen blev godkendt.**
=====*Mødet sluttede kl. 00.50*